

Giới thiệu Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp

Truyện dị giới được sư nói về thiếu nữ vô lương tên là “Yêu Nhiêu”, bị một quả Hắc Ám Ma Châu quý dị nhập vào thân thể, lần thứ hai xuyên không đến dị giới.

Nàng là một tiểu khất cái được tên điền nuôi lớn, “Phế vật” không có linh căn cả vạn năm chưa từng xuất hiện.

Do chịu ảnh hưởng của Hắc Ám Ma Châu nên mang trong mình lực lượng Hắc Ám, bị người đời phi nhổ là “Ma nữ tà ác”.

Ma Vân Tông muốn cắn nuốt nàng: “Lực lượng của ngươi phải là của ta, để ta sử dụng!”

Lực lượng Quang Minh muốn giết chết nàng: “Ma nữ! Ngươi trốn chỗ nào!”

Chiến thần cường đại muốn vơ vét tài sản của nàng: “Dùng loại Huyền khí này? Ngươi không xứng!”

Quang Minh cùng Hắc Ám đều không cho phép nàng tồn tại trên thế gian.

Truyện thiện và Ác, ai mới có thể cùng nàng tới đảo Hoàng Long?

“Muốn cắn nuốt ta? Vậy đem tất cả kho báu của các ngươi ra đây!”

“Muốn giết chết ta? Ta dùng Luân Hồi đỉnh luyện các ngươi thành đan dược người sống!”

Cùng xem nữ chính trong Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp làm thế nào dùng sóng mắt quyến rũ đùa giỡn cao thủ chuyển thế, dùng một bụng phúc hắc cùng thủ đoạn cường đại cuồng chiến với thiên hạ quần hùng!

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 1: Nghe Lời, Gọi Cha

“Ha ha ha ha! Nghe lời, gọi cha đi!”. Một thanh âm sang sảng vang tận mây xanh.

Giả sử như cuộc hội thoại này xuất hiện trong phòng ngủ thì nhất định là một cảnh tượng ấm áp phụ thân yêu thương hài tử(đứa nhỏ).

Thế nhưng phóng mắt nhìn lại, rừng núi bao la mù mịt, gió núi lạnh thấu xương, mây đen che phủ, cảm giác đè nén khiến người ta không thể tự do hô hấp, hoàn cảnh tồi tệ như vậy hoàn toàn không phải nơi an toàn để nuôi dưỡng nữ nhi(con gái). Trong rừng vang lên tiếng rít gào, vậy mà lại là dã thú cấp Linh thú cường đại chỉ có các trưởng lão Thần điện mới có đủ thực lực để khế ước, phụ họa cho tiếng cười của nam nhân lại khiến cho người vừa tỉnh táo lại là Yêu Nhiêu nổi da gà đầy người.

Nếu như nói mất thú màu xanh lục giống ma trôi từ bốn phương tám hướng chưa đủ để khiến Yêu Nhiêu ngất đi thì đó là bởi vì doạ người nhất là khuôn mặt khủng bố của nam nhân trước mặt!

Đây là một gương mặt như thế nào? Trên hai gò má đầy những vết sẹo dữ tợn như con rết, dưới vết thương không tìm thấy dù chỉ một chút da còn lành lặn, nam nhân có cặp mắt màu xanh biếc so với thú còn sáng ngời hơn, lúc này đây lại đang phát ra hung phấn khi nhìn thấy con mồi!

Ma quý! Không, ma quý lớn lên trong cũi leequysddoonsẽ không khủng bố như vậy! Yêu Nhiêu cảm thấy mình còn không có ngất đi đại khái là vì Địa Ngục cũng không muốn thu nhận loại trí nhớ khủng bố như vậy.

Lại xuyên qua! Hai lần xuyên qua! Kiếp trước là từ Trái Đất xuyên đến Thần điện Quang Minh, vừa tròn 16 tuổi, còn chưa kịp gả cho Đức Nhĩ soái ca, ngay tại thời điểm làm nhiệm vụ thật quý dị mà bị vật phẩm nhiệm vụ nhập vào thân thể, dẫn tới sự truy bắt điên cuồng của tất cả các trưởng lão Quang Minh điện, cuối cùng bị tỷ muội tốt Thanh Linh dùng một mũi tên gây sát(giết chết ngay lập tức), thậm chí còn quên mất mặc niệm vì tình bằng hữu ngu xuẩn này ba phút, vừa mở mắt vậy mà khiến nàng nhìn thấy một gương mặt còn kinh khủng hơn so với người chết! Trời ạ! Ta meo ngươi cái mị!(hừm, không hừ viết gì nhưng chắc là chị n9 đang nguyên rửa trời đây ạ ^^).

Roi vào đường cùng, Yêu Nhiêu đành phải phát ra công kích duy nhất phù hợp với thân thể của nàng bây giờ.

“Oa oa oa oa!”. Tiếng gào thét của nữ hài mới sinh lập tức vang lên.

“Ha ha ha ha! Con là nữ nhi của ta!”

Nghe không hiểu Yêu Nhiều cảm phần chửi rửa vận mệnh. Nam nhân có khuôn mặt con rết khủng bố dùng đôi tay hữu lực của hắn nâng cao đứa trẻ mới sinh sạch sẽ hướng về bầu trời.

“Nữ nhi của ta!”

Trong lúc nhất thời, mưa nhỏ u ám bỗng nhiên ngừng lại, cuồng phong rẽ mây nhìn thấy mặt trời, ánh mặt trời rực rỡ trực tiếp chiếu lên thân thể mềm mại của đứa trẻ mới sinh như là lễ rửa tội. Bách điều tề minh! Vạn thú triều bái!(tề minh là tụ tập đông đủ á m.n, để thể cho hay)

Đáng tiếc không có người nào nhìn thấy ánh sáng chúc phúc, dị tượng trăm năm khó gặp này. Chỉ có mấy chục Linh thú Dã Lang Vương 4 sao lớn mật ở phạm vi trăm mét xung quanh nam nhân hạnh phúc tru lên:

“Ngao ô! Ngao ô!”

Linh lực tinh thuần của nam nhân mặt con rết rót vào thân thể nữ hài mới sinh.

“Không đúng!”. Lòng mày nam nhân đột nhiên xiết chặt: “Nữ nhi của ta sao có thể là ác ma?”

Thanh âm lạnh như băng hoàn toàn bất đồng(khác biệt) cùng với vừa mới cười to nhất thời làm cho Yêu Nhiều sợ tới mức ngừng lại tiếng khóc, trái tim nhỏ gắt gao nhả lại, cái người mặt rết ghê tởm này lại muốn làm gì?

“Nói đi, trong cơ thể ngươi vì sao lại có lực lượng của ác ma? Tại sao ngươi lại là ác ma?”

Tay nam nhân đột nhiên bóp chặt cổ nhỏ nhỏ của Yêu Nhiều, dường như chỉ cần thêm chút lực là có thể xé thân thể nhỏ nhỏ non mềm như hoa hành của nàng thành hai nửa.

“Trời đánh đấy! Làm gì có ác ma ở đây! Bỏ cô nương kiếp trước chính là Thánh nữ Thần điện Quang Minh!”. Yêu Nhiều lập tức bị siết tới không thở nổi.

Nam nhân mặt rết cũng không nghe được Yêu Nhiều đang chửi bới trong lòng, trên đầu ngón tay trái trong nháy mắt đã ngưng tụ lại một đoàn bạch quang to bằng móng tay cái.

Bạch quang nhìn như mềm mại vô lực, thế nhưng kiếp trước thân là Thánh nữ sao Yêu Nhiều có thể không biết đó chính là ánh sáng diệt ma. Ma pháp thuộc tính quang cường đại, là khắc tinh lớn nhất của Ma tộc Hắc Ám!

“Lạy chúa! Ánh sáng diệt ma ngay cả trường lão là cao thủ cấp 4 của Thần điện cũng không thể dùng, không thông qua triệu hoán thú mà lập tức có thể phát ra, Tu vi của nam nhân này rốt cuộc cao tới mức nào? Triệu hoán sư thuộc tính quang Linh chủ cấp 7?” Trong đầu Yêu Nhiều một mảnh hỗn loạn. Phải biết rằng, cỡ lực lượng cường đại này, không nói đến Ma tộc, dù chỉ là nhân loại bình thường, chỉ cần tiếp xúc một chút thân thể liền lập tức tan thành tro bụi!

May mắn là, trời cao lại đưa cho nàng một cơ hội chạy trốn.

Ánh sáng diệt ma còn chưa chiếu tới trên người tiểu nữ hài, nam nhân mặt rết lại một lần nữa thống khổ thở dốc.

“Ta là ai? Ta rốt cuộc là ai? Đáng giận! Nghĩ không ra!”

Nam nhân một bên thở dốc, một bên buông tay ném Yêu Nhiều ra xa hơn năm mét, ngồi xổm trên mặt đất ôm đầu khóc rống, hai nắm đấm của hắn cứ như là đánh vào sắt thùng thùng đánh vào đầu, dường như sắp đem đầu mình đánh ra tia lửa.

Đột nhiên đạt được tự do, Yêu Nhiều không kịp xem xét tay chân nhỏ nhỏ của mình có bị thương không, nắm chặt cơ hội vịn vẹo móng nhỏ hung hăng bỏ ra xa.

Đây là Yêu Nhiều, cô gái Trái Đất hai lần xuyên không(thời gian ghi ba lần nhưng mình nghĩ là ghi nhầm vì n9 mới xuyên có hai lần). Tôn thờ tín điều “Sinh mệnh là quan trọng nhất”, đánh được thì đánh, đánh không lại bỏ chạy, trốn không thoát thì sắc dụ, sắc dụ không được thì xé rách da mặt cùng chết.

“Bỏ cô nương tuyệt đối không thể chết trong tay đồ điên nguoi!”

Không chờ Yêu Nhiều tiếp tục hào hùng vạn trượng mà nguyên rửa nam nhân mặt rết, bỏ mười phút mới được nửa mét, nàng rốt cuộc bị thương mà ngã vào một vũng bùn, khuôn mặt nhỏ nhắn vương nước mắt còn có bùn nhão đen sì.

Dù sao thân thể này chỉ là tiểu hài tử mới sinh, bò cũng chẳng thể nhanh hơn sâu lông.

Đáng giận! Yêu Nhiều hung dữ quay đầu trừng mắt nhìn nam nhân mặt rết vẫn còn đang điên cuồng đánh vào đầu mình.

Trùng thi thôi đi, quan trọng là vẻ mặt của nam nhân mặt rết lại biến đổi, dường như khôi phục lại bình tĩnh ban đầu, đột nhiên đứng dậy, đi về phía Yêu Nhiều cả người toàn là bùn.

Không cần! Người không được qua đây! Yêu Nhiều muốn đứng lên, chỉ tiếc thân thể nàng bây giờ chỉ có thể giãy dụa lung tung trong vũng bùn, phát ra âm thanh không ai có thể hiểu “oa oa”.

“Ồ! Người là ai?”. Nam nhân mặt rết dường như không còn nhớ Yêu Nhiều, dùng ánh mắt nghi hoặc không ngừng đánh giá thân thể nhỏ nhỏ của Yêu Nhiều. Lúc ánh mắt nhìn đến đầu ngón tay trái của mình, hắn đột nhiên sợ hãi kêu lên.

“Ai... là ai châm lửa trên người ta!”

Nam nhân mặt rết đã quên mất đây chính là pháp thuật của bản thân, hoảng sợ lùi lại nhanh chóng đánh giá bốn phía, phát hiện không có gì nguy hiểm, lúc này mới cẩn thận từng chút một thổi tắt bạch quang trên ngón tay.

“Hít!”. Yêu Nhiều hít một hơi lạnh khi.

Nam nhân trước mặt này vậy mà có thể có thể thu phóng tự nhiên pháp thuật “Ánh sáng diệt ma”, pháp thuật của triệu hồi sư nếu đã phát ra, không có năng lực mạnh hơn gấp mười lần so với linh lực lúc phát ra pháp thuật thì hoàn toàn không có cách nào có thể làm được việc truyền của l*qu\$don phóng ra xong lại thoải mái mà hoá giải như vậy. Cho nên trong trí nhớ của nàng, trong Thần điện Quang Minh có rất nhiều cao thủ lúc ở trên chiến trường, không phải là bị giết chết một cách quang minh chính đại mà là bị địch nhân đánh lên lúc đang phát ra chiêu thức, pháp thuật đang hình thành bị cắt ngang, bị lực lượng phản phệ, tự bạo mà chết.(phản phệ: cản trở)

Nam nhân mặt rết này vậy mà có thể sử dụng thuần thục tự nhiên pháp thuật cao cấp của Quang Minh điện như vậy, nhất định không phải là Linh chủ cấp 7 sơ cấp, Linh chủ trung cấp? Không! Có thể mạnh hơn nữa!

Nhận thức của Yêu Nhiều đối với thực lực của nam nhân mặt rết không khỏi liên tiếp tăng cao. Nam nhân này, cho dù là thực lực mạnh nhất của nàng, triệu hồi sư cấp 3 ở kiếp trước cũng hoàn toàn không có khả năng chống lại.

“Ồ!”. Nam nhân mặt rết tò mò dùng bàn tay to nặng nề xoa xoa nước mắt trong suốt trên mặt Yêu Nhiều. Hai tròng mắt xanh biếc đột nhiên lại phát ra tia sáng hưng phấn:

“Ta nhớ ra rồi!”. Hắn nâng cao thân thể Yêu Nhiều, sau đó hưng hăng ôm vào lồng ngực rộng lớn nhưng đầy mùi hôi của hắn, vui vẻ cười ha ha.

“Con là nữ nhi của ta! Ta là cha con!”

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 2: Đùng Nấu Tôi

Chu Tước đại lục, một mảnh đại lục rộng lớn mà bốn phía đều bị Ma Hải màu đỏ thăm bao quanh, nếu như không tính đến đám Ma Tộc quanh năm hoành hành ngang ngược ở bên trong Ma Hải này, trên mảnh đại lục này dù sao cũng xem như là yên tĩnh an lành.

Yên tĩnh an lành? Không, hôm nay rừng rậm Bạch Vụ ở Đại Hồng quốc, có thể xem như là một trường hợp ngoại lệ.

Bên trong một cái nồi sắt mà năm người cộng lại mới có thể ôm hết được đang tỏa ra khói trắng dày đặc, khiến cho người ta không thể nào mở mắt ra được, bọt nước bên trong nồi sôi sùng sục giống như những cái mụn nhọt dày đặc trên người con cóc, một cái so với một cái càng xấu xí hơn.

Một đứa bé nhìn qua là biết vừa mới được sinh ra, đang hoảng sợ gắt gao túm lấy ống tay áo của người nam nhân mặt rết, cao giọng khóc lớn, đáng tiếc là không có ai có thể nghe hiểu được nàng đang nói cái gì. Nếu như phiên dịch một chút, đại khái có nghĩa là:

"Hào hán! Anh hùng! Đại soái ca! Ta sai rồi, vừa rồi ta không nên nói là sau này khi ta lớn lên sẽ trở thành cường đại để đe dọa người, hay là người dùng Diệt Ma Chi Quang (ánh sáng diệt ma) giết ta ngay lập tức đi, đừng dùng nước sôi để luộc chín ta, nhà của ta trên có già dưới có trẻ, ta còn phải trở lại Thần điện trả thù nữa, cho ta xin được chết toàn thây!"

Không sai, đây chính là "Thánh nữ"-Yêu Nhiều đã từ Bạch Hồ đại lục xuyên qua Chu Tước đại lục.

Người nam nhân mặt rết chẳng những không có bởi vì Yêu Nhiều khóc lóc mà mềm lòng, ngược lại càng dùng sức kẹp chặt cánh tay của nàng, một đám Ma Lang linh thú bốn sao ngoan ngoãn ngậm lấy các loại cây cỏ không biết tên đặt ở dưới chân của người nam nhân mặt rết, cung kính sợ hãi mà nhìn người nam nhân mặt rết, sau đó lại chảy nước miếng đầy ý xấu gắt gao nhìn chằm chằm vào thân thể nhỏ nhắn trắng trẻo mềm mại của Yêu Nhiều, đang không ngừng giãy dụa.

Mà lúc này Yêu Nhiều lại thiếu chút nữa bị những tia sáng xanh phát ra từ trong mắt của đám dã thú kia dọa đến mức tiểu trong quần.

Phải biết rằng, kiếp trước Yêu Nhiều thiên chất xuất sắc, mới được Thần điện cấp cao hơn đặc biệt thưởng cho một con Linh thú một sao---- Ngân Đề Tiểu Lộc, con linh thú cường đại này đã làm dậy lên sự ham muốn và mơ ước ở Thần điện tại Già Nam quốc trong một khoảng thời gian dài. Bây giờ, so

với đám Linh thú Ma Lang bốn sao trước mắt này, còn không bằng một góc nữa.

Mà hơn mười mấy con Ma Lang linh thú bốn sao đang "nhiệt tình" vây quanh bên người của Yêu Nhiêu, không ngừng chảy nước miếng, bụng đói réo lên dòn dập, như vậy làm sao không khiến cho "đứa trẻ mới sinh" tay chân run rẩy, miệng sùi bọt mép chứ!

Nam nhân điên khùng hung ác này, hóa ra là muốn hầm Yêu Nhiêu thành canh thịt để cho sùng vật của hắn ăn!

"Ủm." Không kịp để cho Yêu Nhiêu có cơ hội biện bạch, thân thể nhỏ bé của nàng liền trực tiếp rơi vào trong nồi nước sôi sùng sục!

Yêu Nhiêu bị sặc một ngụm nước lớn. Cũng không biết là do ảnh hưởng của hơi nóng trong nồi, hay là ảnh hưởng của thảo dược ở trong nước, một dòng khí lưu tinh thuần, đột nhiên tự động chuyển động trong cơ thể của nàng.

"Làm sao có thể!" Không có bị bỏng chết sao, Yêu Nhiêu không khỏi hoảng sợ, có kinh nghiệm ở kiếp trước, nàng tất nhiên sẽ không thể không biết được dòng khí lưu này là cái gì.

Đây chính là linh lực!

Có được linh lực mới thật sự là điều quan trọng để từng bước tiến lên chính thức trở thành triệu hồi sư, có thể nói đó chính là ranh giới giữa cường giả và người bình thường!

Thiếu niên có linh căn, thì ở trước mười sáu tuổi sẽ thức tỉnh linh lực, mà Yêu Nhiêu ở kiếp trước, vào lúc mười tuổi linh lực mới bắt đầu xuất hiện, mười hai tuổi thì trở thành triệu hồi sư cấp 1, đã được xem như là một thiếu nữ thiên tài trăm năm mới xuất hiện, so với thể chất đáng kinh ngạc ở kiếp này: vẫn còn là trẻ sơ sinh liền thức tỉnh linh lực, ở kiếp trước không chỉ Yêu Nhiêu, mà ngay cả các trưởng lão từng là sư phụ của nàng, đều xấu hổ đến muốn tự sát!

"Chẳng lẽ nước sôi nấu không chết! Ngược lại còn nấu ra linh lực?" Ở trong nồi nước Yêu Nhiêu không nhận được mà trở nên kích động.

Trong nồi "Nước canh mỹ vị" trước mắt nổi lên một đóa hoa nhỏ nhắn màu trắng thuần. Đột nhiên lại làm nàng hoảng sợ! Hương Bạch Anh!

Trong truyền thuyết Hương Bạch Anh có bảy cánh hoa chính là dược liệu chủ yếu để luyện chế ra thần dược Linh Cơ Dịch!

Linh Cơ Dịch, tên như ý nghĩa là một loại thần dược có thể kích phát tiềm năng vô tận của Triệu hồi sư! Là vật hiếm, được xem như là một loại vật phẩm chỉ có trong truyền thuyết có tiền nhiều như thế nào cũng không mua được, hoàng thất hay quý tộc cũng không nhất định có thể tập hợp đầy đủ dược liệu để luyện chế Linh Cơ Dịch.

Mùi thơm đặc biệt làm động lòng người của các dược liệu xông vào trong mũi của Yêu Nhiêu. "Chẳng lẽ người nam nhân mặt rết điên khùng kia không phải là nấu canh, mà là dùng Linh Cơ Dịch để kích phát linh lực trong cơ thể ta."

Chưa kịp nghĩ nhiều, đột nhiên một cơn đau nhức bất thành linh ập tới kéo suy nghĩ của Yêu Nhiêu trở lại hiện thực, nàng không nhận được lớn tiếng kêu lên.

"Ngực...đau quá!"

Một dòng Linh Khí mới vừa chuyển động tới ngực, rồi đột nhiên chạm đến một cái hố đen bốn phía đều là Ma Khí. Cái hố đen này từng bước không ngừng xâm chiếm nguồn Linh Lực mới vừa được kích phát ra của Yêu Nhiêu, làm cho tay chân của nàng trở nên đau nhức co giật.

"Đáng chết! Lại là cái vật đó!"

Yêu Nhiêu nhận ra bản thể của cái hố đen này, đó chính là một quả Hắc Ám Ma Châu!

Kiếp trước nàng chính là vì áp tải hạt châu này đến Thần điện cấp cao-Quang Minh thần điện, không cẩn thận làm cho hạt châu dung nhập vào cơ thể, cuối cùng dẫn đến bị toàn bộ các cao thủ của Quang Minh thần điện điên cuồng đuổi giết. Chỉ là Yêu Nhiêu dù như thế nào cũng không đoán được là, cho dù sống lại, cái viên châu quý giá này vẫn bám vào trên người của nàng.

Thảo nào nam nhân mặt rết mới nói nàng là ác ma, quả Hắc Ám Ma Châu này đúng là bảo vật mà Quang Minh thần điện hy sinh mười vạn đại quân mới cướp được từ trong tay của ác ma, trên đó có dính máu và ma khí không cách nào xóa đi được, được cho là hơi thở tà ác trong tà ác! Mà ngay cả Điện chủ của Thần điện cũng không cách nào tinh lọc được, chỉ có thể giao cho Thần điện cấp cao hơn tiến hành phong ấn.

Yêu Nhiêu cười khò một tiếng, mạng của mình thật đúng là xui xẻo, hậu quả bị loại yêu ma này dung nhập vào cơ thể, chính là linh hồn bị ăn mòn, cuối cùng trở thành một cương thi chỉ biết giết người. Khó trách người nam nhân mặt rết này muốn giết nàng.

Từng giọt chất lỏng ấm áp nhỏ trên trán của Yêu Nhiêu, trong nháy mắt xoa dịu đau nhức trên cơ thể do Hắc Ám Ma Châu chuyển động tạo thành!

Yêu Nhiêu mơ mơ màng màng mở mắt ra, lại thấy được một màn không thể tưởng tượng được, chỉ thấy nam nhân mặt rết cất cổ tay, dùng máu tươi từng giọt từng giọt nhỏ lên trên đầu của nàng, trong dòng máu tươi đó, cư nhiên lại có chứa ánh sáng thánh khiết màu vàng có thể tinh lọc mọi thứ.

Mà nam nhân mặt rết, thì vẻ mặt cổ quái, giống nhau là vừa quên mất cái gì, dùng tay còn lại liên tục dồn sức vỗ lên cái ót của mình:

"Là ánh sáng diệt ma sao?" Hắn dừng vỗ, lấy ngón tay đen tuyền đặt vào trong miệng của mình hút không ngừng, nhìn thấy Yêu Nhiều lại lắc đầu. Lập tức cau mày tiếp tục suy nghĩ.

"Là ma điểm bạo? (*)" Nam nhân mặt rết tỉnh thẫm dò hỏi thêm một câu nữa, liền khiến cho Yêu Nhiều sợ đến mức điên cuồng lắc đầu như trống bỏi.

(*) Mình nghĩ là dùng lửa để diệt ma^^.

"Đừng rồi! Là phương phương tinh lọc!" Nam nhân mặt rết giống như đột nhiên tỉnh táo lại, nói một câu mà ngay cả Trưởng lão của Thần điện cũng không nghe hiểu.

Một bàn tay to khác không có chảy máu của nam nhân mặt rết đột nhiên biến thành màu bạc, giống như một thanh kiếm sắc bén, hung hăng chộp vào trong ngực của Yêu Nhiều.

Vốn nghĩ là sẽ bị mổ hay xẻ bụng ra, sẽ có một cảnh tượng đầm máu, nhưng không nghĩ đến bàn tay màu bạc của nam nhân mặt rết xuyên qua làn da của Yêu Nhiều giống như xuyên qua đám sương mù, lấy Hắc ám Ma Châu trong cơ thể của nàng ra, lại có thể ngay cả một vết thương cũng không có để lại!

Sau khi làm xong hết mọi thứ, nam nhân mặt rết từ bên trong nước thuốc vớt Yêu Nhiều lên, về mặt mặt mỗi người người thân thể bé nhỏ của nàng.

"Uh, quả nhiên là thơm hơn, ta nói nữ nhi của ta làm sao có thể là ác ma được cơ chứ."

Thật không ngờ nam nhân mặt rết này làm mọi thứ như vậy đều là vì giúp mình lấy Hắc Ám Ma Châu ra, Yêu Nhiều nhất thời lệ rơi đầy mặt:

Bất luận mặt con rết xấu xí nguoi cuối cùng có phải Linh chủ thuộc hệ quang cao cấp hay không. Phu thân! Từ hôm nay đi trở đi nguoi chính là phụ thân của ta.

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 3: Nữ Nhi Là Thần Vương!

Thời gian mười bốn năm trong nháy mắt trôi qua.

Thiếu nữ xinh đẹp dưới ánh trăng, trên cổ ngọc trắng nõn dùng một sợi chỉ đỏ buộc một hạt châu hỗn độn không có ánh sáng.

Hắc châu lấy ra từ trong thân thể Yêu Nhiều đúng là có mang năng lượng thuộc tính ám. Nếu như lan truyền đến nhân gian nhất định sẽ bị trận doanh Quang Minh cho là sự tồn tại kì quái, chịu sự đuổi giết điên cuồng của người đời. Thế nhưng oán linh (linh hồn oán hận) và Ma khí tà ác sớm đã bị đồ điên trừ bỏ (bảo đã nhận phụ thân này mà ăn nói thể đây @@), chỉ để lại một hạt châu mang ánh sáng tinh khiết mà không hề có bất kỳ ma tính sa đoạ gì.

Không biết nam nhân điên kia vì sao không vứt bỏ hắc châu này, ngược lại còn căn dặn Yêu Nhiều lúc nào cũng phải mang nó theo bên người.

Lúc này Yêu Nhiều đang dùng hạt châu màu đen này hấp thu từng chút Âm nguyên tố trời nổi vụn vặt trong bóng đêm.

“Âm nguyên tố bị người đời phỉ nhổ thì sao? Chỉ cần có thể trở nên mạnh mẽ là được!”

Ánh mắt Yêu Nhiều đột nhiên hiện lên một tia bén nhọn, trí nhớ kiếp trước bị người ám toán (là bị đâm lén sau lưng đó m.n)), lần này sống lại nàng chỉ có một ý niệm trong đầu, đó chính là – bất luận dùng cách gì, đều phải vui vẻ mà sống sót!

Trong trí nhớ còn lại của kiếp trước, triệu hồi sư ở Bạch Hồ đại lục chia thành từ cấp 1 đến cấp 9:

Số triệu hồi sư cấp 1, 2 chiếm tới hơn 80% số lượng triệu hồi sư có trên đại lục.

Triệu hồi sư cấp 3 chiếm khoảng 10%, sự tồn tại của những người này đã có

ảnh hưởng lớn tới sức chiến đấu của cả một quốc gia.

Triệu hồi sư cấp 4, 5, 6 chiếm 10% còn lại, những người này không phải trưởng lão của thế gia thì chính là điện chủ của Thần điện.

Triệu hồi sư cấp 7 được xưng là “Linh chủ” đồng thời được gọi là cường giả lực lượng nguyên tố, nếu nguyện ý trung thành với một đế quốc nào đó thì sẽ có thể nhận được phong thưởng là một thành trì.

Triệu hồi sư cấp 8 là “Đại quân”, quốc chủ một đế quốc.

Mà triệu hồi sư cấp 9, là “Bá chủ”, một quốc gia cả trăm năm cũng không thấy xuất hiện một hai người, sự tồn tại của những người này giống như là chiến thần hộ quốc vậy, loại người này, bình thường đều xem con người như con kiến, không đến lúc ảnh hưởng tới sự tồn vong của quốc gia thì tuyệt đối sẽ không ra tay.

Mỗi cấp đều chia thành Sơ cấp, Trung cấp và Cao cấp. Không nên xem thường sự khác biệt trong ba cấp bậc này, người có thực lực Sơ cấp nếu gặp phải người có thực lực Cao cấp thì chỉ giống như sự tồn tại của một hạt cát(ý câu này là sơ cấp gặp cao cấp dễ bóp nát giống hạt cát á). Bởi vậy mới nói mỗi lần lên cấp của triệu hồi sư đều rất gian nan.

Phụ thân điên có thể là một Linh chủ thuộc tính Quang cấp 7 Cao cấp. Yêu Nhiêu không chỉ một lần nghĩ như thế.

Đồ điên vì bảo vệ Yêu Nhiêu, đã từng dùng tay không xé nát một con Cự Hùng(gấu lớn) phổ thông 5 sao tào bạo không nghe lời. Đây nhất định không thể là lực lượng mà con người có thể có được! Những con Ma Lang cấp Linh thú kia cũng không phải là khế ước thú của nam nhân điên này, mà là đã thú bị thương, bị dâm uy(@@) của hấn bức ép mới lưu lạc tới mức trở thành tiểu đệ chạy chân.

Hơn nữa đồ điên này chẳng những tinh thông pháp thuật, thậm chí còn biết sử dụng một ít vũ kỹ cao thâm đã thất truyền ở Bạch Hồ đại lục.

Trên thế giới này, ngoại trừ triệu hồi sư, một sự tồn tại cường đại khác chính là Võ giả. Đối với Võ giả mà nói, một bộ vũ kỹ hoàn chỉnh giống như là một con Hoàng kim Chiến thú, là bảo vật chỉ có thể ngộ không thể cầu.

Đôi khi chỉ là khẩu quyết của một quyền vũ kỹ bình thường hiện thế cũng khiến cho các thế gia tránh đầu, thậm chí là các nước tranh đầu!

Dù sao con cháu quý tộc thế gia không phải ai cũng sẽ thức tỉnh được Linh lực, những hậu bối có tố chất thân thể tốt nhưng lại không có Linh căn này chỉ có thể từ bỏ mà cố gắng luyện tập vũ kỹ khó khăn hơn. Nhưng trong số bọn họ cũng không thiếu những nhân vật truyền kỳ, ví dụ như một trong mười trưởng lão Quang Minh Điện của đế quốc – “Thánh hồng quang kỵ sĩ” Zoro(có ai nghĩ đến onepiece giống ta không nhỉ), chính là một Võ giả cấp Linh chủ.

Nhưng mà mỗi khi Yêu Nhiêu muốn moi ra chút bí mật từ trên người phụ thân điên thì đồ điên này liền giả vờ ngây ngốc, hoặc là trực tiếp mất trí nhớ.

“Người là ai!?”

“Nữ nhân cách bản tôn trong vòng năm thước(khoảng 5 mét), bắt luận là vì lý do gì, giết không tha!”

Phía sau Yêu Nhiêu đang ngăn người đột nhiên truyền đến từng tiếng rống giận uy nghiêm.

Quay đầu lại, đồ điên đã sớm vứt bỏ đuôi gà gặm được một nửa, hai tay chấp sau lưng, đứng thẳng dưới ánh trăng, một thân cơ bắp màu đồng cổ tràn ngập lực lượng(lời của tác giả: có lẽ dính mỡ gà T.T), đột nhiên phụ trợ khiến hấn giống như Thần Tôn giáng xuống.

Khí thế cường đại bức người, còn có thân thể với đường cong hoàn mỹ, so với tượng cổ Hy Lạp còn khóp với ti lệ vàng hơn, nếu như không nhìn đến mặt rết thì thật giống như một nhân vật anh hùng tung hoành tuyệt thế!

“Vừa mới ngốc ngốc theo ta đoạt đuôi gà, bây giờ lại hoàn toàn mất đi trí nhớ, ài!”. Yêu Nhiêu nhìn xương gà trên mặt đất, thở dài một hơi.

Tình huống phụ thân điên đột nhiên trở mặt như bây giờ, trong mười bốn năm chung sống đã phát sinh qua vô số lần.

Lúc Yêu Nhiêu còn là tiểu bắt điểm còi trườn(tiểu bắt điểm: chắc là chỉ con nít, ta không giải thích rõ được), thường xuyên bị phụ thân điên chất vấn giới tính như vậy. Lúc đồ điên mất trí thì quên đi mình còn có một nữ nhi, sau khi phát hiện Yêu Nhiêu là nữ hài tử thì trực tiếp đuổi giết nàng tới hơn mười dặm*. Nếu không phải một đêm sau đó đồ điên sẽ lại hoàn toàn quên đi chuyện phát sinh vào một đêm trước, nước mắt chảy dài khóc rống chạy đi tìm nữ nhi “rời nhà trốn đi” khắp nơi thì Yêu Nhiêu đã sớm vứt bỏ đồ điên này mà trực tiếp trở về với xã hội loài người bình thường rồi.

Ai bảo đồ điên đã từng dùng máu của mình tinh lọc Hắc Ám Ma Châu, thể lực cực độ suy kiệt sau đó bị bệnh hơn nửa tháng.

Ai bảo lúc bình thường, đồ điên mỗi ngày đều ôm đuôi Yêu Nhiêu mà tội nghiệp kêu to: “Yêu Yêu, cha muốn đuôi gà lớn!”

Ai bảo đồ điên mỗi lần đào bới khắp nơi tìm nữ nhi “mất tích” của hấn, đêm tiêu sái Lục đầu, Thanh đầu bị đồ điên tra tấn đến đau đầu đều ào ào cầm mảnh vải tìm cái cây treo ngược lên trước mặt nàng (ta không hiểu đoạn này @@).

Mỗi lần nghĩ tới những chuyện này, ngực Yêu Nhiêu lại chảy qua một tia âm áp. Kiếp trước nàng không có thân nhân(người thân), tỷ muội duy nhất lại là một tiện nhân vô sỉ, đời này chỉ có đồ điên với nàng, sớm đã so với thân nhân có quan hệ huyết thống càng thêm làm cho người ta không thể nào dứt bỏ.

Cho nên, Yêu Nhiêu mười bốn tuổi đã sớm không còn sợ phụ thân điên truy sát, thậm chí còn có chút chờ mong đồ điên mất trí nhớ, bởi vì lúc đó là cơ hội tốt để nàng có thể không kiêng nể gì mà ăn cướp vũ kỹ.

Đáy mắt Yêu Nhiêu hiện lên một tia giao hoạt: “Lớn mật, ở trước mặt bốn vương cũng dám xưng bản tôn, tiểu tử nguoi sao không có mắt mà nhìn kỹ xem ta là ai!”

Sống cùng với đồ điên và Ma thú cấp Linh thú nhiều năm, còn chưa trở thành triệu hồi sư nhưng khí thế của Yêu Nhiêu có thể so với quân chủ coi rẻ thiên hạ.

“Ngươi... ngươi là ai?”. Ánh mắt phụ thân điên quả nhiên hiện lên do dự.

“Ta là Thần Vương!”. Yêu Nhiêu ưỡn ngực, kiêu ngạo trả lời.

“Thần Vương? Ta không tin! Ngươi chứng minh cho ta xem!”

“Ngươi xem đây là gì?”. Yêu Nhiêu bình tĩnh lấy ra từ trong túi một con gián sắp chết.

Nếu đổi lại là người bình thường thì đã cười sặc sụa, thế nhưng phụ thân điên lại lập tức hoảng hốt. Khuôn mặt che kín bằng vết thương giống như con rết phút chốc trở nên tái nhợt, phía sau lưng hần mở ra một đôi Kim Quang Hỏa Dực (đôi cánh lửa ánh sáng màu vàng), sốt ruột điên cuồng vỗ cánh, nhanh chóng lui về phía sau, bờ môi khô cắn run rẩy phun ra vài chữ:

“Đây là Ma vương! Đại Ma Vương!”

Nghe được đồ điên nói như vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn của Yêu Nhiêu treo lên nụ cười phúc hắc, một bộ biểu tình “quả nhiên là như vậy”.

• Dặm. Theo Từ điển tiếng Việt[1] (tr. 264) thì 1 dặm = 444,44 mét. Còn theo Từ lâm Hán Việt từ điển[9] (tr.1368) thì 1 dặm = 1800 xích (thước Trung Quốc) = 576 mét.

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 4: Tung Thế Phá Thiên Kiếm Quyết

Yêu Nhiêu nhìn Hỏa Dực phía sau lưng đồ điên không nhận được lệ rơi đầy mặt, Kim Quang Hỏa Dực đó! Thần thú trong truyền thuyết---Thần Thánh Quang Huy chỉ có Hoàng Kim Vinh Quang Thiên Sư mới có khả năng thi triển! Thân phận của đồ điên này cuối cùng là gì!

Nàng vừa đem nước mắt chảy xuống nuốt vào trong bụng, mặt không đổi sắc vút "Tiểu Cường" (con gián á mấy bạn) xuống đất một cái "bộp", hung hăng giẫm thành một vũng bùn.

Nếu như là người bình thường, nhất định cũng sẽ xem Yêu Nhiêu là đồ điên, chẳng qua chỉ có nàng mới biết được lực sát thương của những con côn trùng nhỏ nhỏ đó đối với phụ thân điên là rất lớn!

Phụ thân điên kia của nàng có lẽ là do trước kia từng bị Ma vương hệ côn trùng đả kích nghiêm trọng, cũng có thể đó chính là nguyên nhân mà đồ điên mất trí nhớ. Cho nên ông đối với tất cả côn trùng đều vô cùng sợ hãi. Cho dù chỉ là một con bướm bướm nhỏ mỏng manh vô hại cũng có thể làm cho ông gào khan cả buổi, mà mấy con tiểu lang Linh Thú như Thanh đầu, Lục đầu đau khổ bị nô lệ, mỗi ngày công việc thường lệ chính là vát và ngồi chồm hổm trong bùn để bắt nhện.

Mà loại sinh vật giáp xác "To lớn" như Tiểu Cường này, đối với đồ điên mà nói, tuyệt đối là kích thích trí mạng.

Quả nhiên, nhìn đến Tiểu Cường không đến một giây liền trở thành một vũng bùn dưới chân của Yêu Nhiêu, cả người đồ điên phát run từ trên không bay xuống, quỳ một gối xuống trước mặt của Yêu Nhiêu, trang nghiêm làm đúng chuẩn nghi lễ của một Kỵ Sĩ:

"Thần Vương điện hạ của ta, ta là đầy tớ trung thành của ngài, sức mạnh thần kì của ngài chỉ trong một giây đã giết chết Đại Ma Vương, làm cho ta vô cùng thuyết phục, mệnh lệnh của ngài, chính là vinh dự cả đời của ta, cho dù bây giờ để cho ta hiến thân, ta cũng tuyệt đối không có ý kiến khác!

Nhìn vết sẹo che kín trên mặt của đồ điên, Yêu Nhiêu vô cùng đau xót nói:

"Hiển thân thì không cần, bởi vì ngươi lớn lên quá xấu, bốn vương ăn sẽ bị thiệt thòi. Ngươi vẫn là đọc thuộc lòng khẩu quyết của Tung Thế Phá Thiên Kiếm Quyết tăng thứ tư cho bốn vương nghe một lần đi."

"Vâng! Thần vương điện hạ của ta!"

Các vị bằng hữu, các người không có đoán sai, trải qua vô số lần tự mình thực nghiệm, Yêu Nhiêu đã nắm rõ loại mất trí nhớ tạm thời này của phụ thân điên mà không ngừng dùng những thủ đoạn bí ối để "Bóc lột" những cái tuyệt học võ kỹ của phụ thân điên.

Vô sỉ a, hết sức vô sỉ! Ngay cả đồ điên đáng thương như vậy cũng không bỏ qua! Theo góc độ nào đó mà nói! Sức mạnh của Yêu Nhiêu so với đồ điên càng cường đại hơn! Do cướp đoạt mà có, ngay cả đồ điên một nghèo hai trắng chỉ có một chút trí nhớ cũng muốn cướp đoạt!

"Nữ nhi kế thừa sự nghiệp của phụ thân, là điều hiển nhiên." Yêu Nhiêu lúc nào cũng lấy cớ này để an ủi mình.

Phải biết rằng phụ thân điên này của nàng quả thực chính là một tòa bảo khố di động, đồ điên ở dưới tình huống mà ngay cả Yêu Nhiêu cũng không nhận thức được, võ kỹ và triệu hồi thuật đều có thể hạ bút thành văn, trong thời gian mười bốn năm, liên tục bị Yêu Nhiêu thúc ép đọc thuộc lòng các loại bí

pháp, đặc biệt là "Tung Thế Phá Thiên Kiếm Quyết" mà bây giờ Yêu Nhiều đang học trộm.

Mức độ trân quý của bộ kiếm quyết này, không thua gì bảo vật trấn quốc của một quốc gia. Ở trước mặt nó, cái "Vũ Đạo Thần Thánh" (*) gì đó đều giống như là đồ bỏ đi.

(*) Vũ đạo ở đây không phải nhảy múa nha mọi người nó có ý là những người cảm vũ khí để biểu diễn hay luyện võ ak mọi người.

"Ta cường đại cũng là vì để có thể bảo vệ phụ thân nha." Yêu Nhiều đối với đồ điện mặt không đỏ tim không đập mạnh: "Nữ nhi của người mặc dù có linh lực, nhưng không có trải qua thông linh, không triệu hồi được chiến thú, chỉ có thể bóc lột một chút võ kỹ để phòng thân."

Mấy con Tiểu Lang Linh Thú Thanh đầu và Lục đầu, xấu hổ đến mức cúi thấp cái đầu to xuống, trực tiếp đem hình ảnh của Yêu Nhiều ở trong lòng bọn họ và vô sỉ ngang bằng nhau.

Ở trên mảnh đại lục này, một nhân loại thức tỉnh, được linh lực phải trải qua nghi thức đặc biệt là tiến hành thông linh với huyền thú hộ mệnh, sau khi được thần hộ mệnh cường đại cho phép mới có thể có được năng lực khế ước với Huyền thú, từ đó trở thành Triệu Hồi Sư.

Loại ma pháp trận to lớn để tiến hành thông linh này, chỉ có thể lực to lớn của Thế gia, Môn phái, Thần điện, hay là học viện đặc biệt đào tạo Triệu Hồi Sư mới có. Không thông qua con đường trong ma pháp trận này để tiến hành thông linh, cho dù là người có linh lực, cũng chỉ là một người bình thường.

Yêu Nhiều đã sinh sống ở trong rừng rậm mười bốn năm, đương nhiên không có cơ hội này.

Nhưng mà thật sự đúng như lời của Yêu Nhiều nói, nếu như không có chiến thú, vũ khí phòng thân tốt nhất chính là học võ kỹ. Chỉ là người có vận khí tốt giống như Yêu Nhiều như vậy, ở trên người đồ điện học được một bộ võ kỹ cường đại hoàn chỉnh như thế, trên mảnh đại lục này thật đúng là không tìm ra người thứ hai.

Qua việc học tập với phụ thân điện, trong mười bốn năm Yêu Nhiều đã muốn từng bước nắm giữ ba tầng võ kỹ đầu tiên của "Tung Thế Phá Thiên Kiếm Quyết", cho dù không có chiến thú hỗ trợ, hơn nữa còn có ám thuộc tính của Hắc Châu, tin rằng một mình đấu với Triệu Hồi Sư cấp 2 đã muốn không thành vấn đề quá lớn.

Kiếp trước Yêu Nhiều chưa bao giờ nghe nói qua võ kỹ nào tuyệt vời hơn so với "Tung Thế Phá Thiên Kiếm Quyết", bởi vì các loại võ kỹ mà các Thế gia trên đại lục xem như vật báu mà truyền thụ, đều là tâm pháp bị hủy hoại không còn hoàn chỉnh của những cao thủ thiên tài thời thượng cổ để lại, một chiêu nửa thức (có nghĩa là trong một chiêu mà chỉ biết có nửa chiêu), có cái thậm chí còn ghi bảy bọ làm cho người tu luyện tẩu hỏa nhập ma, cho dù võ kỹ là đồ bỏ đi như vậy, cũng đều để đám võ giả cường đại nhắm trúng mê mẩn không thôi, nếu như để bọn họ thấy võ kỹ cường đại hoàn chỉnh như "Tung Thế Phá Thiên Kiếm Quyết", vậy còn không đập đầu vô đầu hủ mà chết sao.

Triệu hồi sư bình thường đều không biết võ kỹ, dù sao sau khi có chiến thú, tên gốc nào còn có thể chuyên tâm đi nghiên cứu võ kỹ đến mức mệt như con chó chết, cho nên chiến thú phối hợp với võ kỹ, trong tương lai không xa, sẽ là sát chiêu mạnh nhất của Yêu Nhiều.

Bị Yêu Nhiều không ngừng "Áp bức", đêm dài rất nhanh trôi qua, trời vừa sáng, hai con người của phụ thân điện quả nhiên co rụt lại, lại trở nên cái gì cũng không nhớ được.

"Ta nói Yêu Yêu, phụ thân làm sao thế này, thật giống như nói mơ cả đêm không có ngủ vậy."

Phụ thân điện lại quên hết mọi thứ đã xảy ra ở ban đêm vẫn giống như khi còn nhỏ, một tay ôm lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Yêu Nhiều áp vào trong lòng hơi có mùi thối của ông, bàn tay to xoa nhẹ làm tóc của nàng rối tung.

Đây là một loại thói quen đã hình thành từ nhiều năm qua mỗi khi tỉnh dậy của ông, mặc kệ Yêu Nhiều phản kháng như thế nào cũng không thể lay chuyển, may mắn là Yêu Nhiều đã sớm dạy ông phải tắm rửa mỗi ngày, nếu không đã sớm bị cả người toàn mùi hôi của sói của phụ thân điện xông thành thối khô rồi.

"Phiền chết đi được, mới đó mà trời đã sáng, ta còn muốn hỏi ông chiêu thức của thuật 'Ma điểm bạo' - Thánh Quang hệ dùng để diệt ma thì cần có điều kiện gì thì nó mới sử dụng được."

"Ma điểm bạo là đồ chơi gì hả? Có thể ăn sao?" Nước miếng của phụ thân điện đã nhanh chảy xuống ngực, gương mặt đầy vết thương như một con rết vốn dĩ đã vô cùng dữ tợn, lúc này lại hài hước đáng yêu không nói nên lời.

"Không thể ăn." Yêu Nhiều dùng một tay đánh vào ngón tay mà phụ thân điện đang ngậm ở trong miệng: "Phụ thân chờ một chút, ta đi vào trong Đại Viên sơn cốc tìm một chút cỏ linh chi, chu quả.....linh tinh ăn ngon cho người."

"Đại Viên sơn cốc, nguy hiểm, phụ thân mang con đi." Đồ điện gắt gao nắm cánh tay nhỏ bé của Yêu Nhiều, nhắc tới ăn, thì cũng không còn điện hay gốc nữa.

Trong lòng của Yêu Nhiều lại ảm áp, chỉ vào vòng tay kim quang lấp lánh ở trên cánh tay trái của phụ thân điện nói: "Phụ thân cho ta mượn cái này dùng một chút không phải là được rồi sao, không tìm nhiều đồ bỏ về cho người ăn, người sẽ càng ngày càng nghèo." "

Nàng đã sớm biết, cái vòng tay kim quang trên cánh tay của đồ điện là một bảo bối tốt, mấy cái hoa văn đã không phân rõ hình dáng, chỉ có một con chim nhỏ giống Phượng Hoàng ở chính giữa nhìn sống động như thật, thỉnh thoảng phát ra một ít màu đỏ nhạt rực rỡ. Sau khi đeo cái vòng này vào, không cần thông linh với huyền thú hộ mệnh, có thể dùng nó khống chế huyền thú trong khoảng thời gian ngắn.

Qua nhiều năm như vậy, Yêu Nhiều phát hiện đồ điện ẩn cư nhiều năm ở trong sơn cốc, đối với các loại thảo dược đều vô cùng quen thuộc, bản thân thường xuyên đi hái cỏ linh chi và chu quả để ăn, có lẽ trong tiềm thức, ông biết loại thuốc này có thể giúp mình khôi phục trí nhớ, vì vậy mới luôn ẩn cư ở trong núi.

"Cho con, nhớ mang đồ ăn ngon về nha." Phụ thân điện thần nhét cái vòng Ngự Thú vào trong lòng của Yêu Nhiều, trong ánh mắt, toàn bộ ánh sáng đều biến thành hình dáng của chân gà.

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 5: Lão Tử Chính Là Cường Đạo

"Thanh đầu, người trở về đi!"

Yêu Nhiều cười tiếu để Linh thú Ma Lang bốn sao đi tới sơn cốc Đại Viên, Linh thú Ma Lang bốn sao, nếu muốn xé nát Yêu Nhiều quả thực dễ như trở bàn tay, nhưng mà bị nắm đấm của đồ điện áp bách, đối với tiểu tổ tông này Thanh đầu chỉ dám chảy nước miếng chứ không dám thật sự làm ra hành động phản kháng nào.

Đi vào lãnh địa (địa bàn) của Vương giả Linh thú khác, Thanh đầu không nên tiến vào, nếu không sẽ trở thành đại chiến giữa hai Thú Vương. Bởi vì Yêu Nhiều và đồ điện bây giờ đang ở trên một đỉnh núi vốn là lãnh địa của Thanh đầu và Lục đầu, làm một tiểu Thú Vương có lẽ phép có gia giáo có tu dưỡng, Thanh đầu không thể tùy tiện quấy nhiễu cuộc sống yên tĩnh bên trong sơn cốc Đại Viên như vậy.

"Một canh giờ sau đến đón ta" (tác giả để là hai giờ nhưng mình nghĩ vì là truyện cổ đại nên để một canh giờ có vẻ hay hơn ^^)

Yêu Nhiều cũng mặc kệ Thanh đầu chỉ nhận biết nắm đấm liệu có hiểu được tiếng người không, một mình nghênh ngang đi vào khe núi có bụi cỏ sinh trưởng dày đặc.

"A! Quả Hoả Long Nhân này không tệ!"

Mười phút sau, Yêu Nhiều đứng trên cành cây dùng tay áo xoa xoa quả ngọt thuộc tính hoá đỏ như hoá diễm, lớn bằng nắm tay trong tay, tiện tay ném vào cái túi còn lớn hơn so với thân thể mình ở sau lưng.

Yêu Nhiều một bên sờ Tiểu Hoả Xà, một bên chỉ dẫn từng bước, bộ dáng ôn nhu thật làm cho người ta nhìn không ra mới vừa rồi là ai đã đánh Tiểu Hoả Xà đến chảy máu mũi rùng rùng (ặc, tỷ thật tàn nhẫn, cơ mà muội thích :V).

"Ngoan, lần sau không nên phản kháng, sau này tỷ lại tới tìm người chơi, một quả Hoả Long Nhân quá ít, còn chưa đủ nhét kẽ răng phụ thân điện nhà ta, người mỗi ngày tưới nhiều máu lên rễ cây chút, tranh thủ để một tháng sau cây có thể kết ra hai quả Hoả Long Nhân cho tỷ".

Yêu Nhiều xoè hai ngón tay không ngừng lắc lắc trước mặt Tiểu Hoả Xà, thân thể Tiểu Hoả Xà nhìn không được mà run rẩy, thiếu chút nữa thì miệng sùi ra bọt mép.

"Hai quả! Đem hết máu phun lên rễ ác cũng không thể khiến nó kết ra hai quả Hoả Long Nhân, người cái đồ nhân loại mà quý!". Chỉ tiếc con rắn nhỏ không thể nói thành tiếng, mắt nhỏ ánh lên lệ quang.

Đúng vậy, đây gọi là cảnh giới cao nhất của cướp đoạt – cướp lấy không bằng nuôi dưỡng! Yêu Nhiều đối với thứ tốt có sự ham mê hung hãn tàn bạo tự nhiên có một bộ tâm đắc cường đạo tự nghĩ ra.

Nàng không những muốn đánh cướp Hoả Long Nhân còn muốn ăn cướp Linh lực của Hoả Xà tưới lên để tạo ra càng nhiều bảo vật hơn nữa! Loại vật này chính là càng nhiều càng tốt nha. Lại giống như Đường Tăng liên miên lải nhải với Hoả Xà đáng thương thêm một lúc lâu nữa về "Cách dưỡng hoa quả", lúc này Yêu Nhiều mới cảm thấy mỹ mãn mà xoa người rồi đi.

Không đến nửa canh giờ, túi lớn sau lưng Yêu Nhiều cũng đã đầy hơn nữa, có chút nặng nề.

"Đáng tiếc, Chu quả và Linh chi kiếm được đều chỉ mới kết quả trong ba bốn năm, cùng với đồ trên núi nhà mình không có gì khác nhau, phỏng chừng đối với phụ thân điện trợ giúp không lớn". Yêu Nhiều lăm bầm lâu bầu.

Ngẩng đầu nhìn bên trong sơn cốc Đại Viên thần bí, Yêu Nhiều suy nghĩ, có nên đi vào nhìn chút hay không? Bản thân mình chưa từng đi vào xem qua, sơn cốc Đại Viên có rất nhiều thuốc bổ lâu năm, bên trong sơn cốc có thể có những bảo vật gì?

Trong mắt chợt loé lên màu xanh ngọc bích: "A, trong bụi cây này còn cất giấu truyện của *quýdon^ một gốc Thổ Nhung Thảo, hay là trước cứ lấy rồi nói sau!". Yêu Nhiều xoa người, giống như chim én đánh tới cây cỏ nhỏ ba lá màu xanh biếc bên trái.

Đáng tiếc có người còn nhanh hơn nàng, thời điểm Yêu Nhiều sắp hái được Thổ Nhung Thảo, một bóng dáng nhanh như gió vượt lên trước một bước, chỉ để lại cho nàng một mảnh bùn đất tro tro.

Meo nguoi cái mị(câu chữ), Yêu Nhiều đứng lên từ trên mặt đất, phần nộ gào thét!

Đó là vật mà bốn cô nương vừa ý!

Đôi mắt Yêu Nhiều phần nộ đối diện với một đôi mắt thú càng thêm phần nộ!

Chỉ thấy một con vượn già lông đen ước chừng cao gấp đôi Yêu Nhiều đang đứng trước mặt nàng, một tay chặt chẽ nắm lấy gốc Thổ Nhung Thảo nho nhỏ, tay kia run rẩy chỉ về phía túi lớn nặng trĩu sau lưng Yêu Nhiều.

Nó rất vô tội được không! Nó chính là Đệ nhất cường đạo từ trong sơn cốc Đại Viên đi không đổi tên ngồi không đổi họ được không! Vì sao hôm nay thời tiết lại tốt như vậy, mây trắng mềm mại tựa như kẹo bông. Tâm trạng nó vui vẻ mà bước ra khỏi nhà tới chỗ các tiểu đệ thu phí bảo kê (Ặc, tỷ gặp phải địch thủ rồi), kết quả lại phát hiện Hoà Long Nhân ngọt ngào đã không còn, những đoá Phượng Tiên Hoa Cầu chứa đầy mật ngọt cũng không còn, Kim Giáp Trùng cũng không còn, rễ Bích Thủy cũng không còn nữa... Ngay cả mầm nhỏ Linh Chi bốn năm mà bình thường nó không buồn liếc mắt cũng không còn!

Nó phần nộ rồi! Cường đạo bị cường đạo (là ăn cướp lại bị cướp đó ^^), lại vẫn là một tiểu nha đầu nhân loại vô cùng nhỏ bé!

Yêu Nhiều tập trung nhìn kỹ, hoá ra là một con vượn già lông đen Linh thú bốn sao cao lớn, trên trán có bốn ngôi sao màu vàng. Vương giả thú! Yêu Nhiều lập tức thu lại khuôn mặt tức giận, đổi thành bộ dáng đứa trẻ ngoan.

Chút mắt nhìn này nàng vẫn phải có, ngoại trừ bốn ngôi sao vàng u ám trên trán vượn đen. Nó còn cao lớn hơn so với Huyền thú bình thường, hơn nữa móng vuốt sắc bén còn có màu hoàng lục long lánh sau khi được cường hoá, ngay cả da lông cũng mạ một màu đồng vàng ươm mịn.

Linh Thú sao lại xuất hiện ở bên ngoài sơn cốc Đại Viên? Nghĩ cũng vô dụng, chỉ có thể coi là xui xẻo, Linh Thú bốn sao, tương đương với thực lực của một Huyền thú sáu sao phổ thông, không phải là đối thủ mà bây giờ nàng có thể khiêu chiến.

Đánh không lại thì bỏ chạy, không chạy được thì sắc dụ, tuân theo nguyên tắc này, Yêu Nhiều vô cùng uỷ khuất(uất ức) móc ra từ lồng ngực một con Kim Giáp Trụ nho nhỏ.

“Đại ca, con bộ này trả cho nguoi, Thổ Nhung Thảo ta cũng không cần, ta và nguoi xem như chưa từng gặp mặt, được không?”. Yêu nhiều vút một cái nị nhân(vâng, tỷ ấy đang thực hiện nguyên tắc của mình @@), không biết có hữu dụng với Huyền thú hay không.

“Rống rống!”. Lão vượn đen vỗ lồng ngực của mình, tỏ vẻ đàm phán thất bại.

Nhìn thấy lão vượn già cũng không có bị bộ dáng này của mình mê hoặc, Yêu Nhiều cẩn thận cất Kim Giáp Trùng vào lại trong ngực, vô cùng nhiệt tình vén tóc lên.

“Không nên nhỏ mọn như vậy nha đại ca, nguoi cũng biết ta không thường tới nơi này vợ vet, ta đi rồi sau này đây vẫn là địa bàn của nguoi, mọi người đều là hàng xóm, đáng ra nên dẫn nhau đi tham quan!”

Mặt lão vượn đen xanh mét, vẻ mặt càng thêm phần nộ.

Nếu như nói Yêu Nhiều mười bốn tuổi đã có đủ yếu tố mỹ nhân bại hoại của kiếp trước, chỉ tiếc mỹ ngọc giấu ở thâm sơn(núi sâu) không có người thưởng thức. Nhìn thấy sắc dụ không hiệu quả, Yêu Nhiều đành phải đặt ngón tay lên vòng vàng trên cánh tay trái của mình.

Ở trong hang ổ của nàng, trừ bỏ một vài con sói con đã bị phụ thân điên đánh cho không còn dám nóng nảy, trong lãnh địa thình thoảng cũng sẽ xuất hiện một vài Huyền thú cao cấp không có mắt, đồ điên chẳng thèm đánh nhau, liền trực tiếp dùng Vòng Ngự Thú khống chế đối phương, sau đó ném đến tuyết sơn lạnh có thể đông chết người bên ngoài lãnh địa.

Có Vòng Ngự Thú không bị quy tắc trói buộc này, mỹ danh “Mặt sẹo đại ác ma” và “Tiểu ác ma Yêu Nhiều” đã sớm tiếng xấu lan xa, không chỉ trên ngọc núi mà đồ điên chiếm giữ, ngay cả một ít Huyền thú ở thung lũng xung quanh đều hận thấu xương hai người, tránh như ôn thần.

“Trên tuyết sơn rất lạnh, thay ta gửi lời hỏi thăm tới một nhà Gấu chó tháng trước vừa mới tổ chức thành đoàn đi ngắm cảnh”. Yêu Nhiều chân thành nói.

Vòng Ngự Thú vừa xuất hiện, chỉ cần có nguồn Linh lực dồi dào thì cho dù là Huyền thú cấp Linh thú cũng không thể chống lại!

Một đạo hồng quang lập tức bắn nhanh tới mi tâm (chỗ giữa hai lông mày) lão vượn đen, Linh lực trong cơ thể yêu Nhiều điên cuồng chuyển hoá thành ánh sáng kỳ lạ có thể khống chế thú, khiến lão vượn đen bị cố định một chỗ, bắt đầu tiến hành nô dịch tinh thần.

Lão vượn đen vốn đang giận không kim được có lẽ cũng đã cảm giác được nguy cơ, vừa định lùi lại phía sau lại bị một đạo ánh sáng màu đỏ quý dị cố định thân thể tại một chỗ, khiến cho mí mắt nó nặng trĩu, chóng mặt buồn ngủ, thậm chí có loại xúc động muốn thần phục dưới chân nhân loại trước mắt.

Thần phục? Không! Thân thể lão vượn đen lập tức sợ run. Cường đạo dám đánh cướp đệ nhất cường đạo là nó, tuyệt đối không thể tha thứ.

Trong mắt thú vốn đã dụ ngoạn đột nhiên hung quang(ánh sáng hung ác) đại chấn! Ánh sáng công kích tinh thần do Vòng Ngự Thú phát ra bị cắt ngang

giữa chừng, phần lớn Linh khí hỗn loạn quay trở về ngực khiến thân thể nhỏ nhỏ của Yêu Nhiều bị mãnh liệt đánh văng ra phía sau.

Vòng Ngự Thủ “bách phát bách trúng” của phụ thân điên vậy mà lại mất hiệu lực!

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 6: Tổ Hai Người Vô Địch

Lão vượn đen trong lòng khó có thể đè xuống tức giận điên cuồng tấn công đến nha đầu cường đạo loài người ghê tởm có ý đồ muốn lập khế ước với nó.

“Vèo!” Một đạo kiếm khí màu đen sắc bén từ đầu ngón tay của Yêu Nhiều bắn ra đến!

Đây chính là tuyệt chiêu lợi hại nhất của nàng, mượn ám nguyên tố của hắc châu trên cổ, phối hợp với kiếm quyết “Tung Thế Phá Thiên Kiếm Quyết”, một ngày nàng có thể ngưng tụ hai đạo kiếm khí, đừng xem thường nó chỉ là một dòng khí lưu hệ ám nguyên tố, nó có thể trực tiếp xuyên thấu qua cơ thể của kẻ địch, ám khí đó cũng tương đương với sủng lực. Yêu Nhiều đặt cho chiêu thức này một cái tên là - “Phá Thiên Chỉ”.

Lão vượn đen bước qua bên cạnh một chút, nhanh chóng né tránh đạo bạch quang bay tới khiến cho nó chảy ra mồ hôi lạnh.

Àm! Phía sau một gốc cây cổ thụ trăm tuổi lão vượn đen đột nhiên phát ra một điểm sáng nhỏ, nhánh cây già thiên tế nhật (mù mịt, không thấy mặt trời) trực tiếp gãy một nửa, rơi thật mạnh ở trong vũng bùn.

Đáng chết! Yêu Nhiều xoay người bỏ chạy, mặc dù kiếm khí nguyên tố có thể làm Linh thú bị thương, nhưng không có đánh trúng được Linh Thú tốc độ. Vẫn là ba mươi sáu kế, chạy là thượng sách.

“Rống.... rống!” Lão vượn đen đầm ngực, một phen nhấc thân thể nhỏ nhỏ của Yêu Nhiều lên, quay mặt của nàng đến trước mặt của mình, trên mặt không phải là phần nộ, mà là vô cùng hưng phấn! Lực lượng giống như người này này, có thể giúp cho nó làm một chuyện lớn đấy!

Đồ mồ hôi nha, không biết lão vượn đen này vì sao lại không đánh nàng, Yêu Nhiều bị trói lại nên không thể nhúc nhích, đành phải nhìn về phía ngón tay của ảo vượn đen này đang hưng phấn chỉ về phía xa.

Nơi lão vượn đen chỉ, chính là trung tâm của sơn cốc Đại Viên thần bí, nhớ năm đó, lúc lão vượn đen vẫn còn là vượn đen nhỏ, thực lực khác xa không phải là bốn sao, mà là năm sao, nó khi đó, chính là đại bá vương oai phong ở trong cốc, cái gì Vụ Liên Hoa năm mươi năm? Hừ, không để vào mắt; nhân sâm trăm năm, ngừng, miễn cưỡng nhận lấy.

Đáng tiếc khả năng và tuổi thọ của mỗi một huyền thú trưởng thành cũng có giới hạn, cho đến khi lão vượn đen tuổi già sức yếu, không đánh lại người lạ mới xuất hiện, nó cũng thấy không còn biện pháp, một lần nữa trở lại trong sơn cốc thì linh khí càng thêm nồng đậm, bảo vật càng thêm trân quý.

“Đào núi (cây đào núi) hồng hồng trăm năm, ta rất nhớ ngươi!” Lão vượn đen nhìn mê mụ (sương mù) ở xa xa, trong mắt đã tràn đầy nước mắt.” Liên mượn lực lượng kỳ lạ của loài người nhỏ bé này, đoạt lại cây đào núi từ trong tay Lão Ngốc Ưng trúng thú kia!”

Yêu Nhiều là nhân vật cỡ nào, một ánh mắt, nàng liền đoán được mười phần tâm tư của lão vượn đen.

“Ngươi là muốn liên thủ với ta để đi vào trong đó?”

“Rống....rống!” Lão vượn đen vác Yêu Nhiều lên trên lưng, vô cùng mau lẹ chạy như bay về phía sơn cốc Đại Viên!

Đều là đại cường đạo cả, gặp lại làm gì cho phiền phức!

“A! Oa! Ô! Rống!” Nhất thạch kích khởi ngàn tầng lãng (hòn đá rơi vào trong nước nổi lên ngàn tầng đợt sóng), thung lũng vốn yên tĩnh, hang đột nhiên bị nổ tung giống như bị nước sôi làm phồng vậy!

Lão vượn đen hưng phấn mà thè lưỡi ra ngoài chạy như điên, sau cát bụi cuốn cuộn, lại bị một đoàn đủ loại huyền thú cướp đi bảo bối mà tức giận đến hộc máu!

“Rống rống rống!” Một con Đại Vương Tri Chu (Nhện Vương) thường thú bốn sao đang phần nộ dùng một cái chân chỉ vào Yêu Nhiều đang an ổn ngồi ở trên lưng lão vượn đen mà ăn hoa quả. Giống như đang uyển chuyển chống đối với bạn: chính là loài người này, còn có vượn cường đạo nhiều năm không có trở về, là hai cái hỗn đản bọn họ, liên thủ đoạt Thủy Tinh Lộ của ta!

“Rống rống rống!” Từ phía sau Đại Vương Tri Chu (Nhện Vương) chạy ra mấy trăm con huyền thú, từng con một đang lớn tiếng lên án tổ cường đạo hai người ở phía trước.

Lão vượn đen giống như từ trong cuộc truy đuổi mà lấy được niềm vui thật lớn, bước chân của nó ung dung, nhanh như chớp đã không còn thấy tung tích.

Yêu Nhiêu không nhận được mà cười như điên, lão vượn đen này mới là bảo bối lớn nhất trong sơn cốc, mức độ quen thuộc của nó đối với các loại cỏ linh chi và đồ bổ quả thực làm cho người ta vô cùng phấn nộ. Huyền thủ nào giấu bảo vật gì ở chỗ nào, nó lớn lên ở chỗ này nên hiểu rõ ràng hơn so với nàng. Xem ra thực lực giảm xuống, nhiều năm không có điên cuồng cướp đoạt, đã áp ụ ra tật xấu của lão vượn đen này.

Yêu Nhiêu bất ngờ lấy ra võ kỹ đặc biệt, còn có một chiêu kiếm khí Phá Thiên Chỉ đánh cho Linh Thú Ngốc Ứng Vương tìm không ra hướng Bắc!

Hai tên cường đạo một lớn một nhỏ quét sạch sơn cốc Đại Viên, lão vượn đen nhìn thấy trong mắt của Yêu Nhiêu, cũng mang theo một vẻ mặt tỉnh táo và luyến tiếc. (Ồi cười đến đau bụng với chị a@@)

Đối với việc theo đuổi đồ bổ thì là thứ yếu, bây giờ lão vượn đen bước vào một loại cảnh giới mới của sự điên cuồng hưởng thụ khoái cảm cướp bóc, trừ bỏ cây đào núi, thậm chí không thèm để ý Yêu Nhiêu đều bỏ tất cả những thứ tốt vào trong ba lô lớn trên lưng của nàng. Cả sơn cốc Đại Viên bị náo loạn đến gà bay chó sủa! Đều bị hai cường đạo này cướp đoạt mấy lần!

Chạy như bay ra sơn cốc Đại Viên, lão vượn đen trực tiếp đưa Yêu Nhiêu trở về hang sói.

“Những thứ này đều cho ngươi, ta chỉ cần Chu Quả hai trăm năm và Cỏ Linh Chi trăm năm!” Yêu Nhiêu chỉ vào túi, hào khí ngút trời nói.

Không sai, nàng là tham tài không biết xấu hổ, liền ngay cả một con Hóa Xà nhỏ nhỏ cũng muốn đánh cướp đến nỗi nó không còn quần đùi để mặc, nhưng mà đối với bằng hữu, cho tới bây giờ Yêu Nhiêu cũng không hề keo kiệt. Ban nãy từ trên tay Linh Thú Ngốc Ứng Vương thuộc tính hóa cướp lấy Chu Quả hai trăm năm và cây đào núi trăm năm, nàng và lão vượn đen đều bị lửa thiêu thành tạc mao kê (gà xù lông)!

Bằng hữu là gì, chính là người nguyện ý vui cười với ngươi và cùng bị đốt thành tạc mao kê.(gà xù lông)

Mà lão vượn đen thì chứng tỏ, trăm năm qua có thể vui sướng mà cướp bóc lão Ngốc Ứng hẳn đã ăn một phen, nó đã cảm thấy rất mỹ mãn, chỉ cần Yêu Nhiêu có thể thường xuyên nhìn nó, nó có thể cái gì cũng đều không cần.

Cả người đầy lông của lão vượn đen bị thiêu cháy cẩn thận bước từng bước rời đi, trong ánh mắt mang theo một tia không nỡ khiến cho Yêu Nhiêu nỗi hết cả da gà :

“Tiểu hữu! Tiểu hữu! Ngày khác gặp lại!”

Giống như đột nhiên nổ mạnh làm cho đầu tóc bị rối loạn, khuôn mặt của Yêu Nhiêu đen thui công túi lớn, vô cùng vui vẻ mà quay trở lại trong hang sói của nàng.

Thanh đầu và Lục đầu ngu ngốc còn tưởng rằng yêu quái nào lại tới nữa, đều gầm lên lộ ra răng nanh sắc bén. Mãi đến khi Yêu Nhiêu hung dữ cầm hận đưa ra nắm đấm, cho chúng nó một cái cốc đầu, chúng nó mới từ trong sự đau đớn quen thuộc mà miễn cưỡng nhận ra là “Đồ điên nhỏ” đã trở lại.

“Yêu Yêu! Con rốt cục đã trở lại! Phụ thân rất lo lắng cho con! Rất sợ hãi!”

Đồ điên kêu khóc bỏ nhào tới, nước mũi nước mắt lau lên người của nữ nhi. Thanh âm gào khóc làm Lục đầu và Thanh đầu nghe được trực tiếp trợn trắng mắt.

“Yêu Yêu! Con nói đi hai giờ, ta ở nhà đếm con kiến cũng đếm tới mười tám vạn, con vẫn chưa trở về, trời đều tối, ô ô ô! Hóa ra con phải đi uốn tóc, chẳng lẽ bụng của phụ thân không có quan trọng bằng tóc sao? Ô ô ô!”

Phụ thân điên nuốt một ngụm nước miếng, tiếng kêu đói phát ra từ trong bụng còn lớn hơn so với tiếng khóc.

Cái mũi của Thanh đầu thỉnh như vậy cũng không nhận ra được Yêu Nhiêu, đồ điên này có khi ngay cả chân gà và tảng đá cũng còn không phân biệt rõ nhưng lại ngay cả mắt cũng không chớp chút nào mà bỏ nhào qua.

Lần đầu tiên Yêu Nhiêu không có tát một phát ném phụ thân điên ném ra ngoài, ánh mắt của nàng ôn nhu, xoa xoa tóc dài mang chút màu vàng óng của đồ điên. Vẫn là đồ điên tốt, cho dù bị lửa thiêu thành tạc mao kê (gà xù lông), thì ở trong mắt của đồ điên, Yêu Yêu vẫn như cũ là Yêu Yêu.

Yêu Nhiêu ở trong lòng thầm hạ quyết tâm: “Yên tâm, phụ thân điên, Yêu Yêu sẽ luôn luôn đối tốt với người, cho người chân gà lớn, nuôi người cả đời.”

Trong lòng âm áp, ngoài miệng cũng không bỏ qua:

"Cái vòng Ngự Thú của người, một chút ích lợi cũng không có, hại ta xem tí là chết rồi!"

Yêu Nhiêu nói giỡn lôi kéo tóc của phụ thân điên, một lần nữa đeo lại Vòng Ngự Thú cho ông: "Ngoan, đừng khóc nữa, phụ thân xem nữ nhi mang về đồ ăn ngon gì nè?"

Yêu Nhiêu từ trong ba lô lấy ra Cỏ Linh Chi trăm năm và Chu Quả Hai trăm năm, để ở dưới mũi của đồ điên.

Trong nháy mắt ánh mắt của đồ điên càng thêm đỏ đắn, lại khác lạ là không có chảy nước miếng. Đường cong trên mặt trực tiếp căng cứng.

Xong rồi, sự phụ mất trí nhớ nghiêm khắc lại muốn xuất hiện sao? Yêu Nhiều vừa định lấy ra Kim Giáp Trùng (Bọ cánh cứng vàng) từ trong lòng ra, phụ thân điên lại nhận lấy Cỏ Linh Chi và Chu Quả trong tay của Yêu Nhiều, đột nhiên làm một cái đại lễ của kỳ sỹ, ôn nhu xoa nhẹ tóc của nàng một chút, nhanh chóng xoay người rời đi.

Chỉ để lại Yêu Nhiều với vẻ mặt ngạc nhiên ngơ ngác đứng ở tại chỗ, phụ thân bình thường lại ôn nhu như vậy, vẫn là lần đầu tiên mà nàng nhìn thấy.

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 7: Đi Tìm Mẫu Thân

Sau khi ăn cỏ linh chi và chu quả trăm năm, còn có một đồng lớn thảo dược loạn thất bát tao, phụ thân điên ba ngày cũng không cử động một cái, chỉ ngồi trên sườn núi đầy bùn đất ngây ngốc nỉ non một câu:

“Ta dùng Thánh hoá Chu Tước, đổi mới cái thế giới này!”

Cũng không biết có phải thảo dược đã phát huy hiệu quả với đồ điên hay không.

Yêu Nhiều không đi quấy rầy hắn, bởi vì trong tiềm thức nàng cảm thấy ánh mắt của đồ điên không giống trước kia. Đôi mắt xanh biếc ngơ ngác dường như hoá thành cả một vũ trụ thâm thúy.

Thời gian mười bốn năm chung sống cùng nhau, Yêu Nhiều xem đồ điên như phụ thân, bằng hữu, một hải tử vô lại khốc lóc om sòm vĩnh viễn không lớn, nàng vẫn luôn chắc chắn thân phận thật sự của đồ điên tuyệt đối là một nhân vật danh tiếng vang tận mây xanh ở trên đại lục này, phỏng đoán này khiến cho trong lòng nàng không khỏi có một chút cô đơn.

Đại nhân vật thường sẽ có mục tiêu lớn, vậy có phải có nghĩa là nếu đồ điên tìm lại được trí nhớ cũng chính là thời khắc hắn cùng nàng ly biệt?

Ngày thứ ba, phụ thân điên rốt cuộc cũng lắc lư cái cổ cứng ngắc, quay sang nói với Yêu Nhiều:

“Yêu Yêu!”

“Phụ thân nhớ lại được một chuyện, muốn một mình đi làm, trước tiên sẽ đưa con tới chỗ mẫu thân”

Trái tim Yêu Nhiều chợt co rút nhanh, chuyện nàng lo lắng nhất rốt cuộc cũng tới! Mẫu thân? Lý do vứt bỏ nữ nhi cũng quá rách nát đi! Sớm biết vậy đã không tìm thảo dược cho đồ điên đáng chết này, không nghĩ tới hiệu quả lại tốt như vậy, đồ xấu xa bội tình bạc nghĩa!

Trong lòng Yêu Nhiều hùng hùng hổ hổ, vẻ mặt lại manh* đến muốn bạo.

Cái Thánh hoá quý quái gì đó, thấp sáng gì đó, ta cũng không tin đồ điên nhà ngươi có thể rời khỏi ta!

Ánh mắt mang nước, ngón tay đáng thương điểm điểm trước ngực đồ điên: “Phụ thân, người không thương ta sao? Vẫn ở bên cạnh ta không được sao?”

Yêu Nhiều làm bộ trốn tránh ánh mắt tựa như con mèo nhỏ không có nhà để về, ngay cả ý chí kiên định của kẻ điên trời sinh bài xích(kiểu không thích á) nữ nhân cũng phải tan vỡ.

“Ta...ta...nơi đó rất nguy hiểm, vẫn là chỗ mẫu thân con an toàn...”. Trên mặt đồ điên mặt rết hiện lên vết đỏ khả nghi, thật vất vả muốn làm cho ngữ điệu bình thường, lại trở nên lắp bắp, nhưng lý trí còn sót lại khiến hắn tiếp tục kiên trì cự tuyệt.

“Đồ lừa đảo!”

Yêu Nhiều thấy sắc dụ không hiệu quả, tiểu tính tình đột nhiên bùng phát, roi nước mắt đánh một cái vào đầu đồ điên: “Ta xinh đẹp như vậy, người xấu như vậy, ta nhất định là do người nhạt vẻ, ở đâu ra mẫu thân!”

Xấu xí? Đồ điên cảm thấy có chút nghi ngờ, ở trong trí nhớ lộn xộn, dường như có rất nhiều người từng nói hắn là đại soái ca. Nhưng mà lúc này đồ điên cũng không phản bác lại lời nói của Yêu Nhiều. Trong suy nghĩ lộn xộn của hắn trừ bỏ thánh khiết cùng vinh quang còn tràn trề của lễ*quý/đôn\$ngập một lượng lớn hắc hoá Địa Ngục, hoàng độc trùng(trùng độc màu vàng) hôi thối, huyết quang đầy trời, những nguy hiểm này tuyệt đối không thể để Yêu Yêu đụng phải, bất kể thể nào cũng phải đưa nàng đến một nơi an toàn!

“Yêu Yêu ngoan!”. Trên mặt đồ điên đáng chết hiện lên sự chắc chắn: “Yêu Yêu thật sự có mẫu thân, phụ thân cam đoan, làm xong chuyện sẽ lập tức quay lại cùng con”

“Cùng ta! Cùng cái đại đầu quý người! Đừng nói đi tìm mẫu thân! Đi tìm Trùng Vương báo thù cũng không biết người có thể còn sống trở về hay không!

Lần trước chính là bị Trùng Vương đánh bại đi, bây giờ ngay cả bản thân tên gì cũng không nhớ rõ còn muốn đi tìm chết, có phải không biết chữ chết viết như thế nào hay không?”

Yêu Nhiêu oán hận kéo đầu tóc dài màu vàng nhạt của đồ điên, xú gia hoá này nói không rõ ràng làm sao có thể gạt được nàng, nhất định hẳn muốn trở lại tìm Trùng Vương báo thù! Đồng thời nàng cũng có chút sợ hãi, ngộ nhờ đồ điên vừa đi liền thật sự không trở về được thì phải làm sao bây giờ?

“Muốn đi thì mang theo ta cũng đi, cũng còn có người nhất xác giúp ngươi!”

“Con? ngay cả Lục đầu cũng đánh không lại”

“Phụ thân người khinh thường ta!”. Bởi vì thực lực quá yếu, Yêu Nhiêu bị đồ điên hoàn toàn triệt để ghét bỏ rồi!

“Phụ thân không sao đâu, chờ con cường đại có thể giúp phụ thân, giúp phụ thân thấp sáng Thánh hoá”

Không biết vì sao, lúc tự xưng là “Phụ thân”, trong mắt đồ điên hiện lên một tia xấu hổ mắt tự nhiên. Trí nhớ trong đầu vẫn còn cực kỳ hỗn loạn, hẳn cần đi rất nhiều địa phương tà ác, vốn không có tinh lực bảo hộ tiểu nha đầu này, vẫn là đưa nàng tới chỗ nào đó đi...

Yêu Nhiêu không nói gì, tuy bây giờ đồ điên cũng không nói rõ ràng “Thánh hoá” rốt cuộc là cái gì, nhưng nếu là chuyện mà đồ điên kiên quyết muốn làm thì dù nàng muốn ngăn cản cũng không được: “Vây...vây người nhất định phải chờ ta cũng trở nên cường đại, đến lúc đó ta sẽ đi giúp ngươi”

Mục tiêu hàng đầu bây giờ là trở nên cường đại!

“Được, phụ thân chờ con, mẫu thân có thể dạy con rất nhiều thứ”

Đồ điên vuốt tóc Yêu Nhiêu. Cũng không biết Lưu Quang, Namia có còn sống hay không, ách, Lưu Quang? Kỳ quái, trong đầu sao có thể có một cái tên kỳ quái như vậy? Mặc kệ, bây giờ chuyện cũ duy nhất còn nhớ được chính là: Thánh hoá Chu Tước, nhất định phải có người đi thấp sáng!

Hoá ra đồ điên còn không quên an bài cho mình một mẫu thân năng lực bất phàm, tâm tình Yêu Nhiêu nhất thời bình tĩnh một chút. Linh lực của nàng đầy đủ dư thừa, nếu trở thành triệu hồi sư tin tưởng so với thiên chất kiếp trước còn cao hơn, nhất định có thể nhanh chóng đạt tới yêu cầu của đồ điên. (xì poi cái là mẫu thân của tỷ ý có thể khiến người ta té ghế a =.!=)

Thu thập một vài thứ xong, đồ điên chuẩn bị đưa Yêu Nhiêu rời đi rừng rậm mà bọn họ đã sinh sống mười bốn năm, đi tìm mẫu thân có thể dạy cho Yêu Nhiêu rất nhiều tri thức kia.

Thật ra hai cha con họ hoàn toàn không có gia sản gì, nghiêm túc mà nói chỗ ở của bọn họ là một cái sơn động lọt gió đột nát, bên trong có mấy cọng rơm rạ. Súng vật là mấy tiểu sói Linh thú bốn sao mỗi ngày đều bị đánh cho tê thảm, còn ước gì đồ điên lớn và đồ điên nhỏ nhanh chóng rời đi.

Thảo dược và đồ ăn còn dư lại đều bị phụ thân điên cho vào bên trong Vòng Ngự Thú, Vòng Ngự Thú này không chỉ có thể khống chế Huyền thú chỉ trong thời gian ngắn, cung cấp không gian cho Huyền thú còn có chức năng dự trữ đồ vật.

Kiếp trước Yêu Nhiêu thân là Thánh nữ đã từng nhìn thấy Điện chủ cao nhất của Thần điện thượng cấp có một cái nhẫn trữ vật có thể cất mười viên Khu Ma đan, cái nhẫn kia được đánh giá là huyền khí phụ trợ Hoàng giai cao cấp.

Vậy cái vòng tay này của đồ điên chẳng phải là Huyền giai cao cấp thậm chí là bảo vật Địa giai? (cấp bậc từ cao tới thấp là Thiên, Địa, Huyền, Hoàng; Thiên là hàng cao cấp, Hoàng là cấp thấp nhất)

Nhiều năm trôi qua, đối với các loại năng lực của đồ điên Yêu Nhiêu đã vô cảm. Cho dù đồ điên lại xuất ra một cái bảo vật Thiên giai trong truyền thuyết nàng cũng không có gì phải giật mình.

“Ngao ngao ô!”. Hai huynh đệ sói Lục đầu, Thanh đầu nhìn thấy đồ điên lớn và đồ điên nhỏ rốt cuộc thật sự rời đi, kích động đến mức gấu gao ôm nhau, thật lâu cũng không thể tách rời!

Rốt cuộc không cần mỗi ngày lấy bùn bắt nhện nữa! Rốt cuộc không cần phải nghe đồ điên hàng đêm gào khan! Rốt cuộc không còn phải ăn đấm nữa! Thần Hộ Mệnh không vứt bỏ chúng ta! Cuộc sống hạnh phúc rốt cuộc lại trở về! Ngao ngao ô!

Ngao ngao ô! Huyền thú lớn lớn nhỏ nhỏ trong lãnh địa chạy nhanh đem tin vui cực lớn này thông báo, ngay cả kẻ địch mười tám đời là Xích Hồ và Văn Thỏ cũng gấu gao ôm lấy nhau, trong lúc này vạn thú tề hô, rất náo nhiệt!

Chỉ có lão vượn đen nước mắt lưng tròng nhìn bóng dáng dần đi xa của tiểu nha đầu nhân loại, ở trong lòng thâm tình hồ lớn:

“Tiểu hữu! Tiểu hữu! Nhất định phải trở lại! Ta ở đây chờ ngươi!”

Nhưng là ai có thể biết, đồ điên đi thấp sáng Thánh hoá và Yêu Nhiêu đi tìm mẫu thân còn có cơ hội trở lại rừng rậm yên tĩnh an bình này hay không?

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 8: Phụ Thân Và Con Gái Nghèo Túng

Sau khi tạm biệt với từng con dã thú trong rừng rậm, hai người cuối cùng rời đi khu rừng rậm nơi đã sống cùng với nhau gần mười bốn năm.

Trở về xã hội loài người, quần da thú ngắn dễ lộ ra mông nhỏ gợi cảm đương nhiên là không thể mặc!

Đồ diên ngoại trừ cái áo choàng lớn màu đen đã mặc mười mấy năm sống chết không chịu cởi ra kia, ở bên trong cuối cùng mặc vào một bộ trang phục vô sỉ sạch sẽ, một đầu tóc rối cuối cùng cũng thay đổi trở thành Kim Hoàng Sắc rực rỡ, nếu không nhìn đến mặt con rết thì nhìn người thật cũng có khuôn mẫu lắm.

Từ trong lời nói của người qua đường Yêu Nhiều mới biết được thế giới này không phải là nơi Bạch Hồ đại lục của nàng, mà tên là-- Chu Tước đại lục, bị Ma Hải huyền ảo vô hạn vây quanh, chỉ là những cái này Yêu Nhiều không có đặt ở trong lòng, bây giờ chuyện nàng quan tâm nhất chính là sớm trở thành một Triệu Hồi Sư cường đại !

Ước chừng người "Mẫu thân" mà đồ diên giới thiệu sức chiến đấu nhất định cũng không có kém hơn đồ diên, tuyệt đối là một vị đạo sư thật tốt.

Lại qua mười ngày sau, đi qua vô số trấn nhỏ, phụ thân diên ôm Yêu Nhiều cuối cùng đi tới một cái thành siêu cấp lớn tên là "Bạch Vân", chỉ là ngẩng đầu nhìn cửa đi vào thành cao chót vót, cũng có thể khiến mũi trên đỉnh đầu của người ta rơi xuống dưới đất, đáng tiếc đồ diên căn bản là không có đi qua cửa chính, mà là tìm một cái góc không có người qua lại mở ra Hỏa Dực, trực tiếp bay vào bên trong thành trong thành !

"Phụ thân, mẫu thân ở trong này sao?" Nhìn thấy phụ thân diên cứ nhắm thẳng về phía trước mà đi, Yêu Nhiều tò mò hỏi.

"Không nhớ rõ, phụ thân ta chỉ là dựa theo mùi hương mà đi thôi!"

Phụ thân diên lắc đầu, xem ra còn chưa có khôi phục toàn bộ trí nhớ, chỉ là chí ít sẽ không còn náo lên rồi khóc lớn nữa, cũng sẽ không tùy ý đốt "Tiểu Hỏa Hoa" để diệt ma.

Hóa ra là dựa vào mùi hương? Trên đầu của Yêu Nhiều treo đầy hắc tuyến. Trong đầu lập tức hiện ra một bóng dáng của cao nhân lãnh đời rất thú vị ! Nữ nhân mà đồ diên nhận thức, nhất định là cực kỳ xinh đẹp, là một tuyệt thế cao thủ rất cường đại, nói không chừng còn có thân phận tôn quý làm cho người ta kinh ngạc. Nhiều năm qua luôn ẩn cư ở bên trong Bạch Vân Thành! Nhất định rất lợi hại! Còn rất thú vị ! (Coi nữ chính tương tượng kia ôi cười muốn đau ruột luôn)

"Để phụ thân suy nghĩ lại một chút...."

Trí nhớ của phụ thân diên lại có chút rối loạn, nắm tay không ngừng gõ mạnh vào đầu của mình: "Phụ thân còn nhớ.... .....Lúc ở vùng phụ cận, chỗ nào đó của nàng, có một cổ hơi thở giống với Hắc Châu của con, con nhất định phải mang vật kia về trong tay con, thứ đó, cũng cường đại giống như nó." Đồ diên gờ tay lên, chỉ chỉ viên Hắc Ám Ma Châu trên cổ của Yêu Nhiều

Hóa ra là mùi của bảo vật ! Giỏi thật, còn chưa có tìm được tân mẫu thân, đồ diên đã mà bắt đầu dạy yêu Nhiều phải nhớ đến bảo vật của mẫu thân.

Còn có hạt châu! Yêu Nhiều mừng thầm một trận, trong lòng đã sớm không có kiêng dè vật phẩm Hắc Ám giống như lúc làm Thánh Nữ nữa.

"Phá Thiên Chi"--Mượn năng lượng Hắc Ám này, một ngày có thể phát ra hai đạo kiếm khí để phòng thân, nếu mà có thể lần nữa ở chỗ của mẫu thân lấy đến viên thứ hai, vậy chẳng phải là một ngày sẽ có bốn đạo kiếm khí để phòng sao!

Nghe đồ diên nói xong, Yêu Nhiều lập tức quyết định muốn ở trước mặt tân mẫu thân giả bộ làm một cục cung ngoan ngoãn, để giành được sự vui vẻ của nàng sau đó sẽ lừa gạt bảo vật của nàng. Đối với thứ bảo vật này, từ trước đến nay Yêu Nhiều ai tới đề không từ chối.

Hai người phụ thân và con gái một người đang nhớ lại đường đi, một người nghĩ đến đến bảo vật mới, ai cũng không có chú ý tới một người mập mạp ăn mặc sang trọng đang đi ở trước mặt, mập mạp tục tằn không chịu được.

Nhắc tới người mập mạp này, ở Bạch Vân Thành cũng coi như có chút danh tiếng, tên là Kim Đại Phú, khoảng chừng mười lăm, mười sáu tuổi. Cả nhà không phải là hoàng thân quốc thích, nhưng phụ thân của mập mạp là thương nhân kinh doanh dược liệu lớn nhất ở trong Bạch Vân Thành.

Cho nên thăng nhãi này Kim Đại Phú này, trong ngày thường yêu thích lớn nhất chính là đi gây sự, nào là bắt nạt nam nhân áp bức dân nữ, chuyện hà hiếp lăng nhục không chuyện nào không là làm. Không có cách nào, ác thú cận bã (là những người ác độc làm mọi điều ác như thú hoang đã ăn mọi người), tất nhiên chỉ có chí số thông minh của cận bã mới có thể lý giải được.

"Này! Tên ăn mày kia! Có biết là đã Đụng vào bản công tử hay không!"

Kim Đại Phú phe phẩy một cái quạt lấp lánh kim quang, về mặt chán ghét nhìn chằm chằm vào đồ diên.

"Mặt con rết nguoi đủ buồn nôn, không có chuyện gì rêu rao để một đầu tóc vàng để tỏ ra mình rất phong cách sao! Nhìn một cái liền không thích rồi! Còn có tên ăn mày nhỏ kia, nếu như bộ dạng xinh đẹp một chút thì thôi, đáng này một đầu tóc ỏ quạ lại thêm khuôn mặt đầy mụn nước, thật sự bản mắt

mà! Điểm tâm sáng của bản công tử đều muốn ói ra hết rồi! Hai cực phẩm như vậy, cũng dám đi ra ngoài làm ô nhiễm môi trường! Gặp được bản công tử, coi như hai người các người xui xẻo!"

Kim Đại Phú bóp mũi giống như là sợ bản thân người được cái mùi thúí đó, ngay cả giọng nói cũng cũng sắc bén.

Tóc và mụn nước của Yêu Nhiều là khi ở trong rừng rậm cùng lão vượn đen đi cướp Chu Quả bị lão Ngốc Ứng phun lửa đốt, đồ điên nhìn thấy cơ thể của nàng chịu được thú hỏa tinh lọc như vậy, dứt khoát liền cho nàng ăn một loại dược thủy tự chế tên là "Sinh Cơ Hoàn", có thể nhờ vào loại hỏa lực này trong cơ thể bức ra toàn bộ mụn nhọt ra bên ngoài cơ thể, củng cố xương cốt, đáng tiếc chính là phải bị hủy dung mấy tháng. Chỉ là dù sao đồ điên cũng không thích rêu rao về ngoài xinh đẹp của Yêu Nhiều.

"Bản công tử sẽ dạy cho các người biết một số quy củ của Bạch Vân Thành, đầu tiên, gặp bản công tử thì phải dập đầu! Thứ hai, ăn mặc kém như vậy thì không thể ra ngoài đường ăn xin! Thứ ba, người vi phạm quy củ sẽ phải nhận trừng phạt!"

Kim Đại Phú vẫy tay một cái, đám tay sai thủ hạ liền ngằm hiểu đi lại vây quanh hai người Yêu Nhiều và đồ điên. Cường hào ác bá nha, hay thích nhìn thấy vẻ mặt của kẻ yếu quỳ ở dưới chân khóc lóc cầu xin tha thứ.

"Yêu Yêu, bọn họ tại sao lại vây bắt chúng ta vậy, aiz! Ta không có động chạm họ nha, vì cái gì mà đánh chúng ta?"

Đồ điên lấy tốc độ không giống như là con người nhanh chóng tránh thoát mấy quyền, trong lòng rất ủy khuất, vừa rồi rõ ràng không có đụng vào tên tiểu tử mập mạp này được không, tại sao lại không nói chuyện với nhau thật tốt mà lại sai khiến thủ hạ động thủ đánh người chứ.

Về mặt của đồ điên hoang mang, thiếu chút nữa lại đốt lên "Tiểu Hỏa Hoa".

Ánh mắt của Yêu Nhiều lập tức trở nên u ám, những người này như thế nào lại không nói lý lẽ như vậy, nàng và đồ điên lúc đầu là không muốn làm người khác chú ý khi vào thành, đặc biệt tìm nơi ít người mà bay vào thành, không nghĩ tới bộ dáng nghèo túng vẫn là đưa tới trận phiền toái không thể đoán trước được này.

"Không có cái gì là tại sao. là do bọn họ ngứa da."

Dám dùng nắm đấm với phụ thân điên vô cùng đáng yêu của nàng mà ra tay, mặc kệ đối phương là ai đều chỉ có một kết quả, đó chính là---phải chết!

Tốc độ của Yêu Nhiều so với nhóm tay sai kia nhanh hơn nhiều, vung lên nắm đấm một quyền đánh vào mặt của Kim Đại Phú!

Vốn tưởng rằng bắt nạt người yếu đuối nhỏ bé, Kim Đại Phú không nghĩ tới lại trêu chọc hai con sói xám lớn khoác áo da dê! Còn chưa kịp kịp phản ứng trước mắt của Kim Đại Phú rồi đột nhiên xuất hiện một cái nắm tay được phóng đại, tiếp theo thì cái mũi liền bị méo, thân thể mập mạp hoa lệ bay lên!

"Phụ thân, đi thôi, ruồi bọ đáng ghét đã bay mất!" Yêu Nhiều vỗ vỗ bụi đất ở trên vạt áo trước, từ lúc ra tay đến khi kết thúc, chỉ là vài giây đồng hồ mà thôi, loại phế vật này, nếu không phải là khi dễ đến trên đầu của đồ điên, thì nàng căn bản chính là khinh thường ra tay.

"Ừ, ruồi bọ thật đáng sợ!" Đồ điên cầm lấy tay nhỏ bé của Yêu Nhiều, trực tiếp bước qua thân thể của Kim Đại Phú bị té trên mặt đất, nghênh ngang rời đi.

"Các người mau nhìn đi! Một tên ăn mày nhỏ nhoi lại có thể đánh bay Đại thiếu gia của Kim gia!" Người qua đường có người kinh ngạc che miệng nói.

"Thật không ngờ nha! Cái bọn cường hào ác bá cũng có một ngày ăn khổ!"

"Đừng nói nữa! Các người còn muốn tiếp tục ở Bạch Vân Thành lẫn lộn hay không, tên ăn mày kia nhất định sẽ sống không quá tháng này." Không biết là ai hiểu rõ có lòng tốt nhắc nhở mọi người đang nói không có chừng mực trên đường kia.

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 9: Là Mùi Hương Của Phụ Thân

"Tìm được rồi, đây là mẫu thân!" Đồ điên mang theo Yêu Nhiều vòng vo một ngày rồi cuộc cũng dừng lại, bàn tay to vung lên, chỉ vào một toà kiến trúc huy hoàng. Trên mặt treo ý cười hưng phấn.

Học viện Xuất Vân! Trên cánh cửa treo bốn chữ mạ vàng còn cao hơn so với người, cách xa hai dặm cũng có thể nhìn thấy ánh sáng chói mắt do ánh mặt trời phản xạ lại.

"Mẫu thân ở trong học viện này sao?" Yêu Nhiều dò hỏi, trong lòng dâng lên dự cảm không tốt.

“Không phải, không phải, đây là mẫu thân, là nơi này, là nơi này!” Đồ điên gât gù, đắc ý nhảy nhót, ngón tay hận không thể đào một cái lỗ trên dòng chữ “Học viện Xuất Vân” trên cánh cửa!

Nhất thời thiên lôi cuộn cuộn, vạn vật yên tĩnh, hai người mắt to trừng đôi mắt nhỏ, nửa ngày không nói.

“Đồ điên! Đó là trường học của triệu hồi sư! Không phải mẫu thân! Ngươi lại lừa ta!” Yêu Nhiều tức giận giơ lên nắm tay nhỏ. Hình ảnh mẫu thân mỹ lệ cường đại mà trong lòng ảo tưởng trực tiếp vỡ vụn thành mảnh nhỏ! Đồ điên đáng chết! Lại đùa giỡn nàng thêm lần nữa!(oa ha ha, “mẫu thân” :V)

“Ta nhất còn về từ trong mây, vậy Xuất Vân chính là nương của ngươi!” Đồ điên buông lời thề son sắt, sức mạnh tràn đầy, không có dù chỉ nửa điểm tự giác ngộ.

“Ta meo ngươi cái mị! Muốn bỏ lại ta phía sau cũng không cần dùng loại lí do nhảm chán này!” Lời giải thích miễn cưỡng của đồ điên khiến Yêu Nhiều nôn mửa một trận, đây không phải là phụ thân ruột thịt của nàng, nếu thật là phụ thân ruột thịt, nàng tuyệt đối sẽ đánh chết hắn rồi nướng ăn!

Tuy nói như vậy, khi Yêu Nhiều chân chính đứng trước cửa Học viện Xuất Vân, vậy mà thật sự cảm giác được một cỗ lực triệu hồi trước nay chưa từng có, minh minh chi trung(không hiểu chỗ này, bạn nào hiểu thì cmt bên dưới hộ mình nghen ☐), tựa như có gì đó dẫn dắt hắc châu quỷ dị trên cổ nàng, có một thanh âm nức nở bên tai nàng: “Đến...đến...đến...”

Yêu Nhiều đang bão nổi nhất thời ngây dại. Xem ra trên phương diện hắc châu, đồ điên cũng không lừa gạt nàng. Học viện này, quả thật cất giấu một lực lượng tương tự bên trong hạt châu, hơn nữa lại càng thêm tinh thuần, cường đại! Dường như chỉ người có được hắc châu mới có thể cảm nhận được!

Hắc linh châu rốt cuộc là loại tồn tại như thế nào? Thành phần không thể xác định, năng lượng không thể xác định, ngay cả Điện chủ Quang Minh Thần điện- Gia Nam cũng không nhận ra, vốn tưởng là Huyền khí Ma tộc dùng để giết chóc, sau đó lại bị đồ điên dùng máu và thánh quang tẩy đi oan hồn thì chỉ còn là một quả cầu có thể chứa âm nguyên tố.

Thế nhân đều cho rằng “Ám” tức là “Ma”, là tượng trưng của cái ác, nhưng Yêu Nhiều đeo hắc linh châu lâu dài lại không chút nào cảm giác được tâm linh có dấu hiệu bị vậy bản do năng lượng bóng tối, ngược lại, thông qua âm nguyên tố mà hàng đêm hắc linh châu tích tụ được kết hợp với Tung Thế Pháp Thiên Kiếm Quyết, sáng tạo ra sát chiêu cực mạnh của chính mình- Pháp Thiên Chi!

Huống hồ đây chính là một hạt châu đã cạn kiệt năng lượng nhưng có thể tích trữ từ từ, nếu thật có một ngày có thể sử dụng âm nguyên tố lấp đầy hắc châu này, không biết sẽ lại phát sinh sự tình gì? Yêu Nhiều đột nhiên có ý nghĩ như vậy.

“Ta thật nhảm chán! Ta còn cần ngươi!”

Đồ điên liên tiếp thét chói tai đánh gãy suy nghĩ của Yêu Nhiều, hắn vậy mà lại thực sự nắm lấy ngón tay nhỏ nhắn của Yêu Nhiều hùng hăng cắn một ngụm, đau đớn khiến nàng suýt thì rơi nước mắt.

Đồ điên đúng là điên! @@

Nhìn thấy máu tươi chảy ra từ trên ngón tay của bản thân, còn không chờ Yêu Nhiều phát hoả, đồ điên đột nhiên lấy một chút máu của Yêu Nhiều bôi lên Vòng Ngự Thú trên cánh tay trái của mình.

Sự kiện kì dị xảy ra, sau khi tiếp xúc với máu của Yêu Nhiều, Vòng Ngự Thú tựa như có sinh mệnh, bất khả tư nghị hấp thu truyền của lễ quý đônghết máu đỏ thẫm, trong nháy mắt chiếc vòng kim loại rộng cỡ lòng bàn tay tách ra, theo mùi hương của máu trực tiếp cuốn lấy cánh tay Yêu Nhiều, thu nhỏ lại thành một cái vòng vàng tinh tế!

Nhận chủ! Nhận được sự tán thành của chủ nhân tiền nhiệm(chủ nhân cũ) và máu của chủ nhân mới, có thể nhận chủ- Huyền khí Thiên cấp!

“Vật này cũng không cần đeo trên người, giấu đi, đừng để người khác nhìn thấy!”

Không đợi Yêu Nhiều phục hồi tinh thần từ trong khiếp sợ, đồ điên hấp tấp kéo hắc châu từ trên cổ Yêu Nhiều xuống, cứng rắn nhét vào không gian trữ vật trong Vòng Ngự Thú.

“Được rồi! Được rồi! Đi mau! Đi tìm nương của con! Nhớ phải chờ ta trở lại! Đừng để xú tiểu tử nào chiếm tiện nghi, không có việc gì thì bôi chút tro bụi lên mặt! Không được lộ ra đôi mắt to này!” Đồ điên không kiên nhẫn giơ lên quả đấm, ánh mắt lại hoàn toàn không dám nhìn thẳng vào mắt Yêu Nhiều.

Ngay ngốc nhìn đồ điên lại phát cuồng, nước mắt đọng đầy trong hốc mắt Yêu Nhiều rốt cuộc cũng chảy xuống, tức giận vì bị cắn cũng biến mất không còn bóng dáng.

Hoá ra đồ điên đáng chết này ngoại trừ không biết cư xử với nữ nhân như thế nào thì lại càng không biết cư xử thế nào khi ly biệt.

Được rồi, vậy lấy phương thức của ngươi để cáo biệt. Khoé miệng Yêu Nhiều cong cong, muốn cười một cái lại không cười được, đột nhiên nàng học theo đồ điên nổi giận nhảy lên, nắm lấy cổ áo của hắn:

“Đồ điên! Ngươi nghe rõ cho bản cô nương! Nếu gặp lại sâu lông, không được bị dọa chạy! Thần Vương đại nhân cho ngươi quyền lợi một cước đâm chết nó! Mất trí nhớ, không được đánh vào đầu, ngươi thô bạo như vậy chỉ đem bản thân càng đánh càng nguốc! Ăn chân gà, một lần không được ăn quá mười tám cái, nếu không lại đau bụng!...”

Một hơi nói liền mười mấy cái không được, Yêu Nhiều không ngừng một hơi, mặt cũng xanh.

“Còn có, vì đề phòng đồ điên nhà ngươi lại quên bản cô nương, bản cô nương lưu lại cho ngươi một cái ghi nhớ vĩnh hằng!”

Yêu Nhiều dùng chất lỏng nước không thể rửa trôi, lửa không thể đốt cháy- máu của Kim Giáp Trùng viết lên áo choàng lớn màu đen mà phụ thân điên yêu thích nhất một chữ “Yêu” rồng bay phượng múa vĩ đại! Chữ viết vĩ đại kia, dù ở dưới ánh mặt trời chói chang chiếu rọi vẫn lấp lánh kim quang như cũ, rất phong cách!

Mạnh mẽ nhào vào lòng phụ thân điên, lúc này Yêu Nhiều mới phát hiện hoá ra trong lòng đồ điên không hề thôi!

Hơi thở quen thuộc kia, là mùi hương nam nhân uy mãnh thuần hoá dã thú, là mùi hương của người dùng tay luống cuống nướng chân gà, là mùi hương của người điều chế các loại thuốc tắm “Trường Cao Dược”, “Mỹ Hưng Dược”, “Sáu Thối Dược”, “Sinh Cơ Dược” làm cho Yêu Nhiều thoải mái ngâm...

Đó là mùi hương thơm nhất trên thế giới, tên là mùi hương của “Phụ thân”!

“Ngươi gặp nhiều nguy hiểm, ta không cần Vòng Ngự Thú.” Giọng nói nỉ non của Yêu Nhiều tựa như mèo con đang khóc.

“Ta không cần dùng đến nó, ta có tiểu hoa hoa, còn có tiểu hoa dục(cánh lửa).” Đồ điên ngốc nghếch cười.

“Ta sẽ trở nên cường đại, ngươi phải chờ ta. Nếu ngươi không đi tìm ta, ta sẽ đi tìm ngươi.”

“Được, nơi này có mùi hương cùng một dạng với hắc châu của con, con cần nghĩ biện pháp tìm ra nó, ta cảm thấy nó có thể giúp con trở nên cường đại.”

Ngón tay đồ điên điểm lên mi tâm(chỗ giữa hai lông mày) Yêu Nhiều, trán Yêu Nhiều đột nhiên nóng lên một chút. Nàng không rõ thủ thế này của đồ điên có ý nghĩa gì, không giống như truyền thừa, ngược lại có phần giống một loại nghi thức nào đó.

“Yêu Yêu, “Ta dùng Thánh hoá Chu Tước, đổi mới thế giới này.”, con phải nhớ kỹ những lời này!”

Đồ điên dịu dàng xoa cái đầu ỏ gà của Yêu Nhiều một chút. Đây là một giây dịu dàng nhất của kẻ điên vốn không biết cách biểu đạt bản thân khi ly biệt.

“Cút đi! Đồ điên đáng chết! Còn sống trở về!”

“Cút đi! Yêu Yêu đáng chết! Không được phép phao chết!”(phao nghĩa là tắm, đồ điên ý muốn nói không cho phép nữ chính tắm được nhiều quá mà chết -_-|||)

Hai người đồng thời nhanh chóng đẩy đối phương ra, đổi thành bộ dạng hung thần ác sát, khiến quần chúng vây xem xung quanh ngây ngốc sững sờ, không phải vừa rồi còn rất ấm áp sao!?

“Quả nhiên là hai kẻ điên.” Không biết người nào thốt lên một câu, than tiếc rồi đi.

Không cần người khác hiểu, chỉ có Yêu Nhiều và đồ điên biết, đây là cách yêu thương khác người giữa hai người họ.

Khi dịu dàng nhất chính là lúc độc ác nhất.(dịch mò câu này, hem biết đúng không@@)

Tuy rằng Yêu Nhiều tạm thời vẫn chưa hiểu rõ ý nghĩa chân chính của “Thánh hoá Chu Tước”, nhưng mà cuộc đời này gặp được đồ điên, cũng đã định nhân sinh của nàng sẽ bất phàm.

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 10: Học Viện Xuất Vân

Đồ điên quả nhiên là một phụ thân tốt trong lòng dịu dàng bề ngoài cuồng dã,, ở trong không gian trừ vật của Vòng Ngự Thú chẳng những để lại một đồng kim tệ không biết từ đâu đến, còn tại địa phương bắt mắt nhất thả một quyển sách nhỏ nhiều nếp nhăn, bất quá tên sách so với ánh sáng kim tệ còn muốn bắt mắt - “Tung Thế Phá Thiên Kiếm quyết”.

Tung Thế Phá Thiên Kiếm quyết, một bộ bí tịch võ học hoàn chỉnh mà cường đại ! Nếu xuất thế, chắc chắn là đối tượng các thế gia thậm chí quốc gia điên cuồng cướp đoạt, ai có thể nghĩ đến, lúc này cư nhiên lẳng lặng nằm ở trong vòng tay một tiểu cô nương mười bốn tuổi.

Đồ điên mặc áo choàng lớn viết chữ “Yêu” ánh vàng rực rỡ của hắc, phong cách tạm biệt cuộc sống muôn màu muôn vẻ của Yêu Nhiều, đi thấp sáng “Thánh hóa” của hắc.

Mà học viện triệu hồi sư tên là “Xuất Vân” lại nghênh đón sự kiện chiêu sinh mỗi năm một lần của nó, Bạch Vân Thành nguyên bản liền phồn hoa , ở ngày Xuất Vân học viện chiêu sinh, bộc phát ra nhân khí lửa nóng nhất .

Học viện triệu hồi sư thứ hạng cao nhất của Đại hồng đế quốc, phân biệt là thứ nhất học viện Đế Đô của đại thành đế đô , thứ hai học viện Vĩnh Hằng của đại thành Vĩnh Hằng, thứ ba học viện Quang Huy của đại thành Quang Minh, thứ tư học viện Thanh Đằng của đại thành Thanh Sơn.

Danh khí của Xuất Vân học viện tuy rằng không có xâm nhập tứ cường, nhưng chiếm hết tài nguyên huyền thú ưu việt của Bạch Vụ rừng rậm, tổng hợp lại thực lực cũng không kém đi nơi nào, xem như tồn tại cao cấp nhất trong học viện nhị lưu.

Yêu Nhiều vốn tưởng rằng nhập học đều phải thông qua báo danh khảo hạch , thật không ngờ đi đến cửa đại môn vừa thấy.

Xe liền kim quang lóe lóe , hàng dài tựa như vĩnh viễn đều sẽ không dứt, một đám tiếp một đám chạy vào trong đại môn học viện.

“Wa! Đó là Hòa Lang 3 sao a!”

“Ngươi coi ngươi coi! Tiểu nhi tử thành chủ Quang Minh thành cũng tới rồi! Giống như kêu. . . kêu cái gì Kha Đa.”

Tiểu nhi tử thành chủ đại thành thứ ba trong truyền thuyết cũng tới rồi, Yêu Nhiều nhìn chăm chú nhìn lại, hộ vệ đi ở phía trước cư nhiên đều là triệu hồi sư cao cấp cấp 2, triệu hồi ra một đầu chiến thú Hòa Lang hoặc là Băng Hồ linh tinh uy mãnh ở trước xe liền thét lớn mở đường, phun ra hỏa hoa cùng băng tuyết mở đường, thật là hiển hách bá đạo.

Giống tiểu thể tử như vậy, tới còn không chỉ một người.

“Thì ra là vậy.” Yêu Nhiều ở trong lòng âm thầm suy đoán.

Chu Tước đại lục không có thần điện Quang Minh, đã có thể gia, học sinh có loại bối cảnh này, tự nhiên không cần thiết khảo hạch, gia tộc sớm tận hết sức lực dùng được vật đưa bọn họ lấp đầy thành thiên tài thức tinh linh lực, chỉ cần thông qua ma pháp trận thông linh của học viện, là có thể trở thành triệu hồi sư cấp 1 cường đại!

Bất quá lúc này Yêu Nhiều còn không biết. Trừ bỏ các đại học viện, cảnh nội Đại Hồng quốc cũng cất giấu đủ loại môn phái cao thủ , tỷ như Phần Hỏa Điện, Lạc Hà tông, Nhiên Yêu phái. . .

Cửa những môn phái này rất cao, hơn nữa vị trí cụ thể để môn phái sống yên cũng không có người biết, truyền thuyết cao thủ trong môn phái, đều là nhân vật triệu hồi sư trên cấp 4. Bọn họ sẽ không chờ người đến cửa cầu học, mà là thường xuyên phái đệ tử ở trong các thành thị tùy ý đi lại, nhìn đến thiếu niên thiên tài trước mười tuổi có hi vọng thức tinh linh lực liền trực tiếp bắt trở về môn phái bồi dưỡng.

Trực tiếp làm cho Phật môn hương khói rừng rực với lời cầu phúc nhiều nhất chính là:

“Thình đem ta bị bắt cướp đi!”

Dân chúng Bạch Vân Thành khó được duy nhất nhìn đến nhiều chiến thú triệu hồi như vậy mở đường, ào ào lại sợ hãi lại kích động ở đại môn Xuất Vân học viện vây quanh cái chặt như nêm cối.

Lôi Báo cấp 6 cao bằng một người, căn bản là không cần thiết phun hỏa diễm, phun bông tuyết, ánh mắt huyết tinh kia của nó trực tiếp liền đem mọi người sợ tới mức liên tục kêu sợ hãi!

Chiến giả cấp 2 có được chiến thú cấp 6, cao ngạo ưỡn ngực.”Chiến thú cường lực phong cách như vậy các ngươi có hay không? Chiến thú cao cấp da lông sáng rõ như vậy các ngươi có hay không? Bôn đại gia soái như vậy các ngươi có hay không? Có hay không? Có hay không?”

“Thiết, tiểu sư nữ nhảy nhót!”

Yêu Nhiều nhìn quen lục đầu, thanh đầu ở trước mặt bản thân nhe răng nhếch miệng , nhàm chán ngáp .”Ngay cả linh thú cũng không phải, tóm cái rắn a!”

“Chiến thú không phải dùng như vậy , thực đáng xấu hổ! Thực lãng phí!” Thanh âm kiên định theo phía sau Yêu Nhiều truyền đến.

A, nguyên lai còn có người đối với loại hành vi tiểu sư nữ nhảy nhót này xem không vừa mắt a. Yêu Nhiều tò mò quay đầu đi.

Xuất hiện tại trước mắt Yêu Nhiều , là một thiếu niên mặc áo vải bố mụn vá, hào hoa phong nhã, đáng người nhỏ ốm.

Ngũ quan thiếu niên cũng không thần kỳ, 2 bên mũi còn linh tinh phân bố mấy khối tàn nhang nhỏ. Đã có một đôi ánh mắt tối đen sáng ngời , làm cho người ta lưu lại ấn tượng khắc sâu.

Lúc này đôi mắt tối đen này, đang hăm mộ đặt ở trên người Lôi Báo uy phong lẫm lẫm kia .

“Nga, vậy ngươi nói chiến thú hẳn là dùng cách nào?” Yêu Nhiều nhất thời quật khởi, thuận miệng hỏi một câu.

Ở trong lòng Yêu Nhiều, cam chịu thiếu niên yếu đuối này, nhất định là một kẻ chiến đấu cuồng lập chí giúp đỡ thiên hạ, trăm yêu trừ ma. Không nói khi còn nhỏ bị ma tộc phá hủy gia viên, cũng nhất định là người chính nghĩa chịu đủ khổ chiến loạn, đem chiến thú coi là đồng bạn cùng vũ khí, tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào dùng phương thức gì tiết độ.

Nhưng mà thiếu niên lập tức trả lời, cũng là để cho Yêu Nhiều một đầu hắc tuyến.

“Hắn là dùng để kiếm tiền!”

Đáy mắt thiếu niên nhỏ ồm nháy mắt phát ra sắc thái điên cuồng, nắm tay nhỏ gắt gao nắm chặt ở trước người:

“Nhiều người vậy xem như vậy, nếu hướng mỗi người thu một cái tiền đồng phí vậy xem, có thể kiếm thật nhiều tiền!”

“Nếu lại đặt ra quy định ‘mỗi sò chiến thú một lần, thu mười cái tiền đồng’, rất nhiều tộc trưởng đều sẽ đem theo đứa nhỏ của bản thân tới tham gia, kia so với phí vậy xem càng kiếm nhiều tiền!”

Thiếu niên một mặt cuồng nhiệt, hưng phấn mà nói lâm nhảm lâm bảm, thậm chí đem bàn tính nhỏ cất giấu trong tay áo lấy ra, mắt không nhìn người khác bắt đầu bay nhanh tính toán. Trong ánh mắt chớp động, đều là ánh sáng của tiền.

Ta choáng váng, tham tiền! Cũng không phải chiến thú của ngươi, có tất yếu nghiêm cẩn tính toán tiền lời như vậy không? Áo tưởng thiếu niên chính nghĩa trong lòng Yêu Nhiều lập tức tan biến. Nàng đem tiếng đánh tính hạt châu hưng phấn để ở sau đầu, xoay người trực tiếp rời đi.

Xe liền quý tộc như ngư long kim vũ, còn đang như nước chảy tràn vào trong đại môn Xuất Vân học viện, quý tộc vừa rồi bị mọi người nhắc tới kia, tiểu nhi từ Quang Minh thành chủ - Kha Đa, đang nửa nằm ở trong chăn gấm mềm mại của hắn, ngao khí quan sát đám người cuồng nhiệt ngoài xe.

“Thật sự là một đám nông dân, so với thành Quang Minh kém xa! Bất quá có mấy nha đầu còn được chút!”

Kha Đa thế tử thoải mái nôn ra một ngụm ác khí, phụ thân hắn, là thành chủ chủ thành Quang Minh thứ ba của Đại Hồng, chỉ cường giả thất giai cấp lĩnh chủ vang đương đương, liền ngay cả hai ca ca của hắn, đều phân biệt là cấp 2 cùng cấp 3, đáng tiếc nói ra đi không xuôi tai, hắn sinh ra ở thế gia tôn quý như vậy, cư nhiên đến mười tám tuổi còn không có trải qua thông linh!

Đồ không phải bởi vì linh lực thức tỉnh trễ, mà là rất lười.

“Mỗi ngày ở trong ôn nhu hương khí nam bá nữ là một chuyện hạnh phúc cỡ nào, thú lão tử còn muốn bức ta đi thông linh.” Kha Đa vừa nghĩ như vậy liền đầu đại (lão tử: ông già, là một kiểu kêu phụ thân một cách vô lễ, còn nếu một người tự xưng là lão tử thì nghĩa là cha mày, những người đó thường là lưu manh; đầu đại: nhức đầu)

Hoàn hảo bởi vì quan hệ đặc sứ có thể đến Bạch Vân Thành, Kha Đa hết sức cảm kích thiếu niên bạch y một mặt đứng đắn ở bên cạnh.

“Đúng rồi, cháu trai thành chủ Thanh Sơn, còn có cháu ngoại thành chủ Vĩnh Hằng lần này giống như cũng đều đi tới Xuất Vân học viện, không biết có phải người trong đồng đạo hay không?”

Trong mắt phượng thanh tú của Kha Đa lướt qua một tia ánh sáng âm tà, đã có chút kiêng kỵ “Đặc sứ đại nhân” bên người.

Xe liền của Kha Đa chậm rãi tiến vào đại môn Xuất Vân học viện, đám người đi theo phía sau hắn nhập học lại càng tụ càng nhiều.

Đúng vậy, năm nay Xuất Vân học viện càng náo nhiệt, không riêng gì đặc sứ đại nhân thần bí, thế tử quý tộc các đại chủ thành, còn có một ít thế lực không muốn người biết, cũng đều tiêu sái mạnh mẽ mà đi vào nơi nguy hiểm này.

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 11: Ân Tình Một Tệ, Vĩnh Viễn Không Quên.

“Phí báo danh, sáu kim tệ.”

Bà lão khô khan phụ trách thu phí đầu cũng không ngẩng lên nói.

Yêu Nhiều lấy sáu kim tệ phụ thân điên để lại cho nàng từ trong túi áo đặt lên bàn.

Trực tiếp lấy tiền từ trong Vòng Ngự Thú ở trước mặt mọi người là tự đi tìm cái chết, không gian trừ vật là thứ xa xỉ chỉ có quý tộc hoặc siêu cấp cường giả mới có thể có. Nàng sẽ không làm loại chuyện ngu ngốc như thế, cho nên Yêu Nhiều đã sớm lấy ra một phần để ở trong túi.

“Oa! Loại tiền cũ kĩ như vậy? Từ bảy mươi năm trước đã không còn được đúc nữa rồi.” Trên bề mặt kim tệ, hoa văn nổi cây tượng vì đã mờ nhạt không

rõ, bà lão không khỏi nhủ mảy.

“Tiền cũ không phải là tiền sao! Người tiêu tiền còn xem thời kì sao?”

Yêu Nhiêu chưa kịp lên tiếng, sau lưng liền vang lên giọng nói tức giận. Yêu Nhiêu quay đầu nhìn, vậy mà lại là thiếu niên tham tài gây bản tính vừa nãy, đứng nhìn hần dinh dưỡng không đầy đủ, đáng người nhỏ gầy, vừa nhắc đến tiền, ánh mắt liền sáng hơn bất kì ai.(ca nì cực kì mê tiền)

Tuy vừa rồi Yêu Nhiêu xem thường thiếu niên này, nhưng đến lúc nàng bị người khác chế nhạo vì tiền quá cũ, cũng chỉ có có thiếu niên này dám đứng ra nói một câu công bằng.

“Quà thật còn có thể sử dụng.” Bà lão xem chừng cũng bị dọa, khăn trương nhớ kĩ tên Yêu Nhiêu, đưa cho nàng một cái mộc bài(bảng gỗ nhỏ í) có đánh số.

“Kể tiếp.” Bà lão tiếp tục gọi.

Tiếp theo đúng là tên tham tiền, tuy cực kì khinh bỉ hần nhưng Yêu Nhiêu vẫn quyết định đứng lại xem một lát, dù sao hần cũng đã vì mình mà nói một lời có ích.

Chỉ thấy thiếu niên mặt xanh mét cẩn thận đặt mấy cái túi vĩ đại lên bàn, bên trong đầy tiền đồng, vậy mà ngay cả một đồng bạc cũng không có, từng đồng tiền đều được chủ nhân lau chùi sạch sẽ.

Gần sáu vạn đồng tiền khiến bà lão tính tới mức hai mắt trắng dã, phun nước bọt. Đám người vốn xếp hàng phía sau thiếu niên nhỏ gầy nhìn thấy tràng diện trước mắt, tất cả đều tự giác chủ động thần tốc phân tán đến những đội ngũ báo danh khác.

“Còn thiếu sáu mươi tám đồng!” Bà lão đau đầu hoa mắt vô tình tuyên án.

Mặt thiếu niên nhỏ gầy còn nhẵn hơn so với quả mướp đắng, cực kì không tình nguyện lấy ra sáu mươi đồng tiền từ cổ tay áo, áo trong, dừng quán... Yêu Nhiêu thật hoài nghi nhiều đồng tiền đặt ở mỗi trên y phục như vậy, làm sao hần có thể nhớ kỹ.

“Còn thiếu tám đồng!” Bà lão gần như đã đến cực hạn.

Thiếu niên nhỏ gầy sắc mặt trắng bệch, giống như phụ thân chết mà đặt mộng ngồi xuống đất, khóc lớn run rẩy lấy ra tám đồng tiền từ đáy giày.(em phục anh rồi)

Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, đến đồng tiền thứ tám, thiếu niên sống chết cũng không chịu buông tay.

Bà lão trực tiếp đứng dậy đè thiếu niên lên bàn, rất không dễ dàng mới đếm được sáu vạn đồng tiền, đồng tiền cuối cùng này, dù xé nát nét mặt già nua cũng cần cướp đoạt được!

Mà ngón tay của thiếu niên nhỏ gầy cứ như là sinh trưởng ở trên đồng tiền vậy, dù chết cũng không thể lay động, bất kể ngược đãi thâm thiết bao nhiêu cũng không thể khiến hần thả lỏng dù chỉ một micromet.

Không ai biết hần dùng bao nhiêu thời gian và tinh lực mới gom được từ một đồng tiền đến khi đủ sáu vạn đồng tiền, trong lúc đó bao nhiêu lạnh lùng cùng hành hạ cũng vẫn luôn một người yên lặng chịu đựng truyện của LÊ*quysdoon#. Thật ra hần một chút cũng không thích chiến đấu, trong nhân sinh của hần có bốn thứ yêu thích nhất theo thứ tự là: Tiền bạc! Tiền bạc! Tiền bạc! Còn có tiền bạc!(@@)

Nhưng trên đại lục này cách kiếm tiền nhanh nhất là trở thành triệu hồi sư, cho nên hần dùng tài sản cả đời của mình trở thành một lần đặt cược lớn nhất trong cuộc đời! Trở thành một triệu hồi sư!

Chi tiếc siêu cấp thần giữ của thờ phụng “Tiền còn quan trọng hơn tính mạng” vẫn xem nhẹ tín ngưỡng của chính mình, đồng tiền cuối cùng trong tay hần đã không còn là tiền mà là vận mệnh cuộc đời này của hần!

Nếu trong tay còn có một đồng tiền, có nghĩa là hần vẫn còn có cơ hội gỡ vốn, cho dù không thể trở thành triệu hồi sư thì hần cũng có thể một lần nữa trở thành người có tiền. Nhưng nếu ngay cả một đồng tiền này cũng buông bỏ, vậy thì có nghĩa hần đã không còn hi vọng đánh cược!

“Tiểu tử ngươi mau buông tay!” Bà lão cũng đã suy sụp, đoán chừng sắp kéo đứt ngón tay của thiếu niên, hần vẫn như cũ liều chết không buông tay.

Thần ạ! Thiếu niên này đã đến tình trạng xem tiền bạc còn quan trọng hơn so với tính mệnh rồi.

“Cầm lấy đồng tiền này, thả hần ra!”

Yêu Nhiêu vút lên bàn một đồng tiền, tiếng va chạm thanh thúy đồng thời kéo bà lão đã rơi vào điên cuồng và thiếu niên tham tài trở về hiện thực.

“Đây là ta cho ngươi, trả lại một câu nói công bằng lúc nãy của ngươi.”

Yêu Nhiêu vốn không phải người tốt bụng gì, cũng cực kì khinh bỉ loại nam nhân không có cốt khí này, nhưng mà nghĩ lại, người nghèo chí ngán, nếu thiếu niên đã từng nói một câu lời hay ý lành, nàng cũng không muốn hần vì một đồng tiền mà không thể tham gia khảo thí nhập học.

“Ân nhân! Ân tình một tề, vĩnh viễn không quên!”

Thiếu niên tham tài vẫn nắm chặt đồng tiền cuối cùng mà rất không dễ dàng mới bảo vệ được bỏ nhào lên đồi Yêu Nhiều, than trời trách đất! Trong mắt hắn, cầm trong tay không phải tiền, mà là trái tim cao ngạo của một thiếu niên theo đuổi khát vọng trong nhân sinh!

“Ngươi không cần khoa trương như vậy.” Yêu Nhiều một cước đá văng hắn: “Ta rất ghét nam nhân không có cốt khí.”

Nữ nhân có thể yếu đuối, có thể vô sỉ, nhưng thân là một nam nhân, nhất định phải đội trời đạp đất! Yêu Nhiều không nói gì rồi đi.

Nhưng mà lúc này thiếu niên tham tài giống như đã biến thành thuốc cao bôi trên da chó, biết Yêu Nhiều khinh thường hắn nhưng vẫn gắt gao đi theo trong vòng năm thước.

“Phi! Xú nha đầu, ngươi còn nhớ rõ ta không?” Còn chưa đợi Yêu Nhiều đi quá xa, giọng nói đáng ghét này đã vang lên bên tai nàng.

Con trai tiểu thương nhân được thảo thành Bạch Vân- Kim Đại Phú lại một lần nữa y bảo hoa lệ xuất hiện. Hôm nay tâm trạng hắn vô cùng tốt tới học viện Xuất Vân báo danh, thật không ngờ ở trong đám người liếc mắt một cái liền trông thấy thiếu nữ bất lương khiến hắn mỗi ngày gặp ác mộng!

Nhưng mà hôm nay hắn không sợ nữa rồi!

“Ta gọi là Kim Đại Phú! Là thủ phủ thành Bạch Vân!(nhà giàu nhất thành BV nha) Tiểu tiện nhân nhà ngươi hai ngày trước vậy mà lại dám đánh ta. Cha ta vừa mới dùng nhiều tiền tìm đến linh cơ dịch cho ta! Năm nay ta nhất định có thể vào học! Sau khi nhập học ta sẽ thật sự trở thành triệu hồi sư tôn quý, ngươi chờ mà mang đầu tới gặp ta!”

Kim Đại Phú dùng đôi mắt nhỏ phẫn nộ trừng Yêu Nhiều, lại vẫn không dám ra tay với nàng, đành phải thô bạo đẩy ngã một thiếu nữ đi ngang qua mình để trừ giận. Thiếu nữ đột nhiên bị đẩy ngã toàn thân bố ý(quần áo vải bố), trên trán có một cái sẹo hồng bất mất.

Tên mập đáng chết quả thật cũng không có nói sai, thiếu niên có tiềm lực trở thành triệu hồi sư là đối tượng mà một quốc gia chú ý, có lẽ bình dân có thể tùy ý nhục mạ một quý tộc ở sau lưng nhưng tuyệt đối sẽ không đi đắc tội một triệu hồi sư, dù triệu hồi sư này chỉ mới nhất giai cũng sẽ phải chịu hình phạt nghiêm khắc nhất theo luật pháp.

“Ta, ta sai rồi.” Nghe được Kim Đại Phú nói như vậy, đôi mắt to trong tròng quả Yêu Nhiều đột nhiên trào ra nước mắt, nàng thật sự không ngờ sự tình sẽ phát triển tới mức này, sớm biết linh cơ dịch hữu dụng như thế, nàng cũng sẽ không tùy tiện đồ đi nước tắm của mình.

“Biết thì tốt!” Kim Đại Phú đắc ý vươn cao cổ.

“Bốp!” Lại một bàn tay, Yêu Nhiều lại một lần nữa đánh Kim Đại Phú bay như sao băng.

Trong ánh mắt kinh ngạc của người hầu Kim gia, Yêu Nhiều thu lại tay nhỏ, vô cùng ai oán nói: “Thiếu gia nhà các ngươi nói, chờ hắn trở thành triệu hồi sư rồi thì không thể đánh nữa, vậy không phải có nghĩa là bây giờ nên lập tức đánh hay sao? Đánh cho tay người ta đổ hết rồi!”

“Thật sự là đau quá! Hu hu hu!”

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 12: Thiên Tài Vạn Năm Không Gặp.

Ôm tín niệm sau khi biến cường có thể giết sạch Trùng Vương đã ức hiếp đồ điên, ôm mục tiêu lần vào học viện Xuất Vân tìm kiếm lực lượng giống hắc châu, Yêu Nhiều bắt đầu cuộc tuyển chọn.

Khảo hạch chiêu sinh của học viện Xuất Vân có ba hạng mục, không phải vượt qua cả ba hạng mới trúng tuyển mà chỉ cần thông qua một hạng khảo hạch là có thể tiến vào "Học tiền ban".(học tiền ban: chưa chính thức)

Cho nên Yêu Nhiều hoàn toàn không tốn tâm tư đi tìm hiểu hạng mục khảo hạch thứ hai, thứ ba đến cùng là nội dung gì.

Bởi vì hạng mục khảo hạch thứ nhất là - linh căn!

Một tảng đá lớn màu đen cao ngất trong mây đặt tại trước mặt tất cả thí sinh, cảm giác giống như là đột ngột mọc lên từ mặt đất, đột nhiên xuất hiện một ngọn núi lớn.

Chỉ cần đặt tay lên mặt ngoài của tảng đá lớn màu đen, trên tảng đá sẽ biểu hiện ra tỷ lệ thức tinh linh lực và ưu khuyết điểm của linh lực.

Chữ số biểu hiện trên tảng đá, chia làm hai loại màu sắc, một là màu trắng, là dấu hiệu linh lực chưa thức tỉnh, từ một đến mười, biểu hiện tỷ lệ khả năng

thức tỉnh linh lực của một người, tứ đại học viện yêu cầu cao một chút, chữ số phải vượt qua “sáu” mới có khả năng trúng tuyển, mà Xuất Vân học viện chỉ yêu cầu vượt qua số “năm” là đạt, đây là cửa thấp nhất để tiến vào “Học tiền ban”.

Nhưng nếu chữ số kia từ màu trắng biến thành màu đỏ, ai ya, đó là dấu hiệu linh lực đã thức tỉnh, sau khi trải qua nghi thức thông linh thì lập tức ván đã đóng thuyền trở thành một gã tân thủ triệu hồi sư cấp 1! Một thiếu niên nếu kiểm tra ra chữ số màu đỏ, sẽ trực tiếp chính thức được nhận vào học viện đào tạo sâu!(tân thủ: người mới)

Yêu Nhiêu thu hồi ý cười trên khóe miệng, liều mạng nhắc nhở bản thân phải làm người khiêm tốn, bởi vì từ lần đầu tiên mở mắt ở Chu Tước đại lục, nàng cũng đã là như đỉnh đóng cột thiếu nữ thiên tài chữ đỏ, linh lực nồng đậm

“Sáu bốn tám tám tám!” Lão sư kêu lên số báo danh của tân sinh.(tân sinh: học sinh mới)

Kim Đại Phú hai má sung phù thành đầu heo tiến về phía trước, năm trước hắn kiểm tra ra số “bốn” màu trắng, thi trượt, lão cha mắt nhỏ của hắn thấy có hi vọng, liền cắn chặt răng, buộc chặt dây lưng, cầm đèn sân, dùng bảy tám tầng quan hệ mới mua được cho hắn một bình nhỏ linh cơ dịch, cho nên năm nay, dù gì hắn cũng có thể tiến vào số “năm” màu trắng.

Quả nhiên, chỉ thấy bạch quang nhấp nháy, số “bốn” mơ hồ còn chưa thành hình giật giật hồi lâu, cuối cùng thật vất vả mới dừng ở số “năm”, không còn nhấp nháy.

“A...a...a! Thiếu gia uy vũ! Thiếu gia uy vũ!”

Một đám người làm điên cuồng hét lớn, khẩu hiệu này dường như đã sớm huấn luyện nhiều ngày, mà một nam nhân đôi mắt nhỏ xíu còn mập hơn so với Kim Đại Phú ôm ấp một tiểu nữ tử cùng nhau khóc rống.

Hừ! Kim Đại Phú đắc ý đưa bụng mỡ, ném cho Yêu Nhiêu ánh mắt không có ý tốt. Lão tử là triệu hồi sư chính thức! Nha đầu xấu xa, dám đánh ta hai lần! Ngươi chờ chết đi!

Tầm mắt Yêu Nhiêu tự động xem nhẹ ánh mắt đáng khinh của Kim Đại Phú, nếu nàng sớm biết như vậy ngày hôm qua trực tiếp đánh cho tên mập mập chết tiệt kia không thể động đậy thì tốt rồi!

Nhưng mà lúc này Yêu Nhiêu chú ý một vấn đề khác: Không nói đến đệ tử quý tộc thường xuyên có được vật phẩm bảo, không cần tham gia khảo hạch, tựa như trong thí nghiệm khảo hạch linh căn hiện tại, cũng đã có năm sáu trăm thiếu niên dự tuyển vượt qua số “năm”, gần một trăm thiếu niên có tiềm lực vượt qua số “bảy”, trừ bỏ những người đó, thậm chí còn xuất hiện hai thiên tài chữ màu đỏ!

“Không tệ, có hai thiên tài chữ đỏ mới xuất hiện, linh lực của ta cũng sẽ không quá mức rêu rao.” Yêu Nhiêu âm thầm ghi tạc trong lòng hai thiên tài chữ đỏ mới xuất hiện, một người là A Mạc có cánh tay rất dài, một người khác thì người cũng như tên, khuôn mặt xinh đẹp, tóc xanh phát phối, tên là - Mỹ Lam.

“Tám tám tám tám!”(sao hồi này đến năm số rồi giờ lại bốn số nhỉ???)

Thiếu niên tham tài nghe được dãy số của bản thân, khăn trương tròn mắt, miệng lâm nhảm tề bái thần tài, chạy chậm đi.

Yêu Nhiêu ngắt, tên tham tiền này ngay cả rút cái dãy số khảo hạch vận may cũng tốt như vậy: “Phát phát phát phát”! Hắn không phát tài, vậy cũng thật xin lỗi trời đất chứng giám.

“Đồ một!”

Thật không ngờ tên tham tiền không có cốt khí này cũng là một nhân vật thiên tài!

Lại một thiếu niên thiên tài tư chất siêu phẩm xuất hiện! Thiếu niên tham tài sợ tới mức té xỉu trực tiếp bị một đạo sư trong đại sảnh sắc mặt vui sướng kéo đi ngay tại trận. Hắn mỗi ngày chỉ biết kiếm tiền, hoàn toàn không biết dòng khí ám áp trong cơ thể sau khi nhìn thấy tiền đồng mới chính là linh lực.

“Một chín tám sáu.” Đây là dãy số của Yêu Nhiêu.

Trí nhớ của phụ thân điên còn chưa hoàn toàn khôi phục, cái gì “Thánh hòa” cái gì “cách tân” nhất định là chuyện rất quan trọng, nàng nhất định phải nỗ lực trở nên cường đại, tìm được bảo vật mà phụ thân điên là có khí tức tương đồng với bản thân, giúp đỡ phụ thân diệt trừ đối thủ cường đại!

Đứng trước tảng đá màu đen vĩ đại, Yêu Nhiêu cũng có một chút khăn trương, trong lòng bàn tay toát ra một chút mồ hôi.

Nàng mặc niệm dưới đáy lòng: “Tuân theo nguyên tắc trong lòng “Làm người phải điệu thấp”, tuyệt đối không thể bởi vì bản thân là một thiên tài linh lực nồng đậm mà tự mãn, tuyệt đối không tùy ý ức hiếp đạo sư trong học viện, tuyệt đối khoa trương rêu rao trong học viện, tuyệt đối sẽ không đánh tên Kim Đại Phú mập mập chết tiệt kia rằng rơi đầy đất! Ừm!” Yêu Nhiêu tận tình ám sáng, bàn tay dán lên tảng đá màu đen ôn hòa.

“Chữ đỏ! Điên cuồng phát ra cho ta!” Giờ phút này tâm tình của nàng bạo phát, đây là cái gọi là điệu thấp của Yêu Nhiêu, nhất định phải điệu thấp đến mức bất luận kẻ nào cũng không có quyền cao điệu!

Tảng đá đen vĩ đại cao ngất trong mây, tựa như bị nước đá đánh cái giật mình, quái dị run rẩy một chút, vậy mà lại phát ra âm thanh “ông ông”.

Sao lại thế này? Ý cười trên miệng Yêu Nhiều im bất đình chỉ.

Sương trắng không đổi màu, mà là một chữ màu trắng bạc đột nhiên rõ ràng thật sâu làm đau đớn hai mắt mọi người ở đây!

“Linh!” (Không)

Lớn! Vô cùng to lớn! So với chữ màu đỏ còn cao hơn không chỉ ba lần, ở mặt ngoài toàn bộ cự thạch màu đen lóe lên yêu đã !

Linh! Đây là cảnh giới gì? Áo tường đại trưởng của Yêu Nhiều vừa rồi, toàn bộ đều không tiếng động tan biến .

Linh lực đã bắt đầu vận chuyển, tại sao có thể là "linh"? Nàng coi bỏ áp chế đối với linh lực, điên cuồng hướng dẫn chúng theo lòng bàn tay mạnh mẽ truyền hướng cự thạch màu đen!

“Ngươi cái thói cửrt chó, không cần bận công bây giờ!” Yêu Nhiều thiếu chút nữa kêu lên.

Ầm vang! Cự thạch lại run rẩy một phen, đỉnh chớp vậy mà lại xuất hiện một đường nứt, nhưng mà không có người phát hiện, bọn họ chỉ chú ý chữ trên thạch bích đang biến sắc, ánh sáng màu mãnh liệt chiếu trên mặt nhóm đạo sư một mảnh xanh đậm!

Không cần hiểu lắm, bởi vì nó lại xuất hiện hai chữ lớn hơn nữa, đúng là màu ánh lục xanh mượt.

Đúng vậy! Màu lục, chữ viết màu lục vạn năm chưa từng xuất hiện:

“Âm năm!”

Số âm! Tất cả đạo sư và đệ tử ở đây đều cười lăn lộn.

Một đạo sư tóc trắng xóa không thể tin được hai mắt của mình, lập tức đẩy ra Yêu Nhiều trên mặt cứng ngắc, đặt bàn tay của mình trên thạch bích.

Đồ “bây”!

Cự thạch kiểm tra linh căn không có vấn đề nha? Đạo sư tóc trắng xóa không hề nhớ làm thực lực hiện tại của bản thân. Hắn thu hồi ánh mắt đờ đẫn, vô cùng thương hại liếc mắt nhìn Yêu Nhiều một cái, muốn nói lại thôi, chỉ để lại một tiếng thở dài thương tiếc.

Âm năm, vậy không phải ý nghĩa thiếu niên này, cho dù là luân hồi trùng sinh năm thế, cũng không có quan hệ gì với từ ngữ "linh lực" cao quý này?

Phé vật! Phé vật mà! Ông lão tóc bạc ngửa cổ thở dài, học viện Xuất Vân thành lập trăm năm, từng xuất hiện đồ "ba", đồ "bốn", lại chưa từng có người làm ra chữ màu lục, vậy mà lại là âm năm! Vậy có nghĩa là nó còn hi hữu hơn cả đồ "bốn".

Dựa theo độ hi hữu mà nói, thiếu nữ mặc áo gai tóc rối bù trước mặt thật đúng là nhân vật thiên tài vạn năm không gặp!(hi hữu: hiếm lạ)

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 13: Sinh Mệnh Quan Trọng Hơn Khát Vọng

Trở thành phế vật vạn năm không gặp, Yêu Nhiều dứt khoát cự tuyệt ưu đãi trả lại sáu kim tệ phí báo danh mà học viện Xuất Vân được thành lập hơn trăm năm qua chưa bao giờ có, dấn thân vào đợt khảo hạch chiêu sinh thứ hai.

Nhóm đạo sư của học viện Xuất Vân đều bị cảm động bởi ý chí bất khuất không buông tha của nàng, chỉ có Yêu Nhiều bị linh căn "âm năm" của bản thân dọa, suy nghĩ thật lâu mới hiểu được, bản thân vì sao không thông qua đợt khảo hạch đầu tiên.

Bởi vì nguyên lý kiểm tra linh lực của linh thạch màu đen là dựa trên sự dao động của linh lực. Đồ điên mỗi ngày dùng linh cơ dịch dié ndan le equy do ontám rửa như Yêu Nhiều, trình độ nồng đậm của linh khí trong cơ thể, đã đến mức độ làm người ta giận sôi, nàng tùy tiện làm cái dao động nhỏ, liền giống như vạn trượng thủy triều vỗ vào bờ, linh thạch kiểm tra phổ thông vốn không chịu nổi, quy luật tính toán bình thường trực tiếp mất hiệu lực.

Cho nên linh thạch kiểm tra cao lớn như núi kia, liền lấy một cái lí do khoa trương giả tạo như vậy, tàn khốc làm mai một thiên tài chữ đỏ vạn năm không gặp là nàng!

Một nam đạo sư cao lớn, uyển chuyển nói cho Yêu Nhiều, cho dù nàng may mắn thông qua đợt khảo hạch thứ hai, dựa vào nền tảng linh lực vạn năm không gặp của nàng, cũng sẽ vĩnh viễn ở lại “Học tiền ban”, tuyệt đối không có khả năng thức tỉnh linh lực.

“Mọi người.” Nam đạo sư cao lớn tập hợp hơn một ngàn thiếu niên mười mấy tuổi không thông qua đợt khảo hạch đầu tiên lại.

“Khảo hạch kế tiếp rất nguy hiểm, các người phải độ sức với một đám khô lâu binh bậc thấp trong một không gian khép kín, người còn sống và thu thập đủ mười cây Lục Gia Thảo ở trong thời gian quy định mới có thể thông qua đợt khảo hạch thứ hai!”

Nam đạo sư bóp nát một cái chìa khoá không gian, một cánh cửa nặng nề to lớn xuất hiện trước mặt mọi người, đó là cổng lớn của không gian khép kín do người dùng Dụng Thuật Thức làm ra.

Cánh cửa chậm rãi mở ra, qua khe cửa, mọi người nhìn thấy từng đoàn quân khô lâu binh màu trắng mà chỉ triệu hồi sư mới có thể giết hết. Mỗi ba cây Lục Gia Thảo vậy mà có tới hai mươi khô lâu binh thủ vệ gắt gao.

Đứa nhỏ nhất gan một chút trực tiếp bị dọa khóc, bọn họ từng nghe nói Ma Hải khủng bố vây quanh Chu Tước đại lục, khắp nơi bên trong là các loại Hắc Ma, cũng biết khe không gian thường thường sẽ xuất hiện ở trên đại lục, từ trong khe hở sẽ tràn ra một lượng lớn ma binh giết hại nhân loại, nhưng bây giờ nơi bọn họ đang ở chính là thành Bạch Vân, là thành lớn thứ năm của đế quốc Đại Hồng được Thánh Quang bảo vệ, đứa nhỏ mỗi ngày ở nhà uống sữa đâu từng nhìn thấy cảnh tượng này!

Không cần nam đạo sư cao lớn nói lời vô dụng, chín phần mười số thiếu niên lập tức tỏ ý rời khỏi trận đấu, một phần mười còn lại cũng không phải tất cả đều dũng cảm, bởi vì trong số đó, có một nửa là trực tiếp té xỉu, một phần tư là sợ tới mức tay cũng nâng không nổi.

Tính tới tính lui, còn dám khảo hạch chỉ có gần hai mươi người.

Yêu Nhiều là người đầu tiên đi về phía cửa lớn của chiến trường khép kín, nam đạo sư cao lớn nhìn nàng một cái, trịnh trọng nói: “Sinh mệnh quan trọng hơn khát vọng.”

“Cảm ơn.” Yêu Nhiều cảm lấy một cái túi vải nhỏ để chứa Lục Gia Thảo, cũng không quay đầu lại tiến vào, nàng cũng không tin, nếu ngay cả nàng cũng không qua được một cửa này, trên đời này còn có ai có thể qua được! Vì trở nên cường đại, vì tìm kiếm lực lượng tương tự hắc châu, nàng chỉ có thể nuốt xuống khẩu khí này!

Có nàng dẫn đầu, hai mươi thiếu niên ào ào đi theo phía sau.

Giống như con báo nhỏ, Yêu Nhiều nhẹ nhàng chạy đến dưới một chỗ tảng đá lớn, che giấu tốt thân hình, nhìn lại, mười mấy thiếu niên còn lại vậy mà lại giống như cái bóng, đi theo phía sau nàng, một đám chui vào khe đá.

“Các người đi theo ta làm gì?”

“Ta... Chúng ta cảm thấy người có vẻ lợi hại.” Một thiếu niên khoẻ mạnh cố lấy dũng khí, nhìn thẳng mặt Yêu Nhiều.

“Hu hu hu” Một tiểu cô nương trực tiếp khóc lên.

Yêu Nhiều một đầu hắc tuyến: “Muốn khóc người còn đến làm gì?”

“Không phải ta muốn đến, là có người đẩy ta vào, là ai đẩy ta?” Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của tiểu cô nương còn vương đầy nước mắt phẫn nộ.

Yêu Nhiều không nói gì.

“A! Năm nay bọn nhỏ đều không chạy loạn, thực có ý tứ.” Ở trong thư phòng sáng ngời của một không gian khác, có một lão nhân đeo kính mắt nửa vòng tròn hình ảnh trắng ngời, trước mặt lão nhân có truyện của lê*quýdon#một quả quả cầu thủy tinh quý dị trôi nổi, bên trên vậy mà lại là cảnh tượng trong không gian khép kín, không biết là lão nhân đáng khinh từ nơi nào chui ra, sử dụng “Vu Sư Chi Nhãn” vậy mà còn cao cấp hơn hệ thống theo dõi của học viện.

Trên quả cầu thủy tinh, có bóng dáng của hơn mười thiếu niên.

“Ta gọi là Chiến Hổ.” Thiếu niên khoẻ mạnh khoảng mười lăm tuổi, cảm thấy Yêu Nhiều rất có chủ kiến, liền đứng ra tự giới thiệu.

“Ừ, Yêu Nhiều.”

Yêu Nhiều nhún mày, vốn không muốn chơi đùa với mấy đứa nhỏ này, nhưng mà nhìn đến khô lâu binh cấp thấp màu trắng mà đời trước lúc làm Thánh nữ rất quen thuộc, nàng nhất thời có chủ ý, đã có người giúp đỡ, vậy thì nàng liền tiết kiệm chút khí lực, không cần đánh nhau rồi.

Lục Gia Thảo là một loại thực vật trưởng thành có hình dạng phiến lá giống cà tím, có thể dùng để luyện chế dược nâng cao tinh thần.

Ba cây Lục Gia Thảo ở trước mặt hai mươi người bọn họ, đang bị hai mươi khô lâu binh vây quanh.

“Tiểu đội dẫn đầu đầu tiên! Lên!” Yêu Nhiều vẫy tay ra hiệu.

Tám thiếu niên xếp thành một đội lấy Chiến Hổ cầm đầu, một đám chạy về phía khô lâu binh, mỗi người phụ trách hấp dẫn một khô lâu binh phía ngoài, dẫn tới một trăm mét bên ngoài, gia tốc bỏ rơi chúng sau đó trở về đội.

Khô lâu binh tuy rằng hung tàn, nhưng di chuyển rất chậm, nếu mục tiêu bị truy kích gia tăng tốc độ, chúng nó liền bắt đầu chạy lung tung không có mục đích, cho nên không cần đánh nhau, chỉ cần dẫn dụ rồi đi là tốt rồi.

“Tiểu đội dẫn quái thứ hai! Lên!”

“Tiểu đội hái được! Lên!”

Chỉ thấy ba thiếu niên thể lực kém cỏi nhất mà không gia nhập tiểu đội dẫn quái, nhanh chóng chạy về phía ba cây Lục Gia Thảo, một người nhổ một gốc cây, lập tức quay đầu chạy về.

"Học học..." Thiếu niên không ngừng chạy trốn thờ hồn hèn, nhưng trên khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng của bọn họ là hưng phấn khó có thể kiềm chế.

“Cho Yêu Nhiều trước.” Chiến Hồ đi lên phía trước, tiếp nhận Lục gia Thảo trên tay ba người, không cần phân chia liền nhét vào trong túi vải trên lưng Yêu Nhiều.

“Đứng! Cho người trước!” Tất cả thiếu niên đều nóng bỏng nhìn Yêu Nhiều.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Yêu Nhiều đỏ lên, cảm thấy tự hào vì sự vô si bản thân, chạy trốn không phải nài, hái được không phải nài, nài chỉ đưa ra một cái chủ ý rác rưởi nhất, sau đó hét to hai câu, lại bị nhóm thiếu niên làm cu li này sùng bái nhiệt tình.(cu li: kiểu công nhân á mọi người)

"Mang theo trí nhớ trọng sinh, cũng không phải chuyện quá xấu." Yêu Nhiều cười tủm tỉm.

“A, không tranh đoạt Lục Gia Thảo của nhau, cũng không phát sinh xung đột chính diện với khô lâu binh, tiểu cô nương này thật không tệ.” Lão nhân đeo mắt kính hình trăng khuyết vẫn ngồi trước quả cầu thủy tinh tinh tế quan sát.

Đây là một cây cuối cùng, Yêu Nhiều khom người nhổ lên một cây cỏ nhỏ xanh mượt.

A, có người đứng sau lưng mình, Yêu Nhiều nhìn lại, một cô nương mặc áo gai gầy gầy nhỏ nhỏ, trên trán có một vết sẹo hồng đang đứng sau lưng mình, nàng đã từng gặp cô nhóc này, hình như là cô nương đáng thương lúc báo danh bởi vì đứng ở bên cạnh Kim Đại Phú, mà bị Kim Đại Phú hung hăng đẩy ngã.

Môi cô nương sẹo hồng có chút biến tím, ngón tay cũng đang run run. Yêu Nhiều nhìn phía sau lưng nàng ta, lập tức ném nàng ta qua một bên.

Bởi vì Yêu Nhiều nhìn thấy, phía sau cô nương sẹo hồng có một cái khô lâu binh cao lớn đang đứng!

“Yêu Nhiều! Cẩn thận!” Giọng nói của Chiến Hồ đồng thời vang lên.

Yêu Nhiều ném cô nương sẹo hồng sang một bên, bàn tay chỉ toàn xương trắng hếu liền trực tiếp đánh về phía mặt Yêu Nhiều!

Xong rồi, thật sự phải chết sao? Chiến Hồ nghĩ.

Nghiêng đầu! Nghiêng người! Bật nhảy! Đá ngang! Trong lúc điện quang hỏa thạch, không có người nào thấy rõ ràng đã xảy ra chuyện gì, chỉ biết là khô lâu binh vừa rồi còn hùng hổ, lúc này đầu nó tựa như một diễn đàn lê quý đôn-linHpHanngôi sao băng, bị Yêu Nhiều vịn đứt ngay tại chỗ, trở thành bóng đá, nhanh chóng xệt qua đỉnh đầu Chiến Hồ đang trợn mắt há hốc mồm.(điện quang hoá thạch: nhanh như chớp nha mọi người)

“Người người người người người...” Chiến Hồ chỉ vào Yêu Nhiều, cả người run rẩy.

“Ha ha, lúc chó trông cửa nhà ta không nghe lời, ta cũng làm như vậy.” Yêu Nhiều thật thà sờ sờ đầu xù của bản thân, lời nàng nói chính là sự thật.

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 14: Người, Sinh Có Quý Tiệm

Hai mươi mấy thiếu niên hưng phấn lao ra cửa lớn của không gian khép kín, chạy về phía lão sư phụ trách kiểm tra kết quả khảo hạch. Trong bọn họ có một số người, bởi vì không thông qua hạng mục khảo hạch đầu tiên, cảm thấy không có mặt mũi về nhà gặp cha mẹ, dứt khoát lựa chọn chết ở trong đợt khảo hạch thứ hai, thật không ngờ quen biết Yêu Nhiều, vậy mà lại dẫn theo toàn bộ bọn họ thông qua!

Nếu biện pháp để bọn họ thông qua bị nhóm thiếu niên sợ tới mức không dám vào cửa mà bỏ cuộc biết được, phòng chừng bọn họ đều sẽ đâm đầu đầu hũ mà chết mất.

“Năm nay nhóm hài tử này đều rất có ý tứ nha, tiểu cô nương này, sử dụng chính là võ kỹ.” Lão đầu mang mắt kính hình trăng khuyết một mình quan sát cuộc khảo hạch thông qua quả cầu thủy tinh cười rộ lên, chỉ là không có người nghe được thanh âm của hắn mà thôi.

“Ta là Nguyên Phurong, ta có việc gấp tìm người!”

Thiếu niên tham tài thật vất vả mới tỉnh táo lại sau khi ngất đi, trực tiếp chặn Yêu Nhiều ở cửa đột khảo hạch thứ hai. Từ sau khi hắn khóc hô “Ân tình một tệ”, ôm lấy đùi Yêu Nhiều không tha, Yêu Nhiều vẫn luôn mặc kệ hắn.

“Ngươi phải cẩn thận, tên Kim Đại Phú kia trả tiền muốn ta trộm Lục Gia Thảo trên người ngươi.” Hắn khẩn trương nhìn mũi chân của chính mình.

“Vậy ngươi dám đến trộm không?” Lòng mi Yêu Nhiều khẽ chớp, giờ giờ túi vải trên lưng.

“Ta không nhận tiền của hắn.” Tên tham tiền gọi là Nguyên Phương này đột nhiên nghiêm trang nói: “Ta cũng có nhân cách.”

A, câu trả lời của thiếu niên khiến Yêu Nhiều kinh ngạc, tên tham tài Nguyên Phương này có nhân cách hay không, trước tiên sẽ không thảo luận, chỉ tính đến phần nhân tình khi hắn vừa tỉnh táo liền vội vã tìm đến nhắc nhở nàng lúc này, Yêu Nhiều ghi nhớ trong lòng.

Trên mặt hơn hai mươi thiếu niên giao ra túi của bản thân trước tiên, thành công thông qua khảo hạch tràn đầy hạnh phúc, bọn họ không rời đi trước một bước mà tốp năm tốp ba đứng ở bên người nam đạo sư cao lớn chờ xem Yêu Nhiều hoàn thành khảo hạch.

“Ngươi thật không tệ.”

Nam đạo sư cao lớn khen ngợi liếc nhìn Yêu Nhiều một cái, đối thoại và hành động ở trong không gian khép kín vừa rồi hắn đều thấy được, chuyện nguy hiểm như vậy, sao có thể thật sự không có người bảo vệ. Thiếu nữ này tuy rằng linh lực rất kém cỏi, nhưng rất có tài hoa, thông qua cố gắng, có lẽ thật sự sẽ sáng tạo nên kỳ tích.

Nhưng khi nam đạo sư cao lớn mở ra túi của Yêu Nhiều, sắc mặt lại biến đổi.

Bởi vì trong túi của Yêu Nhiều, không hề có Lục gia Thảo mà là một khối vải bố màu xanh!

Rõ ràng ở bên cạnh nhìn thấy nàng là người đầu tiên hái đu Lục gia Thảo! Nam đạo sư cao lớn tin tưởng hắn tuyệt đối sẽ không nhìn lầm, hơn nữa cho dù nàng không thu thập đủ, dựa vào trí tuệ, dũng khí, nhẫn nại và khả năng lãnh đạo của nàng đều sẽ là đệ tử xuất sắc của tiền ban!

Mặt Nguyên Phương nhất thời tái đi.

Không đợi nam đạo sư cao lớn nói chuyện, Chiến Hồ là người đầu tiên phản nộ nhảy ra: “Điều đó không có khả năng! Cây Lục Gia Thảo đầu tiên chúng ta hái được, chính là ta tự tay đặt ở trong túi của Yêu Nhiều, trong túi của nàng, tuyệt đối sẽ không chỉ có vải bố!”

Đưa nhỏ kêu Chiến Hồ này, thì ra cũng thập phần trượng nghĩa.

Yêu Nhiều xem túi chỉ chứa một mảnh vải bố, ngây ngẩn cả người. Một cỗ lửa giận vô danh theo lòng bàn chân lui lên, ánh mắt của nàng giống như dao găm dừng ở trên thân một người!

Người đã từng đứng sau lưng nàng, cô nương mặt sẹo!

Cả người thiếu nữ nhỏ gầy trên trán có một trăn của lễ\$quýddoon* đường sẹo hồng run rẩy, rốt cuộc nhịn không được xui xẻo trên mặt đất, từng giọt nước mắt chảy xuống theo kẽ hở bàn tay đang ôm lấy mặt của nàng ta, tụ lại thành một vũng nước nhỏ trên mặt đất.

“Thật xin lỗi... thật xin lỗi... ta không có cách nào... không phải lỗi của ta... ta là bị buộc, là hắn tới tìm ta... rất nhiều tiền, thật sự rất nhiều tiền.”

Giọng nói của nàng ta tựa như tiếng côn trùng cắn gỗ, nhưng nghe thấy tuyệt không cảm thấy đáng thương, ngược lại làm cho người ta nói không nên lời chán ghét.

Tên Kim Đại Phú lúc lên sân khấu cực kỳ khoa trương kia, chính là đang đón ánh mắt Yêu Nhiều, khiêu khích đứng ở phía sau thiếu nữ đang khóc, trong tay một kim tệ, hai kim tệ, ba kim tệ... chậm rãi rơi trên mặt đất phía trước thiếu nữ.

Yêu Nhiều biết đó là có ý tứ gì, ý tứ chính là: Kẻ đắc tội ta, chỉ có chết!

Cường ép bản thân áp chế nội tâm phản nộ, Yêu Nhiều chậm rãi tiến về phía trước, tiếp nhận trọng tâm đề tài sám hối của thiếu nữ gầy yếu:

“Đúng vậy, không phải lỗi của ngươi.”

Lời Yêu Nhiều vừa ra khỏi miệng, mọi người ngạc nhiên nhìn nàng, vừa âm ỉ như vậy, trong lòng mọi người đều biết rõ ràng rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, đang muốn xông lên đánh thiếu nữ mặt sẹo và Kim Đại Phú một trận, chẳng lẽ Yêu Nhiều lại muốn tha thứ phản đồ này?

“Ngươi, từ nhỏ liền có quý tiện, không ở tiền tài, mà ở nhân cách.”

“Sinh ra bản cùng không phải lỗi của ngươi, nhưng vì vài kim tệ liền bán đứng nhân cách của chính mình, linh hồn của ngươi so với xuất thân của ngươi còn bản cùng hơn.”

Yêu Nhiều lại liếc nhìn Kim Đại Phú một cái, nhàn nhạt nói ra bốn chữ: “Ta nhớ kỹ.”(tiếng trung là bốn chữ nhưng chuyển thành tiếng việt thì chỉ có ba chữ nha mn)

Số lượng từ tuy ít, giọng nói không lớn, nhưng trong lòng Kim Đại Phú lại sinh ra một loại cảm giác nguy hiểm, đùa à, một tiểu tạp chủng xuất thân thứ dân, sao có thể có nguy hiểm.

Nhưng mà Yêu Nhiều cũng không giải thích thêm, sau khi nàng ghi nhớ kĩ mối thù này liền xoay người rời đi.

“Không thể trách ta! Nếu cho hần nhiều tiền một chút, hần cũng sẽ làm như vậy!” Cô nương mặt sẹo cuồng loạn chỉ về phía thiếu niên tham tài Nguyên Phuong mặt đang trắng bệch.

Về mặt Nguyên Phuong bắt lực nhìn Yêu Nhiều. Hần quả thật không giống loại người có cốt khí gì, nếu Yêu Nhiều giận chó đánh mèo với hần, hần cũng chỉ có thể khổ mà không có cách nào biện giải.

“Hần sẽ không.” Yêu Nhiều hít sâu một hơi: “Người xem mỗi đồng tiền là khát vọng, trời sinh đã có một loại lòng kiêu ngạo trở thành người cao quý.”

Tâm người cao quý! Thiếu nữ mặt sẹo đang khóc chán kinh rồi. Nguyên Phuong kinh ngạc nhìn Yêu Nhiều nói ra những lời này, đột nhiên cảm thấy đi theo thiếu nữ đầu xù này lần lộn, rất có cảm giác an toàn.

“Để nàng thông qua!”

“Nàng không qua ta cũng không qua!”

“Nàng là lão đại của chúng ta, nếu nàng cũng không thể thông qua, ta đây cũng không qua! Tặng tư cách của ta cho nàng!” Chiến Hồ xiết chặt nắm đấm.

“Lão sư, chúng ta có thể thương lượng không, trừ dùng tiền, chuyện gì chúng ta cũng có thể thương lượng.” Nguyên Phuong hai tay thuận thực xoa xoa, đứng ở trước mặt nam đạo sư cao lớn.

Nam đạo sư cao lớn vốn sớm có ý để Yêu Nhiều thông qua, biểu hiện của Yêu Nhiều trong không gian khép kín sớm đã được Vu Sư Chi Nhân ghi chép lại, bất luận theo số lượng Lục Gia Thảo thu thập được, hay là dựa vào năng lực tổ chức mọi người hợp lực hoàn thành nhiệm vụ, đều là người nổi bật trong những người tham gia khảo hạch vào tiền ban lần này.

Huống hồ hần còn từng ám chỉ “Sinh mệnh quan trọng hơn giấc mộng” đe dọa Yêu Nhiều, thiếu nữ này lại vẫn bất vi sở động như cũ, không chỉ xuất sắc hoàn thành khảo hạch, thậm chí còn tự tay tiêu diệt một khô lâu!(bất vi sở động: kiểu không hề lay động í)

Loại tâm trí kiên định này, loại thân thủ linh hoạt này, tương lai không phải triệu hồi sư cũng sẽ là một võ giả cường đại!

Nhưng mà lúc này đột nhiên hần nhận được một mật ngữ truyền âm, mệnh lệnh đến từ viện trưởng, khiến về mặt hần bỗng chốc trở nên khó coi.

Tuyển chọn tiền ban, viện trưởng chưa từng can thiệp chính diện, nhưng lần này viện trưởng không chỉ tự mình ra mặt, dường như còn nhận được áp lực đến từ cao tầng, mãnh liệt yêu cầu thiếu nữ tên là Yêu Nhiều này tham gia vòng khảo hạch thứ ba.

Yêu Nhiều cực kì cảm kích Chiến Hồ trọng nghĩa và Nguyên Phuong nhẫn nại thương lượng, chỉ là dựa vào vẻ mặt của nam đạo sư cao lớn, đoán chừng chuyện này hần không làm chủ được.

“Vòng khảo hạch thứ hai... Thất bại.”

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 15: Xem Sự Kêu Gọi Siêu Cấp Của Ta

“Nơi này nơi này.” Nam đạo sư cao lớn tên là Hoang Sơn dẫn Yêu Nhiều trực tiếp đi vào bên trong học viện, theo sát phía sau Yêu Nhiều có một đám người, có Chiến Hồ đang cực kỳ tức giận, có Nguyên Phuong ánh mắt âm u, còn có các thiếu niên khác thông qua ở vòng thứ hai.

Không có tâm tình đi ngắm phong cảnh hấp dẫn xung quanh, mọi người đi thật lâu mới đến một góc hẻo lánh, cô tình ở góc xó hẻo lánh này, xây dựng một lầu các cao lớn tinh xảo, từ bên trong truyền ra tiếng của các loại huyền thú.

Có chút giống phong cách kiến trúc cổ đại Trung Quốc, lầu các cao tám tầng làm bằng lưu ly và gỗ lim cao giống như một tòa núi nhỏ, bên ngoài bao phủ một tầng linh lực dao động mà người bình thường không nhìn thấy được, giống như ở trong lầu các đang giấu trận pháp đặc biệt nào đó.

Nơi này là Thuận Thú các của học viện Xuất Vân sao! Khát vọng khế ước chiến thú ở trong mắt của nhóm thiếu niên nhất thời lộ ra ánh sáng rực rỡ say mê. Chính thức trở thành thành đệ tử Xuất Vân, sau khi linh lực thức tỉnh đều có thể đến chỗ này khế ước một con huyền thú!

“Vòng thứ ba— dùng tâm kêu gọi.”

“Viện trưởng của học viện Xuất Vân chúng ta lúc xây dựng học viện này, là một chiến giả cường đại, tên là Thái Nguyên, ngài ấy có một năng lực không giống người thường.” Hoang Sơn đạo sư nhắc tới viện trưởng lúc ban đầu, trong lòng vô cùng tự hào: “Ngài ấy có thể tiến hành trao đổi tâm linh cùng với huyền thú chưa từng khế ước, việc này khiến cho ngài ấy trở thành vị Bá Vương cấp 9 đầu tiên trong lịch sử của Đại Hồng quốc từ trước đến nay!”

Bá Vương Cấp 9? Chiến Hồ mới chỉ nghe nói qua có Đại Quân cấp 8, chưa từng nghe nói qua cái gì Bá Vương cấp 9, đó là nhân vật lợi hại thế nào đây? Điều này cũng khó trách, Đại Quân cấp 8 đều là đế vương ở quốc gia nhân loại, lão yêu quái cấp 9 đều đã ở ẩn.

“Khi ngài ấy thành lập học viện đã từng nói, nếu như thật sự có người có thể không cần khế ước với huyền thú, thông qua trao đổi tâm linh mà được huyền thú đáp lại, thì cho dù người kia không có chút linh lực nào, thì cũng là học sinh xuất chúng nhất ở học viện Xuất Vân của chúng ta!”

Không có chút linh lực nào? Những lời này nói ngược lại thì có vẻ phù hợp với hình tượng của Yêu Nhiều ở trong lòng mọi người.

“Cái gì! Đây không phải là gạt người sao?”

Yêu Nhiều tức giận một lúc, nàng vốn nghĩ rằng là đánh tiểu thú cao cấp, đánh không lại cũng có thể len lén dùng tới cường lực của ‘Phá Thiên Chử’ để thông quan.

Nghe Hoang Sơn nói xong thì mới biết, không phải đấu võ, mà là đấu văn mà trình độ khó như vậy! Không có sự dụng nắm đấm mà có thể ép buộc huyền thú, nói nhảm thật, ngay cả phụ thân điên ngu bức của nàng cũng không có khả năng làm được như vậy!

“Đúng vậy, đạo sư gạt người a!”

Chiến Hồ phụ họa nói theo, chỉ vào cái mũi của Hoang Sơn đạo sư mắng ầm lên: “Cái chó má gì mà dùng tâm kêu gọi, là tuyệt kỹ củ cái gì thần triệu hồi cấp 9 mới dùng được, bây giờ ngài muốn Yêu Nhiều khiêu chiến cái đó, không phải đã nói rõ là khi dễ người t sao?”

“Đổi bài thi đi! Yêu Nhiều vốn dĩ đã thông qua vòng thứ hai!” Mọi người lớn tiếng ồn ào nói.

Yêu Nhiều vừa nhảy lên đập bẻ cái bàn, bốp cô nương mặc kệ!

Suy nghĩ lại một chút liền bình tĩnh lại, không được! Nàng cần phải thông qua một vòng khảo nghiệm cuối cùng này, bởi vì chỉ có ở lại học viện này, nàng mới có thời gian đi tìm hơi thở giống với của hắc châu.

Đề xuống buồn bực trong lòng, Yêu Nhiều cắn răng hỏi đạo sư: “Cái gì gọi là được huyền thú đáp lại?”

“Cái này ta cũng không biết, đại khái là không giống với cách bình thường thi phải?” Một trăm năm, thật ra thì đúng là không có người nào có thể thông qua vòng thí nghiệm thứ ba này, chẳng qua là Hoang Sơn ngượng ngùng nói như vậy mà thôi.

Ngất, như vậy cũng được? Yêu Nhiều buồn bực ngồi ở trước mặt một con ngựa nhỏ màu đỏ thẫm, ý đồ muốn dùng ánh mắt giết chết nó.

Ngựa nhỏ cấp 3 ngẩng đầu liếc mắt nhìn Yêu Nhiều đang phát điên một cái, lạnh nhạt cúi đầu xuống ... tiếp tục ăn cỏ...

Ngựa nhỏ không được! Hòa xà! Tích Dịch (Thần lằn)! Báo Nhỏ! ... Mới thay đổi mấy chục con, Yêu Nhiều liền mệt đến thở hổn hển.

Như vậy là không đúng, nàng ngồi xếp bằng ở một chỗ sạch sẽ, cũng không vội vã đi tìm huyền thú kế tiếp nhìn qua có vẻ dễ trao đổi, mà là nhắm hai mắt lại, tiến vào minh tưởng.

“Hả, nhanh như vậy mà đã tìm ra ý nghĩa, đứa nhỏ này quả nhiên thật sự thú vị.” Mắt kính mặt trăng của lão nhân vẫn còn đang nhìn vào thủy tinh cầu, xem từng hành động cử chỉ của Yêu Nhiều. Cũng không biết thân phận của hắn rốt cuộc là ai.

“Thái Nguyên, lão bắt từ người lại đang nhìn lên nữ sinh tắm rửa sao?” Phía sau lão nhân truyền đến một tiếng cười duyên.

Cười duyên không trọng yếu, quan trọng là lão nhân mắt kiếng ánh trăng, lại chính là vị Thái Nguyên Bá vương trong miệng của đạo sư cao to!

“Khụ khụ! Tiểu Liên, ta lúc nào đi nhìn lên nữ sinh tắm rửa chứ?” Lão đầu nhí đỏ mặt.

Nữ nhân bị Thái Nguyên gọi là Tiểu Liên, tiếng cười duyên lại trở nên nghiêm nghị: “Thái Nguyên, người ở cảnh giới giống như chúng ta, hẳn là đã sớm thoát khỏi chuyện của thế gian, hậu bối không có khả năng thăng lên cấp 5, căn bản là không có đáng để chú ý, người vẫn là nên dùng nhiều chút thời gian đi tranh tài ở lãnh địa Hoàng Ma Hải đi, thánh hóa Chu tước, còn chưa có thấp sáng đó!”

“Nhưng là đứa nhỏ này... lĩnh vực tâm linh...”

“Phịch!” Lão nhân còn không có nói xong, ánh sáng của thủy tinh cầu bị đập tắt.

Lúc này Yêu Nhiều đang ngồi xếp bằng trên mặt đất lại từ từ mở mắt ra, nàng nghe được.

Nghe được những âm thanh bình thường mà từ trước đến giờ không có nghe thấy, chẳng hạn như là tiếng tim đập của huyền thú, âm thanh nhai nuốt đồ ăn của chúng, từ trong động tác thông thả hay cấp bách của chúng, Yêu Nhiều thậm chí có thể đoán được tâm tình chúng. Được như vậy cũng không

phải là do năng lực của nàng đột nhiên tiến bộ, mà là nhờ trận pháp được kiến trúc ở trong đây che giấu ban tặng.

Thái Nguyên, vị tiên bối này quả nhiên có ý tứ, lại có thể ở trong kiến trúc này bày ra một trận pháp không muốn ai biết, người ở trong kiến trúc này nếu như chân chính tinh tâm mà lắng nghe, cũng sẽ có cảm giác được mình và nhóm huyền thú có một loại thân thiết mà từ trước đến nay chưa hề có. Chúng không phải công cụ, mà là bằng hữu, ở trong chiến đấu thậm chí có thể thay mặt cho sinh mệnh.

Có lẽ hi vọng tất cả triệu hồi sư nghe thấy âm thanh của sinh mệnh này, mới chính là mục đích thật sự của vị tiên bối này.

Yêu Nhiêu có một loại thông suốt mà từ trước đến nay chưa có, giống như mình có thể trở thành bằng hữu với chiến thú, chỉ là bây giờ việc kết nối với huyền thú, hình như là một chuyện không thể nào hoàn thành được.

Nàng vừa định thở dài, lại phát hiện viên hắc châu ở trong Vòng Ngự Thú kia bắt đầu chậm rãi chuyển động. Thay vì nói là nó đang bị lực lượng gì đó hấp dẫn, còn không bằng nói là nó đang hấp dẫn lực lượng gì đó. Không phải là Yêu Nhiêu từng cảm ứng được đồng nguyên chi lực, mà là một cỗ hơi thở u ám nhỏ bé đang dâng lên!

Nhìn thấy Yêu Nhiêu ngồi ở dưới đất bất động, một tên nhỏ gầy mặt đỏ xen lẫn ở trong đám người cuối cùng không nhận được cười ha ha, từ trên quần áo có thể nhìn thấy được, hẳn dĩ nhiên là đạo sư chính thức học viện Xuất Vân.

“Ha ha ha ha! Tiểu cô nương, ngươi không chịu bỏ cuộc, ở trong đồng phân ngựa ngồi mấy ngày cũng không có sao, chỉ là cũng không có ai bỏ thí đồ ăn cho ngươi đâu, ngươi từ từ ở trong này chơi tiếp đi!”

Ban đầu mặt đỏ này lúc xem vòng thí nghiệm thấy qua linh lực âm năm của Yêu Nhiêu, lại thấy Hoang Sơn và mình không hòa hợp lại đối xử với nàng cực kì thân thiết, vì vậy chế nhạo nói ra mấy câu vui sướng khi thấy người khác gặp khó khăn.

Yêu Nhiêu bị đạo sư mặt đỏ chế nhạo không nói gì, chính là âm thầm ghi nhớ “dung nhan” xấu xí này.

“Đánh đạo sư có bị khai trừ không vậy?” Chiến Hồ xắn tay áo, ở trong lòng hắc, Yêu Nhiêu đã chân chính trở thành lão đại của hắc. Hắc thật sự không chịu được chuyện lão đại bị người khác sỉ nhục.

“Thỉnh không cần gọi ta đạo sư, tên của ta là Hoang Sơn, mười ngày sau nhập học thì mới là đạo sư của các ngươi, bây giờ các ngươi làm gì, cũng không có liên quan tới ta.” Nam đạo sư cao lớn tên Hoang Sơn vô tội ngẩng đầu lên nhìn trời, tiểu nha đầu linh căn âm năm này ở trong tay hắc thông qua ải thứ hai, hắc đã thật sự duy hộ!

“Hoang Sơn! Đừng tưởng rằng ngươi là đồ đệ của viện trưởng Bối Trữ...”

Không chờ đạo sư mặt đỏ nói xong, một bóng đen liên hung hăng đập ở trên ót của hắc!

“Oanh!” Bóng đen trực tiếp quăng thân thể của đạo sư nhỏ gầy giống như sao băng vào trong đồng phân lớn của một con ngựa lớn, động tác cắt cánh kia nhưng là vô cùng đẹp mắt.

“Ồi! Đạo sư, ngươi cũng không có ai bỏ thí đồ ăn sao? Thứ thú như vậy mà ngươi cũng dám ăn.” Yêu Nhiêu nhẹ nhàng cười rộ lên, giọng nói vô cùng trong trẻo dễ nghe.

Cùng với nụ cười duyên của Yêu Nhiêu, bóng đen đánh bay đạo sư nhỏ gầy thì nhanh chóng bay xuống, văng vẳng rơi vào trong lòng của Yêu Nhiêu — một cái lò luyện đan đen nhánh, dần dần hiện ra bản thể.

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 16: Cung Điện Dưới Nước

Ngồi ở ven bờ hồ nước không lồ phía đông học viện, Yêu Nhiêu đã ngồi người một ngày.

Trình độ xa xỉ của học viện Xuất Vân làm cho nàng tắc lưỡi, không nói đến "Học tiền ban" mỗi người ở một phòng ký túc xá, ngay cả khu vực hồ nước để học sinh nghỉ ngơi trước mặt này đều lớn chừng một sân bóng.

Bờ hồ trồng những cây liễu quý hiếm, nở rộ trên mặt hồ là hoa sen yêu kiều, nhưng nguyên nhân hấp dẫn các đệ tử đến bên hồ tĩnh tọa không phải cảnh đẹp, mà là số lượng lớn thủy nguyên tố ở khoảng không phía trên hồ nước.

Quang, Âm, Phong, Thủy, Hỏa, Thổ, sáu loại nguyên tố cơ bản này là đơn vị nhỏ bé nhất hình thành toàn bộ thế giới, trong ngọn lửa có xen lẫn hỏa nguyên tố, trong dòng suối nhỏ cũng ẩn chứa thủy nguyên tố, nhưng khoảng không phía trên hồ nước của học viện dường như đều tràn đầy nồng đậm thủy nguyên tố, quả thực không có khả năng là tự nhiên hình thành, dường như là mạnh mẽ ngưng tụ tất cả thủy nguyên tố trong vòng trăm dặm tới đây, tạo thành thủy kết giới chỉ có Linh chủ cấp bảy mới có thực lực tạo ra.

Các đệ tử đến bên hồ tĩnh tọa, phần lớn không phải vì hấp thu thủy nguyên tố, bởi vì người ở Chu Tước đại lục, thuộc tính linh lực có tới 80% là “Hỏa”, ngồi ở trong kết giới của hồ nước có nồng đậm thủy nguyên tố, không thể nghĩ ngờ là một loại khiêu chiến đối kháng với thuộc tính hỏa, chỉ những đệ tử chính thức lâu năm mới có thực lực tới gần hồ nước tiến hành tu luyện sự chịu đựng.

“Dựa vào, tiểu gia hỏa kia có phải người hay không?” Một đệ tử năm thứ tư cao lớn nhìn Yêu Nhiêu cách đó không xa, khẽ cắn môi đứng lên, hẳn đã là triệu hồi sư thuộc tính hỏa cấp hai, ngồi ở bên hồ này cũng không được một giờ, hỏa nguyên tố trong cơ thể gần như toàn bộ đã bị hơi nước dập tắt. Mà tiểu gia hỏa kia giống như đã ngăn người ở bên hồ cả một ngày. (dựa vào: câu chửi tục nha)

Cũng có vài người vẫn không nhúc nhích giống Yêu Nhiêu, Yêu Nhiêu chú ý tới thiếu nữ tóc màu lam ở phía đối diện, hình như gọi là “Mỹ Lam”, là thiên tài chữ hồng tiến vào cùng đợt với nàng, ba ngày nay cũng luôn đến tĩnh tọa bên hồ nước này, nhưng mà thuộc tính linh lực của nàng ta hình như không phải là “Hỏa”.

Yêu Nhiêu đến bên hồ cũng không phải vì muốn tu luyện sự chịu đựng, hắc châu ở trong Vòng Ngự Thủ vừa tiếp xúc với thủy nguyên tố của hồ nước này liền tự động xoay tròn, hình thành một vòng bảo hộ trong suốt ở bên ngoài thân thể Yêu Nhiêu, sự khác thường của thủy nguyên tố nơi này không hề ảnh hưởng tới nàng.

Nguyên nhân thực sự khiến Yêu Nhiêu ngăn người là, bên dưới hồ nước tràn ngập hơi nước này, như có như không lộ ra một loại hơi thở mà nàng quen thuộc.

“Đến đây... Đến đây... Đến đây...”

Không sai! Lực lượng giống với hắc châu!

Ngẩng đầu đánh giá bốn phía một chút, mặt trời đã lặn, hồ nước càng thêm vắng lặng, đệ tử tu luyện sự chịu đựng ở bên hồ đã tốp năm tốp ba rời đi, ngay cả thiếu nữ Mỹ Lam đối diện kia cũng không thấy bóng dáng.

Yêu Nhiêu đứng dậy, vỗ vỗ tro bụi trên quần. Hình như là chuẩn bị rời đi, lại quay người đi tới một góc bị bóng cây che đầy.

Hít sâu một hơi, đúng vậy, đã ngồi ba ngày, vẫn không nghĩ ra biện pháp giải quyết, đành phải nhảy vào trong hồ xem xét một chút. Yêu Nhiêu lấy hơi, giống như cá trong nước, lặng im không một tiếng động tiến vào trong nước.

Dưới nước cũng không u ám giống như tưởng tượng, Yêu Nhiêu dùng tay chân kích thích dòng nước, dè dặt cẩn trọng lặn xuống đáy nước.

Tuy rằng phụ thân diễn nói truyền của lê* quý#đôn% lực lượng này giống với hắc châu, có thể mang đến chỗ tốt vô cùng lớn cho nàng, nhưng mà Yêu Nhiêu cũng không quên trận tàn sát thảm thiết ở kiếp trước khi đoạt đi hắc châu từ trong tay Ma tộc. Mười vạn tinh binh Quang Minh điện bị một trăm Đại Tu La đột nhiên xuất hiện chém sạch như cắt dưa, nếu không phải Tử trưởng lão và Thất trưởng lão tự bạo, tạo ra sống thần dữ dội, một nửa Đại Tu La chết bởi sống thần, bản thân Yêu Nhiêu cũng không thể trốn thoát khỏi chiến trường.

Lực lượng! Lực lượng! Lực lượng càng cường đại liền có càng nhiều nguy hiểm ngui đông ở bên cạnh.

Yêu Nhiêu không khỏi rung mình một cái, nhưng mà sự lạnh lẽo này lại không xua tan được sự cuồng nhiệt đối với bảo vật trong lòng nàng. Nói cách khác, chỉ cần vận khí tốt, thực lực của nàng sẽ có khả năng nhảy vọt. Đối mặt dự hoặc như vậy, liệu có ai có thể kháng cự.

Đáy hồ vốn ngày càng âm u lúc này lại xuất hiện một tia sáng.

Yêu Nhiêu nhìn chăm chú, thiếu chút nữa cho rằng bản thân vì thiếu dưỡng khí mà xuất hiện ảo giác.

Một tòa cung điện! Một tòa cung điện lộng lẫy bị kết giới bao vây! Còn lớn hơn so với mặt hồ! Xem ra nối liền với hồ nước là một không gian khác! Mà ở chỗ cao nhất nơi đỉnh chóp của cung điện chính, một hạt châu màu xanh lam chậm rãi chuyển động, tốc độ chuyển động giống hệt hắc châu trong Vòng Ngự Thủ!

Hoá ra không phải một viên hắc châu khác, mà là một viên thủy châu, tuy rằng màu sắc khác nhau nhưng dựa vào tần suất xoay vòng khác thường của hắc châu, Yêu Nhiêu vẫn biết đây chính là thứ mà nàng cần tìm.

Lúc Yêu Nhiêu sắp chạm đến kết giới bao quanh cung điện, trước mắt đột nhiên sáng lên màu lam minh diễm.

“Là nàng ta... Nàng ta tới nơi này làm gì...” Yêu Nhiêu nhanh chóng ẩn vào chỗ tối, ánh mắt bất định đánh giá thiếu nữ nhỏ xinh một đầu tóc xanh ở phía xa.

Đó là Mỹ Lam, lúc này hai tay nàng ta kết thành hình dạng phức tạp, miệng giống như đang lầm bầm thuật pháp phá trận, ở bên cạnh nàng ta, một con Thanh Sa sừng nhọn hùng hổ vĩ đại bơi lội, đỉnh đầu là bảy ngôi sao vàng! Linh thú bảy sao! (thanh sa : cá mập xanh)

Tòng lòng Yêu Nhiêu càng thêm kiêng kị vài phần, một thiếu nữ mới vừa nhập học, sao có thể có linh thú cấp cao! Đó chính là đặc quyền mà tộc trưởng trưởng lão, siêu cấp quý tộc mới có. Lúc này vậy mà lại xuất hiện bên người một thiếu nữ bình dân phải tham gia khảo hạch mới có thể nhập học. Chỉ sợ thực lực chân chính của Mỹ Lam này đã vượt qua phần lớn đạo sư của học viện.

“Có cổ quái, phải cẩn thận.” Yêu Nhiêu ở trong lòng trực tiếp liệt “Mỹ Lam” vào danh sách “nguy hiểm”, xem ra mục đích của Mỹ Lam cũng là thủy

châu, đây chính là một đối thủ khó có thể chống lại, không biết phía sau có phải còn có một thế lực khổng lồ hay không. Nếu nàng ta đã ở trong này, vậy bản thân vẫn nên lặng lẽ rời đi tốt hơn.

Tuy bảo vật kia khiến Yêu Nhiều cực kì động tâm, nhưng nàng cũng không phải là người lỗ mãng, tục ngữ nói đúng, cẩn thận thuyền có thể dùng vạn năm, dù sao nhìn bộ dạng buồn bực đầu đầy mồ hôi của Mỹ Lam, dùng phương pháp nào cũng không phá được kết giới của cung điện, chỉ sợ tạm thời cũng không thể vào bên trong cung điện được.

“Người cứ từ từ mà phá đi!” Yêu Nhiều cười thầm, xoay người rời đi: “Còn nhiều thời gian, bốn cô nương vẫn sẽ ở lại trong học viện này nửa năm đến một năm mà.”

Yêu Nhiều nghĩ đến thoải mái, nhưng hiện thực vẫn luôn không thuận theo ý người. Tuy rằng cơ thể nàng ẩn giấu ở trong góc chết âm u, nhưng lại quên đến cái mũi linh mẫn biến thái của dã thú!

Thanh Sa sừng nhọn đang dùng răng nanh điên cuồng cắn xé kết giới cùng với chủ nhân đột nhiên dừng lại, dòng chảy mang tới cho nó một chút mùi thịt người thơm ngon mà xa lạ, tuy chỉ số thông minh của nó còn chưa đủ để phân tích tình huống trước mắt, nhưng mà bản năng của nó lại chỉ dẫn nó nhanh chóng bơi về phía có hơi thở của nhân loại xuất hiện!

“Thanh Giác! Người muốn làm gì?” Biểu hiện khác thường của Thanh Sa khiến Mỹ Lam cảnh giác. Nàng ta tự phụ không tin có nhân loại cũng sẽ tìm được chỗ này, nhưng mà nếu thật sự có, ngay sau đó cũng sẽ chỉ là người chết!

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Mỹ Lam dâng lên một tia sát ý không hề phù hợp với mỹ mạo của nàng ta.

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 17: Mở Ra Nhiệm Vụ Cấp S

Editor: White Silk-Hazye

Nhìn thấy cái miệng to của Thanh Sa có thể một ngụm là có thể nuốt lấy nàng đang phe phẩy đuôi bơi nhanh đến chỗ ẩn núp của mình, Yêu Nhiều sợ đến mức cả người chảy mồ hôi lạnh.

“Làm sao bây giờ! Người thiếu nữ áo lam biến thái thì ở đó! Còn có con Chiến thú biến thái như vậy! Cho dù có sử dụng Diệt Thiên Chi cũng không đánh lại, chạy trốn sao? Ở trong nước làm sao có thể trốn khỏi cá mập chứ?”

Không kịp suy nghĩ nhiều, lập tức lấy Hắc châu từ trong vòng Ngự Thú ra, Yêu Nhiều hung hăng đặt nó ở phía trên kết giới của Cung điện!

“Bốn cô nương... Đánh cuộc lần này!”

.....

“Thanh Giác, đó là cái gì vậy?” Mỹ Lam chán ghét nhìn một chiếc giày nữ đang móc trên hàm răng của Thanh Sa.

Đệ tử nào vô si như vậy, lại có thể quăng giày vào trong hồ nước của học viện Xuất Vân nổi tiếng nhất như vậy chứ? Rất không tổ chức! Mỹ Lam lại trợn trắng mắt liếc Thanh Giác một cái, con Chiến thú ngu ngốc này, lại chỉ vì nghe thấy mùi giày thì tấn công, nếu như không phải trong số Chiến thú của mình chỉ có nó là hệ Thủy, nàng mới không thêm triệu nó ra!

Thanh Giác nhìn thấy ánh mắt bất mãn của nữ chủ nhân liền hoảng sợ, nhanh chóng phun chiếc giày ở trong miệng ra, chủ nhân tức giận, sẽ rất khủng bố... Lấy chỉ số thông minh của Thanh Giác mà nói, căn bản không thể nào bảo chữa cho bản thân.

“Kháo! Suýt chút nữa cắn mất chân của bốn cô nương!”

Yêu Nhiều dựa người vào bức tường sau kết giới, một chân không có giày, giơ lên ngón giữa về phía con cá mập. Nếu như không phải vừa rồi nàng theo bản năng dùng Hắc châu phá vỡ kết giới trôn vào trong cung điện này, thì chắc là nàng sẽ trở thành bữa tối cho con cá mập đó rồi.

Nhìn thấy Mỹ Lam và cá mập rời đi, lúc này Yêu Nhiều mới thở ra một hơi, ở trong kết giới không có nước, tất cả đều là không khí trong lành, có kết giới cản lại hơi thở của nàng, cho dù Mỹ Lam còn đang đứng ở ngoài kết giới, cũng không thể phát hiện được bóng dáng của nàng.

Vốn dĩ nghĩ rằng chờ thêm một thời gian nữa sẽ đến đây tìm bảo vật, lại bị con cá mập kia đánh bậy đánh bạ đẩy vào bên trong cung điện dưới nước này, liền ngay cả bản thân của Yêu Nhiều cũng cảm thán mình thật may mắn.

Cung điện dưới nước lớn như vậy, là bảo tàng của học viện Xuất Vân sao? Bốn cô nương thích nhất là bảo vật! Các bảo vật thân ái ơi! Tỳ tỳ đến ôi đây! Yêu Nhiều lập tức quăng Mỹ Lam ra khỏi đầu, trong lòng vui vẻ chạy về phía trước.

“Đây không phải là tham lam, đây gọi là có lòng cầu tiến theo đuổi sự cường đại!” Yêu Nhiều xoa nhẹ vòng Ngự Thú ở trên cánh tay trái, đang tính toán xem nó có thể cất toàn bộ đồ ở trong Cung điện dưới nước này vào không gian trữ vật hay không.

Kết quả vừa nhìn vào Cung điện dưới nước, trong lòng liền trở nên thất vọng!

Cung điện nhìn từ bên ngoài kết giới rất lớn, chỉ tiếc đồ ở bên trong đã sớm tan hoang không thể nào chịu nổi, chỉ có vẻ ngoài to lớn khí thế, giống như đang im lặng mà nói đến sự phồn hoa ngày xưa của nó.

“Thật quá độc ác mà!”

Vốn định khi đi vào trong sẽ bắt người cướp của một phen, không nghĩ tới mọi thứ trong đại điện đã sớm bị người khác vơ vét sạch sẽ, nhìn những dấu chân trên mặt đất, thì không chỉ có một nhóm người với ngựa thôi đâu.

“Ngay cả bức tường cũng không buông tha sao? Thật quá đáng mà!”

Những căn phòng tiếp theo càng khiến cho người ta phải mở rộng tầm mắt, Yêu Nhiều tức giận nhìn những căn phòng bị càn quét không còn thứ gì, bàn, ghế, bình hoa đều không còn một cái, mà bảo thạch ở trên tường, bởi vì được khảm quá sâu, nên bị người ta trực tiếp cầm dao chém vào bức tường rồi tháo nó ra, toàn bộ đều bị dọn sạch. Trên trần nhà, vẫn còn lưu lại vết dao chém ngổn ngang, trên mặt đất vẫn còn một ít mấy viên bảo thạch bị vỡ, cũng vỡ vụn đến mức chỉ một ngón tay cũng nắm không hết!

“Đây là cái tên vất vả chạy ra nước (keo kiệt đó mọi người) nào thế? Còn keo kiệt hơn cả Nguyên Phurong! Thật sự không có đáng về là cường đạo gì hết!”

Bây giờ cuối cùng Yêu Nhiều cũng hiểu rõ ghen khuất khi Lão Vượn Đen bị nàng đánh cướp, đây là sự sỉ nhục của cường đạo, rõ ràng là có thứ tốt, lại bị người khác cướp hết!

Bây giờ đối mặt với Yêu Nhiều, chỉ còn là một căn phòng trống không. Nói là “phòng” cũng hơi miễn cưỡng, bởi vì có nơi ngay cả bức tường cũng bị người ta tháo mất.

“Xem ra chỉ còn có Thủy Châu.” Yêu Nhiều cân nhắc trong lòng, phân rõ phương hướng đi về phía Chủ điện, có chút kỳ quái nha, vì sao trong cung điện này ngay cả một vách tường hoàn hảo cũng không có, nhưng mà Thủy Linh Châu vẫn còn đặt ở trên Chủ điện, chẳng lẽ là sau đó lại có người nào đó đặt lên đó sao?

Lòng hiếu kỳ và niềm tin cướp đoạt bảo vật làm cho Yêu Nhiều thả lỏng do dự trong lòng, nàng không phải là một người lỗ mãng, nhưng cũng không muốn buông tha cho cơ hội này, ai biết mấy ngày nữa, Mỹ Lam có thể nghĩ ra được biện pháp để phá vỡ Thủy Chi Kết Giới này hay không.

Hành lang uốn lượn, giống như một mê cung lớn làm cho người ta hoa cả mắt, cũng may là có Hắc châu dẫn đường, Yêu Nhiều không phải mất nhiều sức thì đã đi tới một đại điện rộng lớn.

Nơi này chính là tầng thứ nhất của tháp cao cất Thủy châu. Nền nhà của Đại điện, không biết là được lát bằng chất liệu gỗ gì, hiện lên màu xanh xám lấm tấm, giống như rất mềm mại, giống như sóng nước nhẹ nhàng mà bấp bênh, liếc mắt cũng không thể nhìn thấy đâu là điểm cuối. Mà một đoạn bậc thềm bằng đá được dựng lên ở giữa đại điện thông lên tầng trên lại vô cùng im lặng.

Một cảm giác kỳ lạ dâng lên trong lòng Yêu Nhiều, nàng đứng ở trước một cánh cửa cao to, chậm chạp không có đi vào trong đại điện.

“Rất kỳ quái! Đại điện này lại có chỗ có mùi quỷ dị như vậy.” Cho dù bảo vật có ở ngay trước mắt, Yêu Nhiều cũng không có lơ là tí nào, những thứ càng nhìn giống như không có nguy hiểm gì hết, thì càng làm cho trong lòng của người ta cảm thấy thấp thòm lo lắng.

Quả nhiên, lúc Yêu Nhiều đang ngập ngừng, một ánh sáng bạc đột nhiên tập kích đến! Nàng vừa định tránh, lại phát hiện hai chân của mình giống như bị cái gì đó to to đĩnh đĩnh lặng yên không một tiếng động cuốn lấy chân mình!

Đáng chết! Không ngờ mình lại sơ suất như vậy, cảm giác nguy hiểm điên cuồng nổi lên trong lòng của nàng, chẳng lẽ hôm nay nàng phải chết ở trong này sao!

Còn đang suy nghĩ, ánh sáng bạc của Thủy Kiếm cũng đã suýt xuyên qua đỉnh đầu của Yêu Nhiều.

“Àm!” Có vật gì đó mãnh liệt va chạm với nhau, chỉ thấy một cái bóng đen chắn ở trước mặt của Yêu Nhiều, va chạm với ánh sáng bạc của Thủy Kiếm làm nó chuyển hướng sang chỗ khác, đánh nát bức tường ở bên cạnh Yêu Nhiều.

Thứ đang bay lơ lửng trên không chắn ở trước mặt Yêu Nhiều là một lư đỉnh tinh xảo đen như mực.

Ở trong vòng khảo thí thứ ba để nhập học, đan lô bỏ túi đã bị Yêu Nhiều từ trong Huyền Thú Các “triệu hồi” ra, lúc đó không chỉ giúp nàng đánh bay tên Kim Đại Phú mập mạp chết tiệt kia, bây giờ lại tự động xuất hiện ngăn lại Ngân Kiếm đoạt mạng! (đan lô : cái lò luyện đan)

Yêu Nhiều nhất thời mặt mày hớn hờ, càng nhìn cục đá mài bằng sắt đen thui này càng thuận mắt.

“Cục sắt! Trốn nào!” (Bái phục cách chị ấy đặt tên ghê gớm)

Cũng không thêm quan tâm ở trước mặt của mình có thay đổi gì không, lập tức ôm lấy đan lô, thoát khỏi trói buộc ở dưới chân, Yêu Nhiêu co cẳng bỏ chạy, Thủy Châu dĩ nhiên bảo bối, nhưng mạng nhỏ lại càng quan trọng hơn, lúc này nàng đã nhìn thấy rõ ràng, nếu như không có đan lô ngăn lại giúp nàng một kích đó, với linh lực hộ thể của Triệu hồi sư cấp bốn, cũng không chắc chắn là có thể dưới công kích như vậy mà toàn vẹn trở ra.

“Aizz! Người đợi chút đi! Đây... Lão phu đã chờ người rất lâu rồi đó! A, nhắc tới câu... mở ra Nhiệm vụ bí mật cấp S của học viện Xuất Vân...” Một giọng nói già nua nóng bắt chước thuật ngữ và ngữ điệu khi công bố nhiệm vụ của lính đánh thuê.

Ở trước mặt bóng dáng của tiểu cô nương kia vẫn không thêm để ý đến thuật ngữ đó, lại càng chạy nhanh hơn, làm cho lão già đang núp ở trong đại điện gấp đến độ trực tiếp phun nước miếng, mẹ nó, mấy chục năm rồi không hậu bối nào có thể mở ra nhiệm vụ này, ngay cả một người cũng nói chuyện cũng không có, tiểu cô nương kia cũng quá nhất gan, nhiệm vụ cũng đã thành công được mở ra, lại còn có thể chạy trốn nhanh như vậy! Bối Trữ chết tiệt kia không có dạy nàng tốt sao?

Lão viện trưởng Bối Trữ của học viện Xuất Vân đang ngồi ở trong văn phòng bỗng nhiên hắt xì một cái, kháo, là ai đang chửi rủa hần vậy!

“Này! Này! Ta không đánh người nữa, ta không có ác ý gì đâu mà! Đây đều là do Học viện an bài mà!” Giọng nói già nua gấp đến độ giống như đã già đi thêm mười tuổi, vô cùng đáng thương gào khan về phía bóng lưng của Yêu Nhiêu.

Yêu Nhiêu ôm đan lô, từ xa quay đầu lại nhìn thoáng qua, không nhìn thì thôi, vừa nhìn thì làm nàng sợ tới mức muốn nhảy dựng lên!

Chỉ thấy toàn bộ sàn nhà của đại điện đều phồng lên, mấy cái xanh xám lấm tấm kia con mẹ nó căn bản không phải cái gì vật liệu đặc biệt gì cả, mà là da của một bạch tuộc khổng lồ !

Trên sàn nhà quý dị hé ra một cái đầu Bạch Tuộc xấu xí, trên trán có tám ngôi sao màu lục vô cùng rõ ràng, là Thần Thú! Lại là Thần Thú trong truyền thuyết sao! Nó hé ra cái miệng rộng giống như cái phễu, đang liên tục nói không thuần thục ngôn ngữ của loài người:

“Công kích người không phải là lỗi của ta mà! Là do lão Bối Trữ đàn động kia yêu cầu khảo nghiệm mà! Chỉ có Triệu hồi sư cấp 4 ở dưới tình huống bị tập kích bất ngờ mà đỡ được Thủy Kiếm của lão phu thì mới có tư cách mở ra nhiệm vụ cấp S... A! Này! Này! Người không cần chạy! Gần mấy chục năm rồi cũng chưa có ai có thể phá vỡ kết giới này đó!” Lão bạch tuộc đã muốn khóc.

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 18

“Người đừng làm ta sợ, ta rất nhất gan.” Yêu Nhiêu quay đầu nói với lão bạch tuộc.

Người nhất gan cái rắm, không biết khối u trên đầu ta là vì nha đầu thú nào vì muốn kiểm tra xem "Lão bạch tuộc có phải là người tốt hay không" mà đánh ta tạo nên!

Lão bạch tuộc đau đến cái mũi đều xót, lại không dám dọa sợ tiểu tử tông này.

“Nhiệm vụ cấp S là gì?” Yêu Nhiêu xác định lão bạch tuộc sẽ không thương tổn nàng, lúc này mới an tâm đặt móng ngồi ở trên cửa, lần đầu tiên nhìn thấy huyền thú có thể nói, còn là thần thú tám sao! Yêu Nhiêu cảm thấy bây giờ bản thân giống như đang nằm mơ.

“Lão Benin chưa nói với người sao...” Còn chưa nói xong, hai mắt lão bạch tuộc đột nhiên tròn tròn giống như nhìn thấy yêu quái!

“Người người người người người...” Liên tiếp nói vài chữ “người”, không thêm lấy hơi, lão bạch tuộc không thể tưởng tượng nổi kêu lớn: “Người còn chưa thông linh! Hoàn toàn không phải triệu hồi sư!”

Lão bạch tuộc này còn thật sự có chút bản lĩnh, lại có thể liếc mắt một cái đã nhìn thấu không gian huyền thú trong cơ thể Yêu Nhiêu, bên trong không có vật gì, hoàn toàn không có chiến thú nào.

“Đúng vậy, còn chưa thông linh.” Yêu Nhiêu lơ đãng gật đầu.

Khó trách cô nương này tuyệt không miễn cảm với thuật ngữ nhiệm vụ cấp S, hoàn toàn chính là đánh bậy đánh bạ mà đi được tới nơi này, lão bạch tuộc khó xử nuốt một ngụm nước miếng, chuyện này rõ ràng không phù hợp với ước định của lão và lão Benin, nhưng nha đầu kia vậy mà lại có thực lực phá vỡ kết giới, lại có vũ khí phòng hộ quý dị như vậy, xem ra cũng không phải hạng người hời hợt. Thật vất vả mới lại gặp gỡ một con người, lão bạch tuộc vụng về che giấu nét mặt kinh ngạc vừa mới để lộ.

“Mặc kệ như thế nào, người phải nhận nhiệm vụ cấp S.” Lão bạch tuộc vô si nói.

Nếu không phải lão và lão Benin có giao tình, từ trăm năm trước những cường giả khác đã sớm xé lão bạch tuộc lòng dạ hiểm độc này thành mảnh vụn,

không nên nhìn bây giờ lão ta một bộ dáng ôn hòa hiền lành, trăm năm trước đã giết không ít cường giả loài người.

“Nhiệm vụ là gì?”

Yêu Nhiêu đã sớm nhìn ra con bạch tuộc này không tốt lành gì, nhưng mà đã có cơ hội ngồi xuống nói điều kiện, nàng đương nhiên muốn thử một lần xem có thể lấy được thủy châu hay không, cái lão Benin kia hình như là hiệu trưởng đương nhiệm của học viện Xuất Vân, có bối cảnh này, tin tưởng lão bạch tuộc cũng không dám ở trong này hại nàng.

“Ta đã giao hẹn tốt với lão Benin rồi, nếu có đệ tử cường đại phá vỡ kết giới đi tới nơi này, lại đỡ được thủy kiếm của ta liền có tư cách nhận nhiệm vụ của ta. Thu thập một trăm đóa Thánh Vực Tuyết Liên giúp ta trị thương, ta sẽ truyền cho hần một bản vũ kỹ hoàn chỉnh.”

Lão bạch tuộc run rẩy giờ lên ba xúc tua vĩ đại, toàn bộ cung điện dưới nước cũng không thể kiềm chế, bắt đầu chấn động. Yêu Nhiêu nhìn thấy ba xúc tua của lão bạch tuộc dường như bị lực lượng Hắc Ám nào đó nguyên rủa, liên tục chảy ra máu đen, miệng vết thương không chỉ không thể khép lại, ngược lại còn có xu thế khuếch tán ra toàn thân.

Xem ra năm đó lão bạch tuộc bị thương rất nặng mới luôn an dưỡng tại cung điện dưới nước này. Vì tránh để đệ tử thực lực không đủ đi Tuyết Sơn thu thập Thánh Vực Tuyết Liên mà chết, lão viện trưởng và lão bạch tuộc mới ước định nhiệm vụ cấp S này.

Thánh Vực Tuyết Liên, quả thật là một loại thánh vật có hai loại công hiệu quan trọng là tinh lọc và chữa khỏi vết thương, có thể trị liệu vết thương do Âm thuộc tính gây ra, chỉ là ở trên thị trường Tuyết Liên là có giá vô thị, sinh trưởng ở cao nguyên tuyết vực lạnh khủng khiếp, được Băng Lang và Băng Hùng tăng tăng bảo hộ, đại khái cũng chỉ có triệu hồi sư trên cấp 4 mới có thực lực đi cường hái một hai đóa. (có giá vô thị: có tiền chưa chắc có thể nhìn thấy; Băng Hùng: giống Gấu Bắc cực nhưng đương nhiên là hung dữ hơn nhe)

“Đương nhiên, nếu không có một trăm đóa, ta cũng có thể dựa theo tỉ lệ số hoa thu thập được truyền thụ cho người một phần võ kỹ.” Lão bạch tuộc tiếp tục hướng dẫn từng bước. Lão ta cũng không trông cậy tiểu cô nương trước mặt có thể thu thập đủ một trăm đóa Tuyết Liên, chỉ cần không chết trước khi thu thập được ba đóa, lão ta vẫn còn đủ kiên nhẫn chờ đợi một người khác đến trở thành kẻ mở ra nhiệm vụ.

Hừ! Kiếp trước Yêu Nhiêu thân là Thánh nữ LinhPHansao lại không biết hái được Thánh Vực Tuyết Liên có bao nhiêu khó khăn, quả nhiên lão bạch tuộc lòng dạ hiểm độc này đang che giấu phần lớn sự thật. Nhưng mà Yêu Nhiêu cũng không so đo với lão ta, ngược lại giả vờ biểu lộ vẻ mặt càng thêm tham lam: “Vũ kỹ đúng là không tệ nha, chỉ là trước tiên ta muốn lấy viên thủy châu phía trên đỉnh tháp làm tiền đặt cọc.”

Thủy châu? Lão bạch tuộc suy nghĩ hồi lâu mới nhớ được bản thân sau khi tìm đến cung điện đồ nát này dưỡng thương, bởi vì ghét bỏ trong cung điện quá tối tăm, lão Benin liền tùy tay đặt một hạt châu nguyên tố thủy ở đỉnh tháp làm vật chiếu sáng. Tuy rằng thủy châu sẽ không phát sáng nhưng sẽ toả ra một ít ánh nắng tích góp được vào ban ngày, xem ra tiểu cô nương này đúng là ngốc, cho rằng những hạt châu sáng lấp lánh đều là bảo bối.

“Ha ha, muốn lấy thủy châu làm tiền đặt cọc, cũng được, trước tiên dùng mười đóa Tuyết Liên trao đổi.” Lão bạch tuộc cáo già, ngay cả một hạt châu mà lão không quan tâm cũng không buông tha.

Chuyện này cũng khó trách, chỉ có Yêu Nhiêu có liên hệ với hắc châu mới có khả năng cảm nhận được lực lượng mệnh mông chất chứa trong thủy châu, đương nhiên, đồ điên là ngoại tộc. Ở trong mắt những người khác, thủy châu chính là một quả cầu thủy tinh vô dụng.

“Mười đóa quá nhiều! Năm đóa đi!” Yêu Nhiêu đòi thành một bộ dáng khó xử, giống như nếu không thay đổi điều kiện nàng sẽ không chấp nhận.

“Năm đóa thì năm đóa.” Lão bạch tuộc rộng lượng nói, sợ tiểu cô nương này đổi ý. Sao hần có thể biết được ngay từ đầu Yêu Nhiêu cũng đã không hề có hứng thú gì với vũ kỹ, thứ nàng thực sự muốn là thủy châu kia. Ở tương lai không lâu, khi hần chân chính biết được sức mạnh của thủy châu, trong lòng không biết đã ngủ mê phan thấy tiểu hồ ly này bao nhiêu lần!

Sau khi thoả thuận giao dịch với lão bạch tuộc, lúc này Yêu Nhiêu mới cả người ướt sũng rời khỏi hồ nước lạnh lẽo, ngẩng đầu vừa nhìn, thời gian đã là nửa đêm, trời tối đen như mực, giờ tay không thấy năm ngón. Yêu Nhiêu vô cùng mệt mỏi đi về phía ký túc xá.

Đúng rồi, một chân nàng còn không đi giày, đi thẳng một đường tuy nước trên người đã là khô một nửa nhưng tóc cũng rối bời dính trên mặt, quần áo bởi vì né tránh cá mập lại bị lão bạch tuộc dây dưa đã nhăn nhúm thành giẻ rách. Bộ dáng muốn bao nhiêu chật vật có bấy nhiêu chật vật.

Xem ra tạm thời Mỹ Lam cũng sẽ không đến được chỗ lão bạch tuộc, về việc làm như thế nào để có được năm đóa Thánh Vực Tuyết Liên, trong lòng Yêu Nhiêu đã có chủ ý. Hơn nữa phát hiện lò luyện đan nhỏ có thể chủ động hộ chủ, vậy mà có thể đón được công kích ba thành thực lực của huyền thú thần cấp, không lưu lại một chút vết nứt, lúc này tâm tình Yêu Nhiêu quả thực muốn xông phá bầu trời bay vào vũ trụ.

Thật không biết lò luyện đan nhỏ này là bảo bối gì!

Chỉ là vận khí tốt của Yêu Nhiêu hôm nay vẫn còn chưa kết thúc!

“A a a! Người... người rốt cuộc là người hay quỷ?” Giọng nói run rẩy vang lên bên tai Yêu Nhiêu, lại có thể quen thuộc tới như vậy.

Hoá ra là Kim Đại Phú bắt hạnh! Món nợ lần trước còn chưa tính toán thật tốt với hần đâu! Yêu Nhiêu cười gằn.

Lại nói Kim Đại Phú này, trong nhà quả thật là có chút phương pháp, thông qua quan hệ công công queo queo vậy mà có được một lượng lớn thông linh thạch độ tinh khiết cực cao.

Tuy rằng chỉ cần thông linh thạch to bằng ngón cái là có thể chứng nhận nhân loại đã thức tỉnh linh lực trở thành triệu hồi sư chân chính ở trên trận pháp thông linh.

Nhưng không biết từ khi nào bắt đầu, trong quý tộc truyền lưu một bí mật không phải là bí mật: Khi thông linh sử dụng thông linh thạch độ tinh khiết càng cao, số lượng càng nhiều, sau khi trở thành triệu hồi sư năng lực sẽ càng cường đại.(bí mật không phải là bí mật: bí mật ai cũng biết)

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 19: Thứ X Nhảy Từ Trong Quan Tài Ra

Trên đầu tên béo họ Kim nổi gân xanh ngồi chồm hổm ở trong nhà suy nghĩ thật lâu, cuối cùng muốn biết tại sao nhân loại thấp kém như Yêu Nhiều này lại không sợ hãi, chính là bởi vì hắn có tiền, nhưng không có địa vị tối cao có thể khiến cho tiểu tiện nhân kia phải sợ tới mức chân nhũn ra.

Nghĩ thông suốt điểm này, trong đêm nguyệt hắc phong cao (Thời điểm thích hợp làm chuyện xấu đó mọi người), Kim Đại Phú ôm số lượng lớn thông linh thạch có độ tinh khiết cao ở trong lòng, muốn phối hợp với mấy người đến từ đế đô và Thế tử và Quý tộc của Quang Minh thành hợp lại thành liên minh tội ác.

Đang lúc hắn và Kha Đa - Tiểu nhi tử của thành chủ Quang Minh thành, trắng trợn tiến hành giao dịch tiền và quyền thì đột nhiên vừa ngẩng đầu lên liền nhìn thấy một con quỷ nước tóc tai ngổn ngang, đang bay về phía mình, trong cặp mắt quỷ, lóe lên ánh sáng rực rỡ.

Cuối cùng Yêu Nhiều cũng coi như là đã hiểu Kim Đại Phú ở trước mặt, tại sao có thể cách hai ba ngày thì xuất hiện trước mặt mình. Bởi vì hắn chính là người có cảnh ngộ bất hạnh vạn năm nha!

Hắn chính là miếng thịt tự động đưa tới cửa khi nàng đói bụng, là bao cát đột nhiên xuất hiện khi nàng ngứa tay!

Thông linh thạch đồ đậm này, làm sao có thể không làm cho lòng của Yêu Nhiều lòng ngứa ngáy, nàng cũng đã từng nghe nói đến bí mật về thông linh trận kia, chỉ tiếc thông linh thạch thuộc loại hàng hiếm được quốc gia quản lý nghiêm ngặt, cho dù kiếp trước nàng là Thánh nữ dự tuyển, lúc thông linh cũng chỉ được chia cho hai mảnh vỡ thông linh thạch to bằng ngón cái.

Hiện tại liếc mắt một cái lại nhìn thấy một bao thông linh thạch có độ tinh khiết cao đặt ở trước mặt mình, tất nhiên Yêu Nhiều là có lý do mới trợn to hai mắt tỏa sáng lấp lánh lên. Nếu có thể, nàng thật muốn ôm Kim Đại Phú hung hăng mà hôn một: “Hi! Thịt! Người chính là phúc tinh của ta!”

“Người... Người là người hay là quỷ...”

Kha Đa ngồi xổm ở phía sau Kim Đại Phú hỏi, Tiểu Nhi Tử của thành chủ Quang Minh thành này hiển nhiên cũng chỉ là tên vô tích sự chỉ có diện mạo, mặc dù ra vẻ trấn định hỏi một câu như vậy, nhưng phía dưới đang có nước chảy ra, còn có hai chân không ngừng run rẩy vì sợ hãi kia đã bán đứng hắn.

Còn tưởng là một lần sóng bất ngờ mới tiến vào học viện Xuất Vân, sự may mắn của mình đều từ lúc phụ thân điên rồi đi đã tan thành mây khói, thật không ngờ tới mới ở trong học viện ba ngày, đã tìm được tung tích của Thủy Châu, lại trong cùng một ngày, lại phát hiện ra một lượng lớn thông linh thạch có phẩm chất cao như vậy.

Thông linh thạch khiến cho người ta nhìn mà thèm thuồng, lại có thể đến từ người cực kỳ khiến cho người ta ghét — Kim Đại Phú.

“Ha ha ha ha! Thật sự là đi tìm mìn giầy cũng không tìm được mà bây giờ lại chiếm được toàn bộ mà chẳng tốn tí thời gian nào, nếu đã là đồ của Kim Đại Phú, vậy thì bản cô nương sẽ không khách khí!” Yêu Nhiều ở trong lòng âm thầm cao hứng thoải mái, nàng đề thấp giọng xuống nói:

“Nếu như người đã thành tâm thành ý đặt câu hỏi như vậy, vậy ta sẽ mở lòng tốt mà nói cho người biết! Kim Đại Phú người là tiểu nhân vô sỉ, đào quan tài của ta, trộm bảo bối thông linh thạch của ta, ta muốn nguyên rửa người! Toàn bộ tay chân của những kẻ đã sờ qua bảo bối của ta đều sẽ bị thổi rửa, nhận lấy sự dấy dựa vô tận của Âm lực lượng tà ác!”

Yêu Nhiều trực tiếp tản ra năng lượng của hắc châu trong vòng tay ra, làm cho thân thể của chính mình được bao phủ ở bên trong một mảng sương mù màu đen, càng trở nên như thật như ảo, giọng nói khàn khàn của thi quý được nâng bắt chước giống y như thật.

“Mẹ nó! Lực lượng của Âm thuộc tính! Thi quý! Là thi quý phụ ma biến thái! Kim Đại Phú người cái tên khốn kiếp! Dám dùng đồ của người chết để lừa gạt ta, muốn chết!”

Thế tử Kha Đa nhìn thấy “thi quý” thì giống như bị lửa thiêu vậy vội vàng ném thông linh thạch ở trong túi tiền ra ngoài, sợ bản thân thật sự giống như quỷ nói như vậy, tay chân thổi rửa, khuôn mặt vốn thanh tú cũng vẩn vơ thành một đoàn vô cùng dữ tợn.

“Các người ngăn nó lại cho bản Thế tử! Bản Thế tử đi tìm cao thủ Quang thuộc tính đến!” Kha Đa kéo huyền bào viền vàng hoa lệ đại diện cho đại quý tộc của hắn quát lớn với những người còn lại, bản thân lại giống như chó mà chạy đi.

Trời mới biết là hấn thật sự đi tìm đạo sư, hay là trốn về nhà gào khóc mà tè ra quần không nữa.

Bởi vì là giao dịch ngầm, con cháu quý tộc còn lại đều không hề mang tùy tùng, ai biết tên mập Kim Đại Phú đáng chết này lại đi trêu chọc một con thi quý! Tiếng gào của Kha Đa vẫn chưa ngừng lại, các thiếu niên quý tộc khác cũng đều vút thông linh thạch xuống đất, tè ra quần mà chạy hết, thời điểm như vậy thì tính mạng là quan trọng nhất, ai mà rảnh đi nghe theo cái mệnh lệnh chó má kia của Thế tử chứ.

“Kim Đại Phú! Ngươi là tên lừa đảo, còn nói trong nhà có quan hệ với nơi khai thác quốc mỏ (Mỏ dành cho quốc gia thì phải. Ai hiểu chỗ này chỉ mình nha)! Hôm nay thi quý này không giết ngươi, ngày mai lão tử cũng sẽ giết ngươi!” Lúc gần đi, một thiếu niên không quên đạp Kim Đại Phú một cước!

“Ô ô, không phải mà! Thật sự là thông linh thạch khai thác được trong quốc mỏ mà!” Kim Đại Phú vô cùng hoảng sợ quỳ trên mặt đất hô to, hấn thật sự bị oan mà.

Một trận gió lạnh thổi tới, làm Kim Đại Phú sợ run cả người, hấn ngẩng đầu nhìn chung quanh, bên cạnh làm gì còn có ai nghe hấn giải thích, đã sớm chạy trốn không còn một bóng ròi.

Trước mặt hấn, chỉ có một bóng mờ tràn ngập lực lượng hắc ám lơ lơ trôi nổi, rất tà ác, rất mạnh! Cả bầu trời đêm hắc ám đều là nanh vuốt của thi quý!

Đương nhiên, đây chỉ là suy đoán của Kim Đại Phú, lực lượng hắc ám bao phủ ở trên người Yêu Nhiều, chính là hai đạo kiếm khí Âm thuộc tính hòa vào nhau mà thôi.

“Ngươi...” Yêu Nhiều vừa định nói chuyện.

Chỉ nhìn thấy cả người mập mạp của Kim Đại Phú chết bầm này run rẩy, hai mắt đảo một, liền sùi bọt mép hoa lệ mà té xiu, giống như heo chết đập thê nào cũng không tỉnh.

“K! Bồn cô nương còn đang tính trêu đùa ngươi thật tốt một phen, chưa gì đã sợ như vậy.”

Thu hồi Âm thuộc tính trên hắc châu, Yêu Nhiều cũng có chút mệt mỏi, Âm nguyên tố ở bên trong hắc châu thật vất vả mới tích góp được lại trong trận nguy trang vừa rồi đã tiêu hao toàn bộ. Xem ra lại phải chịu đựng một đêm mới có thể làm đầy lại.

Yêu Nhiều vừa mệt mỏi lại hưng phấn nhất thông linh thạch màu đỏ đậm tán loạn đầy đất lên, nhét toàn bộ vào trong không gian trữ vật của Vòng Ngự Thú. Có tới hơn nửa bao tải! Huyền thú thủ hộ thân của Bạch Hồ đại lục chính là Bạch Hồ, kiếp trước khi Yêu Nhiều thông linh đã từng nhìn thấy một bóng hồ mộng lung, thì mình liền có năng lực khế ước với huyền thú, Huyền thú thủ hộ thân của Chu Tước đại lục chắc là Chu Tước đi!

“Lần này, ta nhất định phải nhìn kỹ bộ dáng của Chu Tước!” Yêu Nhiều xiết chặt tay thành nắm đấm, nhanh chóng chạy về ký túc xá, bây giờ năng việc cần nhất chính là ngủ một giấc, những chuyện hôm nay trải qua, thật sự là quá kích thích!

Lúc này Yêu Nhiều vẫn còn chưa biết, nhờ có tên Kim Đại Phú nhát gan mà ngất xiu nhanh như vậy này, ngay lúc nàng vừa rời đi, bên cạnh thân thể đang té xiu của Kim Đại Phú bị té xiu, đột nhiên có một thiếu niên tóc bạc mặc bạch y từ trên trời đáp xuống.

Thiếu niên này khoảng mười sáu, mười bảy tuổi, trên mặt lại có vẻ nghiêm nghị thành thực không hợp với tuổi của mình. Bên người có mười tám đóa hỏa diễm thần thánh diệt ma vây quanh!

“Kha Đa nói không sai, Âm thuộc tính... Ma tộc...” Thiếu niên cau mày lẩm bẩm, một luồng ánh sáng bạc nhàn nhạt ở mi tâm và hỏa diễm diệt ma đồng thời lóe lên.

“Xem ra lấy thân phận “đặc sứ” đến học viện này là đúng, không chỉ có một nơi có khí tức hắc ám, lần sau sẽ không để cho ngươi chạy thoát...” Thiếu niên xiết chặt tay, đôi mắt giống như sao mà nhìn về phía xa.

Đặc sứ cúi đầu nhìn Kim Đại Phú ngất xiu giống như heo chết một, hấn xoay người rời đi, trong nháy mắt một đầu tóc bạc khôi phục lại màu đen. Hoi thờ thần thánh không giống người kia cũng biến mất không còn tăm hơi.

Đêm lạnh như nước, chỉ có chiếc khuyên tai màu bạc hình chữ thập (十) ở trên tai trái của thiếu niên còn phản xạ ra ánh sáng bạc lạnh lạnh trong bóng đêm.

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 20: Học Đồ Luyện Đan

Editor: Linh Phan

"Ta không biết tại sao học viện lại sắp xếp như vậy!"

Hôm nay là ngày thứ chín kể từ ngày ước định với đạo sư cao lớn Hoang Sơn, sau khi giả quý dọa ngất Kim Đại Phú, vì hắc châu chứa đựng năng lượng của ám nguyên tố, Yêu Nhiều vẫn luôn ngoan ngoãn ở trong ký túc xá tu luyện Tung Thê Phá Thiên Kiếm quyết, có khi gặp mặt Chiến Hồ và Nguyên Phương, biết được Chiến Hồ bị phân đến Học tiền ban hệ chiến đấu, Nguyên Phương bị phân đến Chính ban hệ tổng hợp.(Chính ban: ban chính thức)

Lúc Yêu Nhiều đến nơi đúng hẹn, tìm được Hoang Sơn lão sư đã quen biết lúc khảo hạch nhập học, Hoang Sơn lại tức giận văng nước miếng từng toé lên mặt nàng.

"Nhất định Viện trưởng đã bị cừa kẹp đầu!" Hoang Sơn lại tức giận rít gào.

Hắn thương tiếc nhìn thiếu nữ tóc quăn trước mặt(tóc tỷ ấy bị cháy còn chưa hồi phục nhá), ngoại trừ linh lực không tốt ra, trong lần khảo hạch vài ngày trước, biểu hiện ở tất cả các phương diện đều vô cùng xuất sắc. Học viện chẳng những không tập trung bồi dưỡng, lại còn xếp nàng đến Học tiền ban "Luyện đan" này. Chẳng lẽ là bởi vì trong phòng thuần thú nàng triệu hồi ra một tiểu đan lô chỉ có thể dùng để bài trí mà lại sắp xếp một cách không công bằng như vậy sao!

"Luyện đan không tốt sao?" Yêu Nhiều nhú mày, lau chùi nước miếng trên mặt.

Tuy rằng quả thực nàng thích làm cường đạo nhiều hơn luyện đan, chỉ là hoá ra ở Bạch Hồ đại lục, luyện đan sư lại là một loại tồn tại không thua gì triệu hồi sư và võ giả, theo góc độ nào đó mà nói, là nghề nghiệp nhận được sự tôn kính bậc nhất trên thế giới.

"Không phải không tốt, luyện đan sư là một nghề nghiệp rất cao quý." Về mặt Hoang Sơn xấu hổ, nhỏ giọng nói với Yêu Nhiều: "Chỉ là luyện đan sư của học viện chúng ta là một kẻ lừa đảo, chỉ biết luyện đan được sơ cấp, ta xem thứ đó chỉ có hiệu quả như là cò đại chưa luyện hoá. Hơn nữa..." Sắc mặt Hoang Sơn càng thêm xanh mét: "Hơn nữa... Toàn bộ hệ luyện đan, ngoại trừ đạo sư, cũng chỉ có một người là người mà thôi."

Choáng váng! Một hệ chỉ có một đệ tử, đây cũng không phải là đãi ngộ gì của đệ tử xuất sắc, Yêu Nhiều bị lời nói của Hoang Sơn triệt để nướng thành ngoài kết trong sống(ý là như bị sét đánh á). Vứt bỏ trắng trợn, học viện vứt nàng vào một hệ mà người người nghe tên đã bỏ chạy!

"Người cũng không cần quá để ý." Hoang Sơn đồng tình vỗ vai Yêu Nhiều: "Năm tháng sau, học viện sẽ khảo thí thuộc tính thân thể của các người, chờ người khảo thí xong, ta sẽ xếp người vào phòng có ma tinh linh khí tốt nhất, nhất định có thể khiến người thức tỉnh linh lực! Chuyển tới hệ chiến đấu của chúng ta."

Mỗi thân thể của triệu hồi sư đều có một loại thuộc tính, phong, thủy, hỏa, thổ, quang, ám. Sáu đại thuộc tính, quang và ám là hiếm nhất, ám trực tiếp đại biểu cho ma tộc, nếu trong nhân loại có hải tử thuộc tính ám tồn tại, đó tuyệt đối chính là con của Ác Ma, là đối tượng mà tất cả triệu hồi sư liên thủ truy giết. Mà Chu Tước đại lục, 60% người, thân thể đều là thuộc tính "Hỏa". Chỉ có phối hợp với chiến thú cùng thuộc tính hoặc tương xứng thì mới có thể phát huy sức chiến đấu lớn nhất của triệu hồi sư.

Một đời này, Yêu Nhiều đã sớm chắc chắn thân thể của bản thân là thuộc tính hỏa, bởi vì mỗi lần ngâm mình trong linh cơ dịch, nàng đều có thể cảm nhận được bụng dưới của bản thân có một ngọn lửa đang không ngừng thiêu đốt.

"Phòng ma tinh linh khí" trong miệng Hoang Sơn đạo sư, Yêu Nhiều cũng biết là cái gì. Chỉ là đối với sự hào phóng của Hoang Sơn, trong lòng Yêu Nhiều vẫn thầm giật mình.

Phải biết rằng, linh lực chậm chạp không thức tỉnh, phương pháp thường xuyên nhất dùng để kích phát không phải là uống linh cơ dịch, mà là mình tương ở trong phòng ma tinh linh khí của huyền thú phù hợp với thuộc tính thân thể của bản thân, tìm được linh nguyên tiềm tàng ở bên trong thân thể.(mình tương: kiểu như ngồi thiền á)

Nghĩ lại xem, muốn bố trí một trăm viên ma tinh cùng thuộc tính trong một căn phòng, chẳng khác nào phải giết chết một trăm huyền thú phổ thông, ma tinh của huyền thú cấp bậc càng cao, hiệu quả tu luyện càng tốt. Đây là loại đại bút tích như thế nào chứ!

Cho nên mặc dù linh lực không thức tỉnh, kẻ có tiền cũng chen vỡ đầu để đưa con cái vào học tập trong những học viện có quy mô lớn, chính là vì gian phòng ma tinh linh khí xa xỉ lại thần kì trong học tiền ban này.

Vào học tiền ban, không phải là cả đời có thể sử dụng phòng ma tinh linh khí để tu luyện, nếu trong vòng một năm, linh khí vẫn không thức tỉnh, phải trực tiếp nghỉ học, phế vật không xứng đáng sử dụng loại tài nguyên này.

Chỉ có giống những người giống như Nguyên Phương, ngay từ lần khảo thí đầu tiên, vì linh lực đã đủ để triệu hồi chiến thú, mới được học viện coi như đối tượng bồi dưỡng chân chính. Bọn họ không cần sử dụng phòng ma tinh linh khí để thức tỉnh linh lực, mà sẽ trực tiếp được phân phát một khối thông linh thạch có thể kết nối với Thần Hộ Mệnh(mỗi đại lục đều có một thần thú được tôn kính gọi là thần hộ mệnh nha, như Chu Tước, Bạch Hồ,...), trải qua nghi thức nhận được sự tán thành của Thần Hộ Mệnh, sau đó khế ước với huyền thú, để linh lực của bản thân và khế ước thú cùng trưởng thành.

"Cảm ơn Hoang Sơn lão sư." Tuy rằng thực tế thì Yêu Nhiều cũng không cần tu luyện, linh lực trong cơ thể cũng đã dư thừa. Nhưng nàng vẫn là rất cảm kích sự quan tâm của triệu hồi sư cấp bốn cường đại này đối với nàng.

"Đúng rồi, ta vẫn muốn hỏi người." Mặt Hoang Sơn đỏ như tôm luộc: "Lúc người đối chiến với khô lâu binh sĩ có sử dụng một bộ dĩa kĩ, đó là chiến kỹ sao?" Hồi đệ tử loại vấn đề này khiến vị cao thủ cấp bốn này có chút xấu hổ.(dĩa kĩ: kỹ thuật đá)

"Không phải, là do ta luyện được khi đá chó trông nhà nhà ta." Yêu Nhiều cực kì ngại thẹn đáng yêu trả lời.

"A...." Hoang Sơn rầu rĩ trả lời.

Từ đó về sau, ở ngọn núi phía sau học viện, mỗi đêm khuya thường xuyên truyền tới tiếng chó sủa kêu thảm thiết, nhưng mà đây là chuyện sau này.

Bởi vì hệ luyện đan chỉ có một đệ tử là Yêu Nhiêu, Hoang Sơn vừa dẫn Yêu Nhiêu đi xung quanh làm quen cảnh vật của học viện vừa đi về phía hệ luyện đan.

Toàn bộ Học viện Xuất Vân còn lớn hơn nhiều so với tưởng tượng của Yêu Nhiêu, không hổ danh là học viện triệu hồi sư xếp thứ năm của Đại Hồng đế quốc, có thể sở hữu vài mảnh đất lớn bằng một đỉnh núi tại trung tâm của một chủ thành phồn vinh, từ đó có thể nhìn ra trình độ coi trọng của đế quốc đối với học viện.

Phía Đông của học viện là hồ nước mà Yêu Nhiêu đã sớm quen thuộc. Phía Nam là nơi ở của đệ tử và đạo sư, phía Tây là nơi học tập chính thức, Nguyên Phụng đã thức tỉnh linh lực đang học tập ở nơi này, mà lúc này, Hoang Sơn đạo sư dẫn Yêu Nhiêu chậm rãi đi về phía bắc của học viện. Phía Bắc nơi cần cỗi nhất mới là nơi mà tân sinh tu luyện.

Đi qua một toà lại một toà kiến trúc đầy khí thế.

"Nơi này là hệ chiến đấu!" Hoang Sơn tự hào chỉ vào một toà nhà to lớn cỡ một bãi bóng nói: "Ta chính là đạo sư của nơi này, bằng hữu Chiến Hồ của người cũng ở nơi này..."

"Nơi này là hệ phụ trợ... Có một nữ đạo sư xinh đẹp tên là Hồng Liên..."

"Hệ sinh hoạt... Đây là hệ sinh hoạt... Bọn họ dùng thú hỏa nướng được bánh thịt ngon nhất..."

Không biết giới thiệu qua bao nhiêu hệ kì lạ cổ quái, Hoang Sơn luôn thao thao bất tuyệt rốt cuộc cũng bắt đầu thờ ơ hờ hững.

"Đây là hệ luyện đan." Ngón tay của Hoang Sơn chỉ về phía một dãy nhà thấp bé, nếu không phải đã đặc biệt nhấn mạnh giọng điệu khi giới thiệu, Yêu Nhiêu còn tưởng rằng trước mắt là một tòa nhà bỏ đi.

Dường như phối hợp với lời giới thiệu của Hoang Sơn, một cánh cửa của căn nhà chậm rãi mở ra, một lão đầu gầy nhom đi ra từ trong bóng tối của căn nhà.

Thần của ta! Đạo sư gầy yếu như vậy thật sự là người sống sao? Một con gió đã có thể thổi bay hắn lên trời rồi! Yêu Nhiêu thầm giật mình.

"Đây là Pháp đạo sư."

Hoang Sơn nhìn thấy bóng người bước tới, dường như vô cùng chán ghét, chào một tiếng rồi xoay người rời đi. Chỉ là lúc sắp đi vẫn không quên vỗ vai Yêu Nhiêu, từ ái nói:

"Nhớ kỹ khảo thí thuộc tính vào nửa tháng sau, ta nhất định sẽ cho ngươi phòng ma tinh linh khí tốt nhất, nếu linh lực của ngươi vẫn chưa thể thức tỉnh, ta sẽ giới thiệu ngươi với học viện võ giả tốt nhất Bạch Vân Thành!"

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Q.1 - Chương 21: Lần Đầu Luyện Đan

Editor: Linh Phan

Mũi ưng, mắt xanh, tóc bạc, ăn mặc cực kỳ rách nát, lão đầu mập mạp cười có chút hèn mọn hoàn toàn không quan tâm sự lạnh nhạt của Hoang Sơn, vẻ mặt hưng phấn kéo Yêu Nhiêu vào phòng luyện đan. Yêu Nhiêu không hiểu hắn gầy như vậy sao khí lực lại lớn như thế.

Tuy rằng nhìn từ bên ngoài, căn nhà nằm tận cùng phía Bắc lạnh lẽo của học viện này cực kỳ rách nát keo kiệt, nhưng sự bố trí bên trong lại vẫn thực sự là một phòng thuốc.

Lọ thủy tinh lớn nhỏ nhỏ hiển nhiên là nhặt được ở đâu đó, được sắp xếp chặt chẽ mà không hỗn độn trên giá gỗ cao gần đến trần nhà.

Ngay chính giữa phòng là một bàn làm việc cao cỡ nửa người, bên trong mấy trăm ống nghiệm chưa tẩy rửa vẫn còn lưu lại các loại dược liệu, nằm hỗn loạn trên bàn. Phía bắc căn phòng đặt mấy cái bao bố to lớn, nhìn qua không biết đã được đặt ở đó bao lâu, lại vẫn như cũ không bị mạng nhện bám lên.

"Tiểu bằng hữu, đi theo lão nhân ta học luyện đan nha! Không cần để ý tên lỗ mãng Hoang Sơn kia, nghe nói ngươi có một tiểu đan lô, nhanh lấy ra cho Pháp Y lão sư nhìn thử!"

Pháp Y lão đầu nhiều năm không có đệ tử làm bạn, đang kim nén đến nhàm chán, nhìn thấy Yêu Nhiều xuất hiện, ngay cả ông nghiệm cũng chưa kịp tẩy rửa, kích động giống như chó dữ thấy được cục xương mà chạy ra ngoài cửa, đoạt lấy Yêu Nhiều từ trong tay Hoang Sơn.

"Pháp Y lão sư hảo." Yêu Nhiều nhu thuận khom người, mặc kệ hắn có phải là kẻ lừa đảo hay không, trước tiên cứ giả làm tiểu hài tử ngoan ngoãn đã rồi nói.

Lúc này Yêu Nhiều thực sự là một tiểu thư cực có gia giáo, không biết đồ diên nhìn thấy có cảm khái tới rơi lệ đầy mặt không. Nếu bây giờ mái tóc bị cháy khô phục sự mềm mại, không che khuất đi ánh mắt mê người kia của nàng, vậy tuyệt đối sẽ lập tức giãy sát tất cả sinh linh có mặt ở đây. (giãy sát: giết chết ngay lập tức)

"Ta quả thật có một tiểu đan lô."

Tiểu đan lô màu đen chỉ lớn bằng bàn tay, có thể thoải mái đặt trong ống tay áo của đệ tử tập sự. Lúc này Yêu Nhiều lấy nó ra, lại có chút nghi hoặc, lúc ở dưới hồ của học viện, "Thiết Đà Tử" này giúp nàng đỡ một nhát thủy kiếm, dd lẽ quý đôn chẳng lẽ nó không phải đan lô mà là một vũ khí hộ thân có dạng lò đan.

"Không sai, là một đan lô loại nhỏ nhất, chất liệu cực kỳ thô ráp." Pháp Y đạo sư cầm lấy đan lô của Yêu Nhiều cẩn thận xem xét, chỉ mấy câu nói đã quét sạch nghi ngờ trong lòng Yêu Nhiều.

"Đan lô càng nhỏ càng dễ khống chế sức lửa. Vừa vặn dùng để luyện tập, hay là ngươi thử luyện một viên Chi Huyết đan* sơ cấp đi."

Hoá ra Pháp Y đạo sư này cũng là người nóng vội, không đợi Yêu Nhiều phản ứng lại đã hưng phấn nhét cho nàng một bó lớn Thảo Dược khô.

"Cứ thế mà bắt đầu luyện đan sao? Không cần lên lớp sao?"

"Đồ đệ ngoan của ta, có cách học nào nhanh hơn so với vừa học vừa thực hành chứ."

Pháp Y đạo sư cầm lấy một viên ma tinh cấp thấp nhất của huyền thú hệ hỏa, luyện tiếu đặt ở phía dưới tiểu đan lô màu đen, miệng còn không ngừng cảm thán.

"Nếu ngươi có thể khế ước luyện đan thú hệ hỏa thì sẽ không cần phải lãng phí ma tinh, một viên ma tinh vụn giá ba mươi kim tệ, chỉ có thể dùng một trăm lần, ngươi nhất định phải cẩn thận sử dụng, nếu may mắn luyện được đan dược thì phải trả tiền ma tinh và thảo dược cho ta."

Ngừng! Ma tinh vỡ vụn thế này nhiều nhất chỉ có giá mười kim tệ, Yêu Nhiều cảm thấy Pháp Y đạo sư này lúc nhìn thấy tiền giống hệt tên quỷ tham tiền Nguyên Phương!

"Không chế hỏa lực, đốt nóng đan lô, nhiệt độ nhất định phải duy trì ở mức vừa phải."

"Cho Thảo Dược Thảo vào đi, chậm rãi đốt thành mảnh nhỏ, quá trình này cực kì quan trọng, rất dễ thất bại do thảo dược không cháy đều, lúc thất bại sẽ có khói đen bay ra... Đương nhiên... Đương nhiên bước này linhphan người làm rất tốt." Pháp Y có chút kinh ngạc, con người màu lam loé lên.

"Thảo dược phải được nghiền nhỏ đều nhau, nếu không phẩm chất đan dược sẽ giảm xuống, còn kém hơn đan dược sơ cấp, chính là không thể thành đan, dược lực cũng giảm mạnh... Đương nhiên... Người làm rất tốt, ừm, vô cùng tốt." Pháp Y đã không che giấu được sự hưng phấn trên mặt, trực tiếp ghé vào phía trước đan lô của Yêu Nhiều.

Yêu Nhiều cũng không biết tại sao bản thân lại luyện đan thuận tay như vậy, có thể là do sống cùng đồ diên, đã khá quen thuộc đặc tính và công dụng của các loại thảo dược. Hơn nữa sự chỉ dẫn của kẻ lừa đảo Pháp Y đều vô cùng chi tiết, trước khi xảy ra vấn đề đã cho nàng chỉ thị chính xác.

Điều này khiến cho người từ trước tới nay luôn nấu loạn thảo dược thành một nồi hỗn hợp là Yêu Nhiều vô cùng tự trách, so sánh với những kỹ xảo tinh tế này, năm đó bản thân và phụ thân rõ ràng khiến người ta dậm chân giậm dừ.

"Tốt lắm, xoay tròn, bí quyết của ta yêu cầu phải có trình độ xoay tròn, để lại một góc nhỏ, không thể quá lớn, như vậy dược lực đồng đều, lại có trọng lực tác dụng, rất dễ kết đan... Đúng vậy... Ngưng đan tại điểm thấp nhất! Người đúng là đồ đệ tốt!"

Pháp Y đạo sư hưng phấn vỗ bồm bộp lên bờ vai nho nhỏ của Yêu Nhiều. Dưới cái nhìn khân trương chăm chú của Yêu Nhiều, mùi thuốc chậm rãi lan ra từ trong đan lô.

Một viên đan dược nho nhỏ màu xanh đậm lẳng lẳng nằm dưới đáy đan lô. Không phải sơ cấp, mà là cửu phẩm.

Thảo dược kém như vậy mà lại luyện ra đan dược cửu phẩm! Ngay cả bản thân Pháp Y cũng phát hoảng.

"Tiểu bằng hữu, không, đồ đệ yêu quý, sư phụ bàn bạc một bút giao dịch với ngươi!" Nét mặt già nua của Pháp Y cũng sắp nhỏ ra nước. (ý là ông cười mà nếp nhăn nhăn lại sắp ép được ra nước nha :V)

"Giao dịch gì?"

Pháp Y bị thiên phú luyện dược của Yêu Nhiều hù dọa, mà Yêu Nhiều cũng thầm giật mình với kỹ xảo thuần thực của lão gia hỏa Pháp Y này.

Cẩn thận cất giữ thảo dược, mấy trăm ống nghiệm vừa mới sử dụng chưa tẩy sạch, lúc chỉ dẫn nắm giữ chuẩn xác thời điểm và dược tính, tất cả những điều này đều nói rõ lão đầu Pháp Y này tuyệt đối không phải là "Kẻ lừa đảo" không biết luyện đan trong miệng Hoang Sơn. Điều này khiến Yêu Nhiều bắt đầu hiếu kỳ.

"Thực ra lão nhân gia ta đã từng là một Luyện dược đại sư." Pháp Y lão đầu vừa mở miệng, trái tim Yêu Nhiều lập tức đập mạnh!

Đan dược được chia thành: sơ cấp, cửu phẩm, bát phẩm... nhị phẩm, nhất phẩm, cấp bậc dần tăng lên. Thông thường, nếu có thể luyện được đan dược sơ cấp là đã chính thức bước vào cánh cửa luyện dược, có thể được gọi là dược đồ;

Có thể luyện được đan dược cửu phẩm tới thất phẩm được gọi là dược sư;

Có thể luyện được đan dược thất phẩm tới tứ phẩm là đại dược sư, trên đại lục đã thuộc hàng tôn quý, ngay cả triệu hồi sư cấp Linh chủ cũng phải cho ba phần mặt mũi;

Mà luyện dược tông sư, vậy quả thực chính là sự tồn tại có thể so sánh với Bá Chủ!

Pháp Y tự xưng mình từng là đại sư! Cho dù chỉ từng là đại sư! Cũng chắc chắn nhận được sự che chở của thế lực mạnh nhất đế quốc!

Nhìn thấy vẻ mặt chần chờ của Yêu Nhiều, Pháp Y lão đầu chán nản giải thích :

"Ta vốn không thích luyện chế mấy loại đan dược như Chi Huyết Hoàn*, Giải Độc Hoàn, mục tiêu của lão nhân gia là trước đây không có sau này cũng chẳng tìm thấy Chiến Đấu Hoàn! Có thể khiến thân thể địch nhân vô lực "Vô Lực Hoàn", có thể phát ra cực quang "Bạo Tạc Hoàn", thậm chí có thể khiến huyền thú mờ ra linh trí "Trí Tuệ Hoàn" !"

Nhắc tới "nghiên cứu" của bản thân, ánh mắt Pháp Y lão đầu nhìn hơn mười cái túi vải bố trong góc phòng càng lúc càng cuồng nhiệt, hấn xiết chặt bàn tay gây tro xương, vô cùng phần nộ phun nước miếng:

"Ta chỉ thích Chiến Đấu Hoàn, kết quả trong một lần luyện chế một loại đan dược bình thường đã thất thần, không thể kết đan, bị Hiệp hội dược sư giáng cấp thành Dược sư sơ cấp, ném vào Học viện hạng hai này chịu sự coi thường!"

Người "đã từng" là đại sư này nhắc tới chỗ đau, trong đôi mắt già nua đều là nước mắt.

*Chi Huyết đan hay Chi Huyết hoàn: đan dược cầm máu ^^

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 22: Sự Hy Sinh vĩ Đại

Editor: Linh Phan

Trưởng Mao Hoàn*? Vô Lực Hoàn? Quả thật không phải là thứ mà người bình thường có thể nghĩ ra được, khó trách bị Hiệp hội Dược sư xem là kẻ lừa đảo!

Nghe Pháp Y giải thích xong, trong lòng Yêu Nhiều đã hiểu rõ.

"Vậy lão sư cần ta làm gì?"

"Ta..." Pháp Y lão đầu có chút ngượng ngùng sờ sờ chòm râu dê.

"Lão nhân ta đã không còn kinh phí để nghiên cứu, hay là đồ đệ ngoan, ngươi giúp ta luyện Chi Huyết Đan cửu phẩm đổi lấy tiền và nguyên liệu ở phòng đấu giá dưới đất. Điều kiện trao đổi là ta sẽ giúp ngươi được tu luyện trong phòng ma tinh linh khí tốt nhất."

Xem một thân áo choàng rách nát đầy miếng vá và khuôn mặt gầy teo rõ ràng do thiếu dinh dưỡng của Pháp Y lão đầu, Yêu Nhiều biết người này quả thật đã nghèo kiệt xác rồi.

Lại một đạo sư nói ra điều kiện là phòng ma tinh linh khí, chỉ là so với Hoang Sơn là vô tư giúp đỡ, Pháp Y đưa ra giao dịch này lại có vẻ không công bằng. Thiên tài lần đầu luyện đan đã trở thành Dược sư sơ cấp như Yêu Nhiều, nếu được Hiệp Hội Dược sư phát hiện, nhất định sẽ tận hết sức lực mạng nung ra khỏi Học viện Xuất Vân, dốc sức bồi dưỡng, trong thời gian ngắn nhất dùng số lượng lớn đan dược để nâng trở thành Đại dược sư cao cấp! Chuyện này đối với thiếu nữ "thiên tài" linh căn "Phụ nữ*" mà nói, quả thực chính là trong một đêm từ chim sẻ biến thành Phượng Hoàng, thiên giá kỳ ngộ*!

Mà Pháp Y lão nhân nghèo kiệt xác vậy mà lại muốn dùng một gian phòng ma tinh linh khí trói chặt đệ tử tiền đồ vô lượng này bên người để làm máy

kiếm tiền!

Yêu Nhiêu nhìn Pháp Y đạo sư gấp đến mức đỏ mặt, trong lòng âm thầm sắp xếp suy nghĩ của bản thân:

"Tuy rằng nàng có thiên phú trở thành thiên tài Đại dược sư, nhưng nàng cũng không muốn bại lộ trước mặt người khác nhanh như vậy, nếu thật sự bị Hiệp hội dược sư mang đi, vậy làm sao có thể tới đây hòe hoàn thành giao dịch với lão bạch tuộc? Hơn nữa, Pháp Y lão đầu nhắc tới hội đấu giá, đây chính là một bước rất quan trọng trong kế hoạch của nàng!"

Đáng thương Pháp Y lão đầu không biết, không phải phòng ma tinh linh khí khiến tiểu nha đầu dỗi ý, mà là hấn và thân phận tiện lợi để ra vào phòng đấu giá của hấn đã trở thành đối tượng tính kế của tiểu hồ ly này.

"Pháp Y đạo sư, khi người đi hội đấu giá có che giấu thân phận phải không?" Yêu Nhiêu mở miệng hỏi.

"A... Đúng vậy, theo lý thuyết thì đan dược luyện được trong học viện đều là của công, không thể lên giao dịch."

Pháp Y lão đầu sùng sốt, không biết vì sao đồ đệ tốt của hấn đột nhiên lại hỏi một vấn đề như vậy.

"Người coi..." Pháp Y khó chịu xoa tay, tự động bỏ qua việc bản thân đã làm trái với nội quy học viện, tham dự giao dịch ở phòng đấu giá dưới đất, lại kéo chủ đề về, về mặt tươi cười, tiếp tục không ngừng dụ dỗ thiếu nữ thoát nhìn thật nhu thuận nghe lời ngay thơ trước mắt: "Thực ra lão nhân gia ta còn có một ít phối phương của Đại dược sư, cũng là báu vật vô giá, nếu đồ đệ thích sẽ tặng hết cho người!"

Pháp Y còn đang moi ruột moi gan suy nghĩ điều kiện có thể lay động Yêu Nhiêu, thật không ngờ Yêu Nhiêu vậy mà lại nhanh chóng đáp ứng yêu cầu vô lý của hấn:

"Có thể, ta đáp ứng luyện đan cho người, chỉ là điều kiện trao đổi phải thay đổi một chút." Hạ quyết tâm, trong giọng nói của Yêu Nhiêu đột nhiên mang theo sự quyết đoán không cho phép nghi ngờ, sáng khoái như vậy lại dọa Pháp Y nhầy dẹt.

"Không cần phòng ma tinh linh khí, đưa phối phương của Đại dược sư cho ta là được, ngoài ra, ta muốn Trường Mao Hoàn, Vô Lực Hoàn, Bạo Tạc Hoàn, Huyền Vực Hoàn*, mỗi thứ một nghìn viên."

Yêu Nhiêu nhìn mấy cái túi rách nát trong góc tường, hai mắt lóe sáng, nếu những đan dược này thực sự hiệu quả dù chỉ bằng một nửa như lời nói của Pháp Y, vậy đều sẽ là bảo bối hiếm có trong chiến đấu, cũng không biết mấy lão cô hủ đã đuổi Pháp Y trong Hiệp hội Dược sư suy nghĩ gì!

Cái gì! Vậy mà lại coi trọng đan dược bảo bối của hấn! Nhiều năm qua lần đầu tiên Pháp Y lão đầu được người ta tán thành, kích động đến mức nước mắt nước mũi cũng chảy xuống, hấn thậm chí đột nhiên vô cùng trách bản thân lại đưa ra yêu cầu vô lý như thế với Yêu Nhiêu, đứa nhỏ tốt như vậy, tâm địa còn thiện lương hơn tiểu thiên sứ! Sao hấn có thể vì kinh phí nghiên cứu của bản thân mà lại dập tắt tiền đồ tốt của đứa nhỏ nhu thuận hiểu chuyện như vậy!(ô hô đứa nhỏ tốt :V)

"Ta ta ta..." Lão đầu nhất thời giống như nhìn thấy được cháu gái ruột, bắt đầu gào khóc.

"Còn có..." Yêu Nhiêu trái lại tự mình tiếp tục bẻ ngón tay đếm, hoàn toàn không để ý sự cảm động của Pháp Y, nàng còn chưa nói đến trọng điểm đâu:

"Còn muốn nhờ lão sư dùng thân phận bí mật của ngài, dán thông báo tìm vật, tìm cho ta một trăm đoá Thánh Vực Tuyết Liên!"

"Phốc!" Tiếng khóc im bật, Pháp Y nhất thời máu tươi ba thước!

Nghe xong điều kiện này của Yêu Nhiêu, thiếu chút nữa Pháp Y đã phun cả máu loãng trong phổi! Đây là trọng điểm cái gì, thiện lương cái gì! Nếu hấn có nhiều tiền như vậy để đấu giá Tuyết Liên, hấn còn phải lừa gạt nàng kiếm tiền sao!

"Này... đồ đệ tốt, một đoá Thánh Vực Tuyết Liên ít nhất là ba ngàn kim tệ, nếu sư phụ của người có ba bốn đoá, vậy cũng không cần người kiếm tiền nuôi sống rồi." Mặt Pháp Y nhăn lại như trái bưởi đắng.

Yêu Nhiêu lại không để ý: "Yên tâm, dán thông báo tìm vật thôi, ta không cần lão sư trả tiền, mà là lấy vật đổi vật, tuyệt đối sẽ khiến tất cả cao thủ trong thành Bạch Vân trở nên điên cuồng vì tìm kiếm Thánh Vực Tuyết Liên."

"Người có cái gì?" Pháp Y không tin trên người tiểu nha đầu này có thứ đáng giá hơn Thánh Vực Tuyết Liên.

"Hừ! Linh cơ dịch!"

Không để ý cảm Pháp Y đã rơi xuống đất, Yêu Nhiêu nhẹ nhàng nở nụ cười.

Một thế gia khổng lồ sẽ có rất nhiều thiếu niên không thể thức tỉnh linh lực, tuy rằng Triệu hồi sư cấp bốn, năm đã không cần dựa vào Linh cơ dịch để thức tỉnh linh lực nữa, nhưng bọn họ còn có rất nhiều hậu bối vô dụng! Nhiều thêm một Triệu hồi sư chính là thêm một phần lực lượng trợ giúp gia tộc phồn vinh, sao có thể không khiến tất cả các gia chủ và trưởng lão trở nên điên cuồng vì loại dược phẩm nghịch thiên này!

Nếu những lão quái vật này tự mình ra tay, giết đám Băng Hùng thủ hộ Thánh Vực Tuyết Liên còn không phải đơn giản như cắt dưa!(Băng Hùng: Gấu Băng)

"Năm đóa Tuyết Liên đổi một phần Linh cơ dịch dùng cho một người, đây là điều kiện trao đổi của ta!"

Ngay cả lão bạch tuộc cũng không nghĩ đến, lúc trước khi Yêu Nhiều đáp ứng dùng một trăm đóa Thánh Vực Tuyết Liên đổi lấy Thủy linh châu hoàn toàn không nghĩ tới chuyện bản thân phải tự đi hái hoa, mà là lấy vật đổi vật! Trong lòng Yêu Nhiều đánh bàn tính cách cách, mượn thân phận bí mật của Pháp Y đi giao dịch rất tốt, thậm chí loại chuyện phiên toái đổi đi đổi lại này bản thân cũng không cần phải ra tay. Không biết nếu lúc này lão bạch tuộc và Pháp Y biết được tâm tư của tiểu nha đầu thoát nhìn nhu thuận này có thể bị tức chết hay không.

Nghe xong những lời này, Pháp Y có một loại cảm giác đời này đã sống uổng phí!

Vì sao nói Linh cơ dịch là thuốc tiên? Không chỉ vì hiệu quả thần kỳ của nó, mấu chốt là phối phương chi tiết của nó chỉ có trong tay một số siêu cấp thế lực, một quốc gia có thể cũng chỉ có một Dược sư cấp Tông sư biết thủ pháp phối chế, nhưng mà lúc này này thiếu nữ bình dân linh căn "Phụ nữ" lại nói năng có Linh cơ dịch!

Linh cơ dịch khiến gia chủ của tất cả các đại thế gia chạy theo như vịt quà thật có thể khiến bọn họ tìm kiếm Thánh Vực Tuyết Liên đến điên cuồng!

Lời tác giả: Chương tiếp theo sẽ có một nhân vật quan trọng xuất hiện. Ai đây nha.

*Trường Mao Hoàn: hình như là thuốc để lông tóc mọc dài ra ==))

linh căn phụ nữ: chắc ý là tỷ ấy không hề có linh căn của cả năm loại nguyên tố

thiên giáng kỳ ngộ: cơ hội trời cho

Huyền Vực Hoàn: đan dược khiến người ta choáng váng, mê muội

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 23: Hoa Gặp Hoa Không Nở

Editor: Linh Phan

Huyền thú bằng lòng bị Triệu hồi sư khế ước chia làm Chiến thú, Sinh Hoạt thú, Trị Liệu thú, Phụ Trợ thú và nhiều loại khác, năng lực ứng với chủ nhân và thuộc tính của bản thân mà định, cũng chia thành phong, thủy, hỏa, thổ, quang, âm, lục đại thuộc tính.

Cấp bậc phân chia là Phổ Thông thú(Bạch phẩm) - Linh thú(Hoàng phẩm) - Thần thú(Lục phẩm) - Siêu Thần Thú(Lam phẩm).

Mỗi cấp bậc chia thành mười cấp nhỏ tương ứng với mười ngôi sao, ở trên trán mỗi huyền thú có tinh cấp đánh dấu. Nếu trên đầu huyền thú có một ngôi sao màu trắng thì nó chính là một con Phổ Thông thú cấp một.

Trong Tuần Thú Các của học viện Xuất Vân chỉ nuôi dưỡng huyền thú bạch tinh phổ thông, ngoại trừ huyền thú hệ Thực vật, chủng loại gì cũng có.

Vì sao không có hệ Thực Vật? Bởi vì so với huyền thú hệ Thú và hệ Cầm(chim), huyền thú hệ Thực vật quả thực chính là sinh vật giống như cận bã.

Cái gì? Không đủ linh lực? Vậy khế ước một huyền thú hệ Thực vật như là đằng(dây mây) đi may vá đi. Cái gì? Không có tiền ăn cơm? Vậy khế ước một huyền thú hệ Thực vật có thể tạo quả, tự tạo tự ăn đi. Cái gì? Bộ dáng quá xấu? Vậy khế ước một huyền thú hệ Thực vật có thể nở hoa rồi đội lên đầu đi.

Đây là lời nói mà Triệu hồi sư vẫn thường dùng để chế nhạo đối thủ, nhưng cũng phản ánh chân thực một hiện thực: huyền thú hệ Thực vật, không hề liên quan đến hai chữ "cường đại".

Cho nên tất cả huyền thú hệ Thực vật của học viện Xuất Vân đều bị nhốt trong căn nhà nhỏ màu đen bên cạnh dược điền ở phía sau núi.(dược điền: vườn thuốc, ruộng thuốc)

Lúc này Yêu Nhiều đang ở ngay bên cạnh dược điền yên lặng tu luyện Tung Thế Pháp Thiên Kiếm quyết của nàng.

Nếu hỏi tại sao nàng ở trong này, chuyện này đương nhiên liên quan đến giao dịch với Pháp Y. Pháp Y giao dược điền cho Yêu Nhiều, vốn là muốn để nàng dễ dàng lấy thảo dược của học viện ra ngoài đổi tiền tiêu vật, coi như là một loại bồi thường khi chôn vùi tài năng luyện dược của nàng.

Yêu Nhiều dừng lại vòng tu luyện cuối cùng, âm thầm vui mừng vì có thể tu luyện trong dược điền. Hoá ra tu luyện trong dược điền có thể hấp thu nhiều tinh hoa thiên địa hơn. Không đến nửa tháng, nàng đã đột phá bốn tầng nội công Tung Thế Pháp Thiên Kiếm quyết, trong vòng một ngày, nàng đã có thể miễn cưỡng phát ra lần tấn công thứ ba của Pháp Thiên Chỉ, xem ra cần phải tăng cường tích lũy âm nguyên tố trong Hắc châu mới được.

Yêu Nhiều vuốt vòng Ngự Thủ trên cánh tay trái, bên trong lẳng lẳng đặt hơn một trăm đóa Thánh Vực Tuyết Liên, đều là trong nửa tháng này, Pháp Y lão đầu có tiền đề kiểm nên nhiệt tình mười phần vui vẻ đối lấy cho nàng ở phòng đầu giá. Ngày mai chính là ngày thí nghiệm thuộc tính đã ước định với Hoang Sơn đạo sư, sau khi thí nghiệm, lại tới đây hồ đối Thủy linh châu và Vũ kỹ, như vậy sẽ không bị người khác chú ý. Yêu Nhiều quyết định chủ ý, đang chuẩn bị tiếp tục tu luyện, lại bị một hồi la hét âm ỹ phá vỡ tâm tình.

Hình như hôm nay huyền thú hệ Thực vật đặc biệt không yên tĩnh, Yêu Nhiều thở dài đứng dậy, tìm chìa khóa, mở cánh cửa của căn nhà nhỏ màu đen.

Làm cái gì vậy! Sau khi ánh mắt thích ứng với sự tối tăm trong căn nhà, Yêu Nhiều thiếu chút nữa đã chửi bậy.

Tất cả huyền thú hệ Thực Vật trong căn nhà đều đang ôm nhau thành một đoàn chen chúc trong một góc nhỏ. Vốn huyền thú hệ Thực Vật đã vô cùng ngu ngốc, hành động chậm rãi, người đánh nó mười tám quyền nó cũng lười đi chuyển thân thể dù chỉ một bước. Nhưng mà bây giờ, ở chính giữa căn nhà vậy mà lại thừa ra một khoảng trống lớn.

Đứng ở phía xa bọn chúng nhìn lại, đồng dạng cũng là một huyền thú hệ Thực Vật.

Cho tới bây giờ Yêu Nhiều cũng chưa từng nhìn thấy thực vật thiếu dinh dưỡng đến mức này, ngay cả cỏ dại không trở thành huyền thú cũng sống tốt hơn nó. Không phải nói Mẫu đơn là vua của các loài hoa sao? Phía trên cái cây nhỏ vàng vọt này, chỉ nở ra một đóa hoa cũng vàng vọt như sắp lụi tàn.

Nhưng chỉ một tiểu bất điểm như vậy, chỉ cần hơi động một chút đã khiến cho đám hoa cỏ hệ Thực Vật đang ôm nhau trong góc càng khẩn trương co rút lại, nếu chúng nó có khuôn mặt như con người, vậy nhất định biểu tình trên gương mặt đó sẽ vô cùng khó coi!(tiểu bất điểm mình cũng không biết giải thích sao nữa, đại khái giống như là vật nhỏ, tiểu gia hoá ý @@)

Cái cây nhỏ cằn vọt kia cũng không phải không biết suy nghĩ, nhìn thấy đám thú không muốn gặp nó, chỉ có thể lùi bước, ngồi xổm trong góc, nhìn không ra cảm xúc, chính là dưới ánh nhìn chăm chú của Yêu Nhiều, đóa hoa màu vàng trên đầu nó trực tiếp rơi xuống trên mặt đất, "lách tách" một tiếng vỡ thành mấy cánh hoa, tựa như nước mắt bắn tung tóe vậy. Thân thể vốn đã gầy nhỏ chỉ còn lại một thân cây bé xíu, trên thân có một ngôi sao màu trắng âm ảm vô sắc, bộ dáng còn vô cùng đáng thương.

Cây Mẫu đơn này, trong trí nhớ của Yêu Nhiều, hoàn toàn không phải huyền thú vốn sống trong căn nhà này, nàng nhìn thấy một cái động nơi góc tường. Vì vậy đoán rằng cây Mẫu đơn nhỏ này là huyền thú hoang dại hệ Thực Vật, chui vào phòng nhỏ từ cái động kia, kết quả bởi vì bộ dạng xấu xí, bị đồng loại trực tiếp bài xích.

Không đứng nha, huyền thú hệ Thực Vật ngoại trừ bài xích thiên địch, căn bản không bài xích bất cứ thứ gì, cho dù một con ngựa cắn cây Lục Chương một ngụm, cây Lục Chương cũng sẽ chỉ cười ngây ngô. Huyền thú hệ Thực Vật chính là sinh vật không có não nhất.

Hơn nữa nhìn qua thì cây Mẫu đơn nhỏ này cũng không có lực công kích, không có độc cũng không có não, gầy đến mức một trận gió cũng có thể thổi bay nó.

"Ta nói này, chúng nó không thích người, người đi tìm đồng bọn khác đi, thiên nhai nơi nào không có cỏ thơm chứ!"

Biết cây Mẫu đơn nhỏ không hiểu, Yêu Nhiều vẫn một tay chống nạnh nhắc nó lên, nhưng là tuy cây Mẫu đơn nhỏ này thiếu dinh dưỡng nhưng khí lực lại vô cùng lớn, vừa thấy có sinh vật đụng chạm nó, lập tức duỗi thẳng thân cành sống chết quán lên người Yêu Nhiều.

Dựa vào! Khó trách không có người muốn gặp, loại phương thức chào hỏi này còn không phải gặp một người siết chết một người sao! Quả thực chính là sát thủ! Yêu Nhiều thở dài, sao mỗi ngày nàng đều đụng phải loại chuyện này chứ!

Thả lỏng ba tầng cành cây trên cổ, Yêu Nhiều đặt ngón tay lên cánh tay trái, ánh sáng đỏ loé lên trực tiếp đưa Mẫu đơn vào trong vòng Ngự Thủ, dịch chuyển loại thực vật nhỏ này dường như không tiêu hao linh lực, trực tiếp đưa cái cây kỳ quái này vào vòng Ngự Thủ mang ra sau núi.

Có một câu nói như vậy: Hoa hệ Thực Vật, cận bã trong cận bã, người bình thường nhìn thấy huyền thú hệ Thực Vật như hoa, thích nhất là ngược đãi chúng nó đến chết.

"Người đi đi!" Yêu Nhiều đi ra phía xa sau núi mới giải trừ khống chế đối với Mẫu đơn, có lẽ đi xa như vậy rồi, cây Mẫu đơn không có hoa này cũng sẽ không bị người khác phát hiện. Nàng buông cây Mẫu đơn nhỏ ra sau đó xoay người bước đi.

Vào! Nhìn thấy Yêu Nhiều xoay người rồi đi, Mẫu đơn nhỏ có chút chần chờ, chần chờ cũng là khó trách, một cái đầu gỗ có thể lĩnh ngộ hai chữ "Chần chờ" này đã là huyền thú thông minh vạn dặm mới tìm được trong các huyền thú hệ Thực Vật.

Chỉ là một chút, một tia sáng màu vàng trực tiếp hóa thành dây leo nhào tới từ phía sau Yêu Nhiều! Gắt gao quán chặt Yêu Nhiều không phòng bị thành một cái bánh ú. Động tác quả thực nhanh đến bất khả tư nghị!(bất khả tư nghị: không thể tin nổi)

Đột nhiên bị trói tay chân, cảm giác nguy cơ nháy mắt trào lên trong lòng Yêu Nhiều, nàng sợ hãi rồi! Thật không ngờ ngoại trừ siết người cây Mẫu đơn này còn có thể đánh lén và tính kế!

Một sợi dây mây thon dài mà cứng rắn nhanh chóng leo lên cách mặt Yêu Nhiều khoảng cách một nắm tay, lại dùng lực thêm một chút đã có thể trực tiếp đâm thủng nàng.

"Người muốn làm gì!" Yêu Nhiều theo bản năng cảm thấy cây Mẫu đơn cấp một này không muốn thương tổn nàng.

Nhánh Mầu đơn run run, sử dụng toàn bộ lực lượng của bản thân, nỗ lực nở một đoá hoa trên nhánh cây trước mặt Yêu Nhiều.

Vậy mà lại là một đoá Mầu đơn màu hồng phấn, chỉ lớn cỡ nửa nắm tay, đã có mười cánh hoa, vô cùng trẻ con hơi lắc lư trước mặt Yêu Nhiều, một bộ dáng tội nghiệp lấy lòng.

Không biết có phải ảo giác của bản thân hay không, khiến Yêu Nhiều thậm chí cảm thấy đoá Mầu đơn nho nhỏ trước mặt tựa như ánh mắt ngập nước của con cún nhỏ lưu lạc đầu đường.

Hoá ra vừa nảy trối nằng cũng không phải vì chống cự, mà là thật vất vả mới có một sinh vật có gan tiếp xúc với bản thân, hoa Mầu đơn không biết nói nên vô cùng kích động quần lên.

Có lẽ là linh ngộ được sự kêu gọi của nhiều tâm linh trong Tuần Thú Các, nháy mắt Yêu Nhiều đã hiểu được sự tịch mịch của hoa Mầu đơn.

"Được rồi, chịu không nổi ngươi, hoá ra ngươi muốn đồng bọn, vậy ngươi theo ta đi."

Yêu Nhiều bị trối trên mặt đất còn cười ha ha, đột nhiên thay đổi chủ ý, dù sao cũng không tốn bao nhiêu linh lực, nó thật đúng là dính ngươi, không biết vì sao huyền thú hệ Thực Vật trong nhà nhỏ lại không thích nó.

Mầu đơn vậy mà lại nghe hiểu, trực tiếp bay vào vòng Ngự Thú của Yêu Nhiều. Chỉ là vẫn là để lại đoá hoa màu hồng nhạt bên ngoài như dò hỏi.

Dường như chỉ có dính sát vào làn da ấm áp của chủ nhân mới có thể khiến nó cảm thấy an tâm.

Đúng rồi, "Sửu Sửu" ta sẽ gọi ngươi bằng cái tên này!

cái tên xấu quắc @@

cầu tks~ cầu comt a~

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 24: Khuyên Tai Màu Bạc Và Sự Hỗn Loạn (1)

Editor: Linh Phan

Trên Chu Tước đại lục, cấp bậc của huyền khí được Triệu hồi sư sử dụng chia thành bốn loại: Thiên, Địa, Huyền, Hoàng.

Trong đó Thiên cao nhất, Hoàng thấp nhất, đương nhiên phía dưới Hoàng còn có những loại huyền khí phổ thông không đáng xem xét đến. Triệu hồi sư bình thường chỉ có thể có được huyền khí phổ thông, Triệu hồi sư có được huyền khí Hoàng cấp đều là nhân vật có lai lịch lớn.

"Vòng tay của ngươi là huyền khí ngự linh Địa cấp?"

Vừa thu hoa Mầu đơn bám ngươi vào vòng Ngự Thú, một giọng nói từ tính đột nhiên vang lên phía sau Yêu Nhiều.

Thiếu niên ngủ trưa trên nhánh cây trong vô tình đã phá vỡ tâm sự bí mật của thiếu nữ, một bảo vật không cần thông linh cũng có thể khế ước chiến thú, tuyệt đối chính là Địa cấp trong truyền thuyết! Hắn không khỏi tròng lón mắt phát ra một tiếng cảm thán tự đáy lòng.

Yêu Nhiều nhìn về phía thiếu niên bạch y linh hoạt nhảy xuống từ tán cây rậm rạp cách đó không xa, tóc dài phiêu dật chậm rãi bay múa trong gió, cả người tựa như một đám mây trắng lạc vào trong rừng, thanh thanh đạm đạm, không có bất kì âm thanh gì, mà loại khí chất phiêu miểu hư vô* này ngược lại càng tôn lên dung mạo tinh xảo và đôi môi dường như đang cười của hắn, cao quý không giống phàm nhân.

Nhìn trình độ thu liễm khí tức trên người thiếu niên, trong lòng Yêu Nhiều căng thẳng. Trên mặt lại không biểu lộ kinh ngạc, ngược lại cong môi vô cùng tà mị. Thăm nghĩ trong lòng: Rất mạnh!

"Ha, khuyên tai hình chữ thập của ngươi cũng rất thú vị nha." Yêu Nhiều quyn rừ lắc đầu, lộ ra nụ cười, chậm rãi đi về phía thiếu niên.

"Ta gọi Bạch Dạ Nhất..."

Thiếu niên thân thiện vron tay phải, nhưng mà hắn còn chưa kịp ưu nhả tự giới thiệu xong, thế giới trước mắt hắn đã đảo lộn, cái gáy bị hung hăng nện lên mặt đất toàn đá vụn!

"Ngươi nói xem... Cát lười hay là chặt hai tay mới khiến ngươi vĩnh viễn bảo vệ bí mật về vòng Ngự Thú của ta đây?"

Yêu Nhiều trực tiếp ngồi trên người thiếu niên, một thanh đao nhỏ sắc bén dùng để chăm sóc được điền đã đặt trên cổ đối phương, nàng cười dán sát lại gần mặt Bạch Dạ Nhất, dường như không chút để ý hỏi, trong giọng nói lại không thêm che giấu sát ý.

"Thất phu vô tội, hoài bích có tội*" Đạo lý này ai cũng biết, Yêu Nhiều cũng không muốn bảo vật của bản thân bị người khác mơ ước. Đặc biệt là thứ mà phụ thân điên cho nàng. Trước khi nàng cường đại đến mức có thể bảo vệ tốt nó, nàng tuyệt đối sẽ không cho phép người khác biết được bí mật của nó!

Bạch Dạ Nhất vừa thấy thân thể mềm mại nháy mắt tới gần, nháy mắt đầu óc đình trệ, cắt lưỡi hay là chặt tay? Hắn không có thời gian suy nghĩ, bởi vì lúc này trong lòng hắn chỉ không ngừng lặp lại một suy nghĩ:

"Hắn bị người ta cười, hắn bị người ta cười..."(hí hí :V)

Hắn là đứa con của thần, từ nhỏ đến lớn trưởng thành trong thánh quang và chúc phúc, đối với nam tử là tao nhã, đối với nữ tử là hòa ái dễ gần, bởi vì địa vị vô cùng tôn quý, chưa từng tiếp xúc gần hơn một mét với sinh vật giống cái, cho dù là bắt tay cũng chỉ là chạm nhẹ.

Nhưng mà lúc này thiếu nữ đầu tổ quạ ẩm ướt kia lại giống như bạch tuộc kẹp lấy người hắn, đôi mắt còn long lanh tươi đẹp hơn huyền khí Địa cấp của nàng vậy mà giống như ánh sáng của ngôi sao trực tiếp chiếu thẳng vào trong lòng hắn, khuấy đảo đến mức máu hắn sôi trào.

Cho nên thiếu niên bạch y bị cười trực tiếp xấu hổ lắp bắp : "Ta... Không... Cái kia... Hu hu hu..."(ca ngây thơ quá vậy ><)

Bạch Dạ Nhất căng thẳng đến mức thậm chí quên mất thực lực mà bản thân che giấu mạnh mẽ đến mức nào, lúc này hắn giống như một thiếu niên tay trái gà không chặt bình thường, may là đầu óc đủ dùng, lắp bắp biểu đạt rõ ràng ý nghĩ với Yêu Nhiều:

Ta không có ác ý, thuần túy là tò mò, tuyệt đối sẽ không nói ra bí mật của ngươi, để ngươi an tâm, ta trao đổi bí mật với ngươi, khuyên tai bạc của ta cũng là huyền khí Địa cấp.

"Tuyệt đối không nói ra?" Yêu Nhiều khẽ chớp mắt, lại cười quyến rũ, lại nhìn đến mức Bạch Dạ Nhất kinh hồn táng đảm*.

"Tuyệt đối không nói ra, tuyệt đối không thương tổn ngươi..." Thiếu niên trang nghiêm thề.

Cùng lúc đó, trong phòng Viện trưởng của học viện Xuất Vân, vài lão đầu râu trắng bóng đang nhiệt tình tiếp đãi hai thiếu niên mới chuyển đến.

"Tiền bối Bối Ninh, đúng vậy, người không nghe lầm, ý của ta chính là muốn làm hồng thanh danh của mình và Thanh Quân, trộn cùng một chỗ với tiểu thể từ Kha Đa của thành Quang Minh, còn muốn làm phiền người truyền tin ra ngoài là "Thực ra Ngô Luân và Thanh Quân đều là đệ tử hoàn khổ vô dụng". "

Thiếu niên đang nói chuyện tên là Ngô Luân, chỉ thấy khuôn mặt hắn sắc nét, vóc người cao lớn, thân thể tràn đầy hơi thở cường thịnh chí dương! Một thiếu niên chính khí bá liệt! Quả nhiên là kế thừa thân hình của ông ngoại hắn- Thành chủ thành Vĩnh Hằng, Đệ nhất môn thần của Đại Hồng đế quốc- Khoa Bối La!

Nói đến Ngô Luân và Thanh Quân, một người là cháu ngoại của Thành chủ thành Vĩnh Hằng, một người là cháu trai bên vợ của Thành chủ thành Thanh Sơn, địa vị của bọn họ ở trong lòng dân chúng Đại Hồng đế quốc so với thể từ Kha Đa rác rưởi của thành Quang Minh tuyệt đối chính là khác biệt trên trời dưới đất, bởi vì hai người này đều là thiên tài mười bảy tuổi tấn chức thành Triệu hồi sư cấp ba cao cấp!

Thanh Quân ngồi bên cạnh Ngô Luân lặng lẽ liếc mắt nhìn Ngô Luân đang nói chuyện một cái, nhìn không ra cái tên ngày thường cương trực công chính này lại cũng bắt đầu chơi đùa loại kỹ xảo hạ lưu này, còn xui khiến hắn cùng trốn đến học viện Xuất Vân hạng hai này, thậm chí không tiếc làm bạn với tên Kha Đa rác rưởi kia! Vì muốn mượn "Mỹ danh" của tên tiểu ác ôn kia bôi nhọ thanh danh của bản thân. Cố gắng nhường lại danh ngạch tham gia thí luyện quang vinh của đế quốc cho thể từ quý tộc khác!

Nói đến thí luyện lần này của đế đô, ngay cả Thanh Quân thân là Triệu hồi sư cấp ba cao cấp cũng không thể không rung mình.

Bởi vì nội dung thí luyện năm nay thật sự đáng sợ!

Không chỉ có hai người bọn họ, dường như người thừa kế mạnh nhất của tất cả quý tộc và thể gia đều rời khỏi từ đại chủ thành khi mà nội dung thí luyện được tuyên bố, có người cáo ốm, có chơi trò mất tích, có mua thể thân, có đi tìm nam nhân sinh con ...

"Những nữ nhân có quyền thừa kế này thật là có lý do tốt!" Thanh Quân tức giận bất bình nghĩ.

Trời ạ! Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì! Đích thân cháu trai của tiền bối Khoa Bối La vậy mà lại nhờ hắn giúp đỡ làm xấu thanh danh!

Đã bị chuyện phòng đấu giá dưới đất xuất hiện số lượng Linh cơ dịch lớn dùng để trao đổi Thánh Vực Tuyệt Liên làm cho sứt đầu mẻ trán, lão Viện trưởng Bối Ninh nghe xong lời nói của Ngô Luân cũng sắp ngất.

Lão bạch tuộc chính là huyền thú hệ Thủy bị Thái Nguyên Tôn Giả tính kế sắp xếp ở dưới nước để quản lý bảo vật quan trọng gì đó, nhiệm vụ cấp "S" kia chính là một cái cớ để vây khốn lão bạch tuộc, nếu thật sự có người đòi lấy Thánh Vực Tuyệt Liên trị khỏi cho nó, vậy bộ xương già này của hắn phải giao phó với Thái Nguyên Tôn Giả như thế nào!

Còn có ngày mai chính là đại hội thí nghiệm thuộc tính thân thể của đệ tử Học tiền ban, nhiều chuyện quan trọng như vậy dồn tới một lúc, nhất thời lão

Bối Ninh cảm thấy cái đầu của mình đã từ một biến thành hai.

*phiêu miểu hư vô: nhẹ nhàng như có như không

thất phu vô tội, hoài bích có tội: người bình thường vô tội, người mang bảo bối trên người sẽ có tội

kinh hồn táng đăm đăm đại khái là vô cùng kinh sợ nha

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 25: Thuộc Tính Bùng Nổ!

Editor: Linh Phan

Ngày thí nghiệm thuộc tính thân thể là ngày mà những tân sinh trong Học tiền ban hưng phấn nhất.

Hội trường của học viện Xuất Vân có thể nói là vô cùng xa hoa, không chỉ có tầng hai, ba có số ghế lô đơn độc có thể chứa mấy ngàn đệ tử quý tộc. Ngay cả chỗ ngồi phổ thông ở tầng thứ nhất cũng có thể chứa hết tất cả tân sinh năm nay.

Tuy rằng ánh nắng chiếu vào từ mấy trăm cửa sổ khổng lồ trên mái nhà có thể cung cấp đủ ánh sáng cho hội trường, nhưng trên vách tường bốn phía vẫn thấp sáng đèn ma tinh, tạo thành hình dáng một đám mây phóng khoáng, đây là Viện huy của học viện Xuất Vân, khi viện huy được thấp sáng đại biểu cho buổi lễ long trọng nhất của học viện đang được cử hành.(viện huy: kiểu như logo á)

Ở trung tâm hội trường, đặt một máy ma động thiết kế tinh xảo, có thể thông qua tiếp xúc để điều tra thuộc tính linh lực của thân thể. Dường như không có người nào có thể hiểu được nguyên lý vận hành phức tạp của nó, nhưng kết quả nó phát ra thì ngay cả kẻ ngốc cũng có thể hiểu được.

Lúc này, bên trong viên ngọc trong suốt nằm ở phần đầu máy ma động chậm rãi hiện ra đám mây màu đỏ, phía dưới đám mây đỏ thuần khiết đó chọt xẹt qua vài tia sáng màu vàng. Không sai! Thân thể của Chiến Hồ vậy mà lại là song thuộc tính Hỏa Thổ song tính!

Hôm qua không cất lời của tên Bạch Dạ Nhất kia, rốt cuộc có thể tin tưởng hắn hay không? Lúc suy nghĩ của Yêu Nhiều đang bay xa, đột nhiên bị người kéo sang một bên.

"Đồ đệ tốt của ta..."

Gương mặt già nua khô khan trung ra vẻ lấy lòng của Pháp Y nháy mắt phóng đại trước mặt Yêu Nhiều.

"Lão sư, có chuyện gì?" Mắt thấy sắp đến lượt mình lại bị Pháp Y kéo sang một bên, Yêu Nhiều vô cùng khó hiểu.

"Cái kia... Cái kia..." Pháp Y xấu hổ ngại ngần cúi đầu nhìn mũi chân, thật vất vả mới lấy ra một cái huy chương nhỏ bằng đồng và một tấm da dê từ trong ống tay áo đầy mụn và nhét vào lòng Yêu Nhiều.

Nhìn thử một chút, vậy mà lại là giấy thông hành và huy chương khiêu chiến của đại hội Dược sư vào mấy tháng sau ở Đế đô Đại Hồng đế quốc!

"Đây là..."

Yêu Nhiều nhìn thấy rõ vật trong tay, nhất thời trong lòng dâng lên sự cảm động.

"Là lão nhân ta không đúng..." Khi Pháp Y căng thẳng thường thích tự xưng là "Lão nhân": "Lão nhân ta không nên ích kỷ giữ lại thiên tài luyện dược như người bên người...Nếu... Nếu sau khi người thí nghiệm... Khụ khụ khụ, dù sao với tài năng của người, tham gia đại hội Dược sư này nhất định sẽ tiền đồ vô hạn, tuyệt đối mạnh hơn nhiều so với làm Triệu hồi sư!"

Pháp Y có chút lắp bắp, vẻ mặt cũng rất xấu hổ, nhưng Yêu Nhiều thông minh như vậy sao có thể không rõ suy nghĩ của lão đầu này, xem ra sự thật nàng là linh căn "Phụ nữ" đã khắc quá sâu vào lòng người, không chỉ Hoang Sơn nhiệt tình đề cử nàng tới học viện Võ Giả mà ngay cả Pháp Y lão đầu một lòng tập trung vào việc nghiên cứu đan dược chiến đấu cũng quyết định sẽ không vì kiếm tiền mà tiếp tục che giấu thân phận dược sư của nàng nữa.

"Kẻ lừa đảo" Pháp Y đạo sư này thật là tốt bụng ngoài dự đoán mà!

"Yên tâm đi! Lão đầu!"

Yêu Nhiều vỗ bả vai nhỏ gầy của Pháp Y đạo sư. Trân trọng cất giấy thông hành và huy chương khiêu chiến của đại hội Dược sư vào trong ngực.

Trên đời này, người nào đối xử tốt với nàng, nàng nhất định sẽ hoàn trả lại gấp bội! Dù sao sau khi kết thúc thí nghiệm nàng sẽ xuống hồ lấy Thủy linh

châu, đến lúc đó thực lực luyện được bại lộ bị Hiệp hội Dược sư mang đi cũng không sao, nàng hạ quyết tâm nhất định phải khiến lão đầu Pháp Y cổ hủ này tự hào tại đại hội Dược sư vào mấy tháng sau!

Xếp phía trước Yêu Nhiêu là thể từ rác rưởi của thành Quang Minh - Kha Đa, nàng cũng không đặt hấn vào lòng, bởi vì người tiếp theo thí nghiệm chính là nàng.

"Yêu Nhiêu." Hoang Sơn cúi đầu, dùng thanh âm người khác không nghe thấy được nhỏ giọng nói với nàng: "Không cần tức giận, ta sẽ sắp xếp cho ngươi phòng ma tinh linh khí tốt nhất, nếu thật sự không được, ta cũng có giao tình với Viện trưởng của học viện Võ Giả ở thành Bạch Vân..."

Choáng váng nha! Thực lực của bốn cô nương ở trong mắt các người thật sự tệ như vậy sao!

Yêu Nhiêu buồn cười vỗ vỗ chiếc huy chương Pháp Y vừa đưa, nghiêm túc đứng trước mặt Hoang Sơn đạo sư nói:

"Cảm ơn Hoang Sơn đạo sư! Lần này không phiền ngài lo lắng! Ta sẽ không khiến ngài thất vọng!"

Thiếu nữ thoải mái bước ra phía trước, đặt bàn tay sạch sẽ lên máy ma động, sự tự tin khi giờ tay nhấc chân và khí chất nhẹ nhàng độc hữu của thiếu nữ khiến Hoang Sơn bỏ qua mái tóc hỗn loạn của nàng, dường như thân phận thật sự của thiếu nữ trước mắt là công chúa vô cùng tôn quý của đế quốc.

Quả nhiên ngang ngược hết như sự hứa hẹn của Yêu Nhiêu, trong khoảnh khắc khi bàn tay nhỏ bé của nàng đặt lên máy ma động, bên trong viên ngọc trong suốt nhanh chóng hiện lên đám mây màu đỏ đậm! Khiến tất cả những người ngồi ở đây nhìn thấy rõ ràng!

Đỏ đậm! Màu đỏ đậm vô cùng mãnh liệt! Thuộc tính Hỏa vô cùng dư thừa! Nếu sau khi thông linh khế ước được chiến thú hệ Hỏa, năng lực của chiến thú và cấp bậc của Triệu hồi sư tuyệt đối sẽ đồng loạt tăng mạnh!

Điều khiến người ta kinh ngạc không chỉ như vậy, vượt ngoài dự kiến là dưới đám mây màu đỏ đậm có một luồng lực lượng khác đang rục rịch!

"Song thuộc tính! Vậy mà lại là song thuộc tính!"

Hoang Sơn kinh ngạc kêu to! Chuyện này thật sự quá tốt! Thật không ngờ Yêu Nhiêu vậy mà lại có tố chất thân thể tốt như vậy!

Số lượng chiến thú mà một Triệu hồi sư có thể khế ước là có hạn, cơ hội khế ước được với chiến thú có cùng thuộc tính với bản thân lại càng hiếm hoi, bởi vì tám mươi phần trăm người trên Chu Tước đại lục đều có thân thể thuộc tính Hỏa, cho nên cấp bậc của chiến thú hệ Hỏa có thể lựa chọn đều vô cùng thấp, vì sao thực lực của mỗi người trong siêu cấp thế gia ở Đế đô - Tuyệt gia đều vô cùng cường hãn, đó là bởi vì trời sinh huyết mạch của bọn họ là thuộc tính Thủy, không có người tranh giành chiến thú hệ Thủy cao cấp trên toàn bộ Đại Hồng đế quốc này với bọn họ, thú hộ thú của Tuyệt gia chính là một Thần thú Thủy Kỳ Lân một sao!

Không có nhiều chiến thú hệ Hỏa để lựa chọn, Triệu hồi sư hệ Hỏa cũng chỉ có thể lui mà tiến, khế ước hệ Thổ, hệ Phong, hệ đặc biệt... Chỉ là nếu như vậy thì tốc độ trưởng thành của Triệu hồi sư và chiến thú sẽ vô cùng chậm rãi, người trời sinh có hai thuộc tính sẽ bất đồng, chuyện này có nghĩa là bọn họ có được một con đường tắt để nhanh chóng trở nên cường đại!

Đáng tiếc, hoàn toàn khác với sự vui mừng của Hoang Sơn- trong nháy mắt sắc mặt của Yêu Nhiêu đã trắng bệch!

Không tốt! Hắc linh châu trong vòng Ngự Thú bắt đầu chậm rãi chuyển động! Chuyện này chẳng lẽ là bởi vì!

Yêu Nhiêu nhanh chóng thu hồi tay phải! Mồ hôi lạnh chảy xuống từ trên trán! Đừng có làm con quạ đen trong thời khắc mấu chốt này chứ! Sẽ chết người đó!

Nhưng mà vẫn không kịp nữa!

Chỉ thấy bên trong viên ngọc trong suốt kia, trong nháy mắt màn sương dày đặc sền sệt như mực đã quét sạch đám mây đỏ đậm vừa mới lộ đầu ra, lấy chủ quyền tuyệt đối hoàn toàn xâm chiếm không gian có trong viên ngọc!

Lực lượng hắc ám thuần khiết cường đại này giống như ác ma vừa mới được giải thoát, dường như ngay lập tức sẽ chấn vỡ viên ngọc trong suốt!

Hắc Ám! Ánh sáng hắc ám giống như mây đen bao phủ trên đài thí nghiệm!

Toàn trường tĩnh mịch!

Ánh mắt mọi người đều nhìn chăm chăm viên ngọc tối đen như mực trên đài thí nghiệm! Bọn họ không nằm mơ, màu đen dày đặc đó chính là điềm xấu của lực lượng ma tộc! Hội trường lớn chứa mấy vạn người của học viện Xuất Vân đột nhiên lặng ngắt như tờ, ngay cả thanh âm một cây kim rơi xuống đất cũng có thể nghe thấy được!

Đây là khoảnh khắc yên tĩnh trước cơn bão! Sóng ngầm không tiếng động bura bãi tàn sát trong không khí!

Thiếu nữ tóc quăn trên đài thí nghiệm, đã không còn là kẻ xấu xí linh căn "phụ nữ" người người cười nhạo, mà là "Hắc ám ma tộc" người gặp người giết trên toàn bộ Chu Tước đại lục

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 26: Quang Hệ Thần Phật

Không cần suy nghĩ! Yêu Nhiều quay lưng bỏ chạy! Hoàn toàn không có cơ hội biện luận! Nàng hiểu rất rõ kết cục khi Ma tộc xuất hiện trong xã hội con người!

Sao lại cầu huyết như vậy! Máy ma động vậy mà có thể kiểm tra được lực lượng của hắc châu trong vòng Ngự Thủ! Sơ suất rồi! Đối địch với hơn một vạn người! Yêu Nhiều không dám lơ là, tế bào toàn thân đều trở nên căng thẳng!

Giờ phút này giống như đã quay lại lần quyết chiến cùng mười vạn Ma tộc năm đó, không biết người nào hành động trước!

"Giết nàng!"

Cả vạn người sôi trào như thủy triều! Chỉ một lát mà tiếng gào thét hô lớn đã tuy hai mà một*, nếu không phải trong cùng một lúc có quá nhiều người ủa tới diệt ma, gây tắc nghẽn đường đi thì Yêu Nhiều nhỏ gầy cũng đã bị nước bọt nhấn chìm trong chốc lát!

*tuy hai mà một: ý ở đây là chỉ một lát mà tất cả mọi người đã đồng thanh hô giết nữ chính

Trong nháy mắt sắc mặt Hoang Sơn xám xịt, cảm thấy cả đời này cũng sẽ không có lúc nào bàng hoàng và mâu thuẫn như lúc này! Bởi vì lúc này triệu hồi sư cao cấp ở gần thiếu nữ "Ma tộc" nhất chính là hắn! Hắn phải làm gì đây?

Hoang Sơn cắn chặt răng, hạ quyết tâm, giờ cao ngón tay phải chỉ về phía Yêu Nhiều, triệu hồi chiến thú "Đại Địa Bạo Hùng" của hắn, về mặt hung dữ hô lớn: "Ma tộc! Người người tru sát!"

Tay trái lại lặng lẽ vươn vào bên trong máy ma động, hung hăng bóp nát bộ phận tạo thông đạo, máy ma động vang lên âm thanh kéo kẹt, trong nháy mắt nổ mạnh!

Trong ánh sáng chói mắt khi máy ma động tĩnh xáo nổi, không ai có thể thấy rõ trên đài khảo thí rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, Hoang Sơn kinh hoàng chỉ vào cửa sau, nói với Yêu Nhiều: "Chạy mau!" Giờ phút này hắn cũng không biết bản thân đang nghĩ gì, sao hắn lại làm chuyện hoang đường như vậy!

"Cảm ơn người, Hoang Sơn lão sư!" Yêu Nhiều không hề do dự chạy như bay về hướng của sau!

Vụ nổ phá hủy thông đạo nổi lên đài khảo thí, phần lớn mọi người không thấy rõ "Ma nữ" trốn đi nơi nào. Chỉ là những kỹ xảo này lại không lừa được cao thủ chân chính!

Ngoại trừ lão Bối Ninh và Hoàng Nha cùng Viện trưởng ở lại sơ tán đệ tử, ba Phó Viện trưởng đã sớm bắt đầu hành động, vì sao lão Bối Ninh không ra tay, vì trong đội ngũ diệt ma, người dẫn đầu vậy mà lại là nhân vật có thực lực mạnh mẽ tương đương với Viện trưởng!

Mấy chục cường giả vội vàng đuổi theo hướng Yêu Nhiều chạy trốn!

"Người..." Nhìn bóng dáng chặn trước mặt mình, Yêu Nhiều kêu lên!

Thiếu niên đứng trên chiến thú hệ cầm* quý hiếm tự nhiên giáng xuống, một đầu tóc đen phiêu dật không biết đã lột xác trở thành màu trắng như tuyết từ lúc nào! Khuyến tai hình chữ thập bằng bạc bên tai trái huyền hóa ra mười tám đóa Thánh Quang diệt ma dùng áp lực nguyên tố mới ngưng tụ được. Thánh Quang quay xung quanh người hắn, giống như Quang hệ Thần Tôn đích thân tới!

Triệu hồi sư cấp năm! Trong tay có huyền khí Địa cấp có gia tăng áp lực nguyên tố!

"Bạch Dạ Nhất, người đang chặn đường ta!"

Thật không ngờ lại là hắn! Ánh mắt Yêu Nhiều u ám, giật mình nhìn thiếu niên tóc bạc áo trắng vừa mới quen biết hôm qua, vậy mà lại là một cường giả có thực lực tương đương với Viện trưởng! Quả cầu huyết rồi, trẻ tuổi như vậy đã cấp năm, chỉ sợ cả Đại Hồng đế quốc cũng không thể tìm được người thứ hai!

Người mạnh tới biến thái như vậy lại là địch nhân của nàng!

"Yêu nhiều...người, có tội..."

Bạch Dạ Nhất chặn đường đi của Yêu Nhiều, khóe môi gian nan nhả ra mấy chữ. Thật không ngờ thiếu nữ mà mình có ấn tượng tốt lại là Ma tộc! Nhất định nàng đã dùng bí thuật để mê hoặc tâm linh của hắn! Hắn là sứ giả Quang Minh Điện, mang theo sứ mệnh thần thánh tới Chu Tước đại lục, tuyệt đối không thể có ý nghĩ nhân nhượng với Ma tộc!

Chỉ là không biết vì sao, ngay khi hân mở miệng, tim hân giống như bị dao cắt.

Có tội?! Mấy chữ này kích thích mạnh mẽ lên thần kinh của Yêu Nhiều, còn nhớ rõ kiếp trước đại trưởng lão Phạm Tắc Á cũng dùng tay chỉ vào người nàng nói ra mấy chữ này!

"Ha ha ha ha! Có tội?"

Trong nháy mắt, Yêu Nhiều thu lại ý cười trên mặt, nhìn thẳng vào uy áp thuộc tính Quang có thể xé nát thân thể nàng của Bạch Dạ Nhất, vậy mà lại không lùi bước! Từng bước tới gần ánh sáng thánh khiết đó!

Đây chính là ánh sáng diệt ma! Bạch Dạ Nhất mở to mắt nhìn!

Triệu hồi sư cấp Linh chủ thì sao! Không ai được phép nói ta có tội! Hồi tưởng lại khuất nhục kiếp trước, nàng vứt bỏ một chút nhượng bộ cuối cùng trong tính cách, lồng ngực tràn đầy quyết tuyệt và kiên định!

Có tội? Ta chứng minh cho ngươi xem!

Mỗi khi tiến về phía trước một bước, Yêu Nhiều có thể cảm thấy áp lực trên lưng lại tăng lên gấp mấy lần, lực lượng đó mạnh đến mức ngay cả mí mắt nàng cũng không mở ra nổi, đây chính là áp lực nguyên tố tương đương với cấp bảy! Nhưng lưng của nàng vẫn thẳng tắp, mỗi bước đều giống như nhip trống trầm đục, đập lên trái tim của Bạch Dạ Nhất!

Đây đã không còn là chống đỡ bằng thể năng, mà chỉ còn tín niệm chống đỡ cho hành động của Yêu Nhiều!

"Có tội? Ngươi nhìn đi! Là Ma tộc nào có thể ẩn giấu vậy và sừng dưới thuộc tính Quang của ngươi?"

Rốt cuộc cũng xuyên qua Thánh Quang, Yêu Nhiều trực tiếp dán mặt lên chóp mũi Bạch Dạ Nhất, làn da của nàng vẫn trơn bóng như loài người, lông mi cong cong khẽ rung động trước mắt thiếu niên, mà trong đôi mắt quyến rũ như yêu tinh họa thủy lúc này là ý chí bất khuất không ngừng cháy lên!

Có Ma tộc nào lại không phải chịu Thần phạt dưới Thánh Quang!

Môi hồng hé mở, hơi thở ấm áp xẹt qua khuôn mặt của Bạch Dạ Nhất, Yêu Nhiều gần từng chữ:

"Ta! Ghét nhất những kẻ tự xưng là Quang Minh sứ giả! Bởi vì các ngươi luôn dùng khẩu hiệu dối trá và chứng cứ không chân thực để giết người, không sai, trên người ta mang theo lực lượng hắc ám, nhưng ta chưa từng hại người, cũng không phải Ma tộc, dựa vào cái gì nói ta có tội!"

Giọng nói lạnh nhạt kia giống như dòng nước lũ không thể ngăn cản, mềm mại mà kiên định phá vỡ phòng tuyến cuối cùng trong nội tâm của Bạch Dạ Nhất.

Bạch Dạ Nhất ngẩn ra, nháy mắt nhanh chóng lùi lại!

Từ khi nào mà thiếu nữ Ma tộc này đã tới bên cạnh hân! Đây là chuyện không có khả năng!

Hân được nhận truyền thừa lực lượng của Bạch Hồ đại nhân, có thể sử dụng áp lực nguyên tố của Linh Chủ cấp bảy trong một khoảng thời gian ngắn, dưới áp lực mạnh mẽ như vậy, người bình thường hoàn toàn không có dũng khí ngăn đầu, càng không nói đến Ma tộc hình người!

Nhưng mà lúc này, Yêu Nhiều lại đang chấp hai tay sau lưng, đắm chìm trong ánh sáng của thánh hỏa, dùng ánh mắt kiêu ngạo nhìn hân!

Lời nói của nàng, và sự thần nhiên của nàng... lại khiến ý chí của hân dao động một lần nữa!

Chỉ là, ám chính là ma, ma nhất định phải trừ! Đây là Thánh Quang pháp tắc mà hân đã đọc thuộc mỗi ngày từ nhỏ đến lớn! Đột nhiên Bạch Dạ Nhất có cảm giác bất lực.

Nhìn thấy Quang Minh đặc sứ ngăn chặn "Ma nữ" nhưng lại không ra tay mà nhanh chóng lùi về sau, mấy cường giả đuổi theo sau rốt cuộc cũng không kiềm chế được nữa!

Hừ! Hóa ra "Ma tộc" chính là thiếu nữ linh căn "phụ nữ" đã dùng lò luyện đan màu đen khiến cháu trai của hân rơi vào trong hầm phân ngựa, trong lòng Phó Viện trưởng Ma Lý căng thẳng, ra tay!

"Triệu hồi! Viêm Hỏa Cự Xà! Hỏa Diễm Bạo!"

"Không được giết nàng!"

Bạch Dạ Nhất hồi phục tinh thần! Chẳng qua đã chậm! Với thực lực của Phó Viện trưởng Ma Lý, tuyệt đối có thể giết chết nàng trong một giây!

*hệ cảm: chiến thú có thể bay

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 27: Một Đường Sinh Tử! Chiến!

Từ triệu hồi trận đột nhiên xuất hiện dưới chân Phó Viện trưởng Ma Lý, một con Viêm Hóa Cự Xà dài cỡ ba người gộp lại lộ cái đầu hình tam giác cực lớn của nó lên, nhanh chóng phun ra bốn hỏa cầu to bằng chậu rửa mặt về phía Yêu Nhiêu!

Ma Lý là triệu hồi sư cấp năm! Đối chiến với Yêu Nhiêu, quả thực chính là thực lực chênh lệch có thể giết trong giây lát!

Khóe mắt Yêu Nhiêu nhìn thấy bốn hỏa cầu từ trên trời giáng xuống, nhanh nhẹn xoay người trở lại! Đây chính là một lần nguy cơ lớn nhất trong cuộc đời nàng!

Phốc! Hỏa cầu thứ nhất sát qua bên người, trực tiếp đập nát một phần của bức tường phía sau hội trường, Yêu Nhiêu bị dư chấn của lực lượng đánh tới mạnh mẽ chấn động đến phun máu tươi, tuy tránh được một kích trí mạng nhưng lại khiến nàng hiểu rõ, chiến thú hệ Hỏa cấp Linh Thú hoàn toàn không phải đối tượng mà bây giờ nàng có thể đối chiến!

Chỉ là trong lòng cũng không sợ hãi.

Chiến!

Dù sao cũng là chết, sao lại không chiến đấu hết sức mình!

Đối với hỏa cầu thứ hai, ba, bốn liên tục hạ xuống kia, Yêu Nhiêu yên lặng đứng lại, vươn ra một ngón tay chỉ vào không trung! Đây là sát chiêu cực mạnh mà nàng đã ẩn giấu bấy lâu!

"Phá Thiên Chi! Nổ chúng cho ta!"

Yêu Nhiêu chỉ vào ba hỏa cầu phát ra ba kiếm khí hắc ám Phá Thiên Chi!

Bùm! Bùm!...

Thật mạnh! Mọi người vây xem hoảng sợ! Ba đạo kiếm khí nhất thời phá nát hai hỏa cầu trong không trung! Cũng may hỏa cầu thứ ba không bị "Ma nữ" ngăn lại mà đột nhiên thay đổi góc độ trực tiếp nện vào trước ngực "Ma nữ"!

Trong nháy mắt ngọn lửa mãnh liệt đã bao phủ nàng!

"Quả nhiên là Ma tộc! Vậy mà có thể thuần phát Âm nguyên tố áo nghĩa*! Chẳng lẽ cũng có huyền khí phụ ma? Đặc sứ đại nhân, vẫn phải mời ngài ra tay!"

*áo nghĩa: kiểu như thêm nguyên tố vào trong công kích

Nhìn thấy Phá Thiên Chi của Yêu Nhiêu có chứa lực lượng Âm nguyên tố, mọi người không dám thờ mạnh, Ma Lý nghiêm túc nhìn bóng dáng đang bị ngọn lửa cắn nuốt! Chuẩn bị tùy thời liên hợp với mọi người cho "Ma tộc" một kích cuối cùng!

Không! Ánh mắt Bạch Dạ Nhất tối sầm! Ma Lý chết tiệt, vậy mà lại dùng ngọn lửa kinh khủng như vậy! Người không được giết nàng!

Thực ra mọi người đã đánh giá cao thực lực của Yêu Nhiêu, cho dù xem xét linh lực bây giờ của Yêu Nhiêu thì tối đa cũng chỉ là triệu hồi sư cấp một cao cấp, sao có thể chống lại Linh Thú! Mà lúc này còn có bốn triệu hồi sư cấp năm, cùng với mười mấy đệ tử thiên tư xuất sắc bao vây nàng!

Ngay cả tiểu thể tử vô dụng Kha Đa cũng không nhịn được mà đi theo Thanh Quân tới xem náo nhiệt, giết chết Ma tộc lên vào Đế quốc sẽ có công trạng cực cao, đủ để khi hân trở về thành Quang Minh phong quang một lần rồi!

"Yêu Nhiêu!"

Chiến Hổ và Nguyên Phương đuổi tới sau đó hô to! Cho tới lúc này bọn hắn vẫn không tin Yêu Nhiêu là Ma tộc cực kỳ độc ác!

"Có người... đang gọi ta!" Yêu Nhiêu đang bị ngọn lửa bao phủ chậm rãi mở mắt, nàng vậy mà vẫn chưa chết!

Yêu Nhiêu đứng trong biển lửa, có chút giật mình nhìn lò luyện đan nhỏ màu đen đang di động trước ngực, chính là nó!

Lò luyện đan này lại tự chủ chắn trước người Yêu Nhiêu thêm một lần nữa, chặn lại ngọn lửa vốn có thể nướng nàng thành tro trong nháy mắt!

Rốt cuộc đây có phải là lò luyện đan không?

Không kịp ngẫm nghĩ về lò luyện đan quý dị này nữa, trong lòng Yêu Nhiều đang suy nghĩ các loại phương án chạy trốn, bởi vì nàng biết, khi ngọn lửa tắt, nàng sẽ gặp phải sự đuổi giết điên cuồng của các cao thủ ngoài kia!

"Ta muốn sống." Yêu Nhiều không cam lòng nắm chặt nắm đấm, cũng không quan tâm máu tươi bên khóe miệng. Nàng không ngốc tới mức cho rằng lò luyện đan này có thể chặn được công kích của tất cả cường giả, sống hay chết vẫn phải dựa vào chính mình!

Nàng không phải nữ tử yếu đuối, chưa tới một khắc cuối cùng, quyết không buông tay!

"Bất luận thế nào, cũng phải... sống sót!"

Vì Hoang Sơn và Chiến Hồ đã trợ giúp nàng, vì Nguyên Phương và phụ thân điên, vì những người đã bảo vệ nàng vô điều kiện, phải sống sót! Rửa sạch tất cả sỉ nhục hôm nay! Đây là tín niệm duy nhất lúc này của nàng!

"Lò đan nhỏ! Cùng ta chiến đấu thôi!" Yêu Nhiều nhìn lò luyện đan màu đen, trong hai tròng mắt lóe lên ánh sáng rực rỡ! Mà lò luyện đan cũng đáp ứng sự triệu hồi của Yêu Nhiều, chậm rãi tản ra từng tia ma khí.

Trong nháy mắt khi lửa lớn tắt đi, mọi người nhìn thấy "Ma tộc" trong miệng họ đã nổ mạnh hết đà* vẫn hoàn hảo không tổn hao gì đứng trong vòng vây, ánh mắt sắc bén! Bên người nàng còn có một lò luyện đan tinh xảo vờn quanh! Chỉ là trên lò luyện đan kia đang không thêm che dấu mà tản ra ma khí tà ác! Mạnh mẽ đè ép ngọn lửa trừ ma của Ma Lý!

*nổ mạnh hết đà: ý là đã không thể vùng vẫy hay có khả năng chiến đấu tiếp.

"Đặc sứ!" Phó Viện trưởng Ma Lý hô to.

Một tiếng thúc giục này của hắn khiến Bạch Dạ Nhất tâm loạn như ma.

Chỉ là! Ta sẽ không để ngươi chết! Quyết tâm đã không bị dao động nữa! Bạch Dạ Nhất vươn ra ngón tay, chỉ về phía đầu linhPHan le'quydon vai của Yêu Nhiều, trong lòng mặc niệm: Thật xin lỗi, Yêu Nhiều, ngươi có chịu đựng! Chỉ cần khiến ngươi bị thương để làm có đưa ngươi đi, ta nhất định sẽ cho ngươi một phán xét công bằng!

"Yêu Nhiều, đừng phản kháng!" Bạch Dạ Nhất hi vọng có thể dùng ánh mắt truyền đạt ý đồ chân thật của mình.

Một sứ giả của thần tử nhỏ đã sinh trưởng dưới Quang Minh thánh ca, quyết định bao che Ma tộc quả thực vô cùng gian nan, đáng tiếc, lúc này Yêu Nhiều cũng không có cơ hội nhận nhân tình của hắn!

Bởi vì Yêu Nhiều mới thoát thân từ trong biển lửa, mở mắt ra liền nhìn thấy vẻ mặt Bạch Dạ Nhất kiên định chỉ tay về phía nàng. Dưới sự không che của hắn, một đóa Thánh Quang diệt ma nhanh chóng bay về phía nàng!

Lần này không phải ánh sáng! Mà là công kích thực thể! Bất luận nàng có phải Ma tộc hay không, thân thể cũng sẽ phải chịu tổn thương không thể nghịch chuyển!

"Không phải ngươi đã nói sẽ không thương tổn ta sao?" Yêu Nhiều lạnh lùng cong môi: "Ngại quá, ta muốn sống!"

Lúc này trong đầu Yêu Nhiều chỉ có duy nhất một ý niệm này, nàng dùng ý niệm điều khiển lò luyện đan giống như một thanh kiếm sắc bén hung hăng va chạm với Thánh Hóa diệt ma! Đồng thời thân thể bộc phát ra chiến lực của võ giả cao cấp, trong nháy mắt đá bay mấy đệ tử đánh lên mình, chọn một phương hướng chạy trốn.

Dừng phản kháng? Chuyện cười! Nàng quyết không làm cừu non mặc người xâu xé!

Lò đan nhỏ đối kháng với Thánh Hóa diệt ma của Bạch Dạ Nhất phát ra tiếng vỡ giòn tan, chịu quá nhiều lần đả kích, nó sớm đã không chịu nổi gánh nặng, thân lò nhất thời vỡ ra một lỗ thủng khó có thể bù đắp!

Chỉ là nó vẫn không phụ sự phó thác của Yêu Nhiều, phản lại phần lớn Thánh Hóa diệt ma, giải trừ nguy cơ sinh tử của nàng trong một khắc cuối cùng!

Toàn bộ mọi chuyện đều xảy ra trong chớp mắt, từ một đòn quyết đoán của Bạch Dạ Nhất, đến lò đan nhỏ phản lại Thánh Hóa diệt ma, chẳng qua chỉ trong nháy mắt!

"A!... Phụ thân!"

Công kích của Bạch Dạ Nhất bị bắn ngược, trong đám người nhất thời vang lên một tiếng gào thét!

Sao lại thế này?

Kha Đa không thể tin ôm trán, thân thể thẳng tắp ngã về phía sau! Hóa ra ngọn lửa bị lò đan nhỏ bắn ngược sau đó hóa thành ngọn lửa ma khí, không đánh trúng Yêu Nhiều lại xuyên thấu qua đầu của tiểu Thế tử vô dụng này!

Kha Đa còn chưa hiểu rõ là chuyện gì xảy ra cũng đã bị lực lượng phản xạ tước đi khả năng suy nghĩ, ngay lập tức tắt thở!

Yêu Nhiều và Bạch Dạ Nhất kinh ngạc nhìn Kha Đa chết không nhắm mắt trên mặt đất.

Thật đúng là chuyện cười vĩ đại!

"Ma nữ" không bị thương! "Kẻ diệt ma" không bị thương! Một người đứng xem, vậy mà lại cầu huyết.... chết đi!

Nam chính chuẩn bị lên sàn ~ *tung bông*

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 28: Trốn Thoát! Tình Cảm Của Pháp Y

"Ma tộc giết người! Ma tộc giết người!"

Không biết là người nào hoảng sợ hét âm lên! Nhất thời đoàn người rối loạn không chịu nổi! Mà nhóm đệ tử rút cuộc cũng ý thức được sự đáng sợ khi đối kháng với Ma tộc! Thật sự sẽ chết người đó!

Lúc này, người thấy rõ nguyên nhân nào có gan nói đây là ngoài ý muốn? Người chết chính là Thế tử Kha Đa! Thiên tài ba thuộc tính! Tiểu nhi tử mà Thành chủ thành Quang Minh yêu thương nhất! Lửa giận của Thành chủ thành Quang Minh Kha Nhĩ Tát- triệu hồi sư cấp bảy! Ai có thể gánh vác!

Tiểu Thế tử thành Quang Minh... bị Ma tộc giết chết rồi sao?! Khi hắn chết còn gọi phụ thân báo thù cho hắn!

"Không! Không phải Yêu nhiều giết! Rõ ràng là chuyện ngoài ý muốn!"

"Rõ ràng là do tên họ Bạch kia giết! Nếu hắn không muốn giết Yêu Nhiều thì sao công kích của hắn có thể bị bắn ngược!"

Âm thanh phản bác nhỏ bé của Chiến Hồ và Nguyên Phương lập tức chìm ngập trong tiếng gào thét phẫn nộ của mọi người, thậm chí nhóm đệ tử còn khởi xướng công kích với bọn họ vì bảo vệ Ma tộc!

Bạch Dạ Nhất sửng sốt! Mà Ma Lý và hai Phó Viện trưởng lại tức giận tới run rẩy toàn thân! Ma tộc lại dám giết người trước mặt bọn hắn! Nếu không cho Thành Chủ thành Quang Minh Kha Nhĩ Tát một lý do hợp lý, cường giả cấp Lãnh Chủ kia tuyệt đối sẽ san bằng học viện Xuất Vân!

"Triệu hồi! Viêm Hỏa Cự Xà! Nham Tương!" (nham thạch nóng chảy)

"Triệu hồi! Phong Cuồng Chiến Lang! Tê Liệt!"

"Triệu hồi! Bát Xích Tổ Điệp! Độc Yên!" (khói độc)

Ba Phó Viện trưởng đồng thời gào thét! Triệu hồi trận đủ màu sắc lập tức sáng lên trong không gian nhỏ hẹp. Một đám Linh Thú cao cấp thân thể không lồ lộ đầu ra từ trong ánh sáng, trong miệng tràn đầy răng nanh trắng hếu! Thực lực chênh lệch! Mà một phút trước khi cơ thể nhỏ gầy của Yêu Nhiều bị những chiến thú cường đại này cắn nuốt, một giọng nói run rẩy đột nhiên vang lên!

"Chiến đấu hoàn! Cực Quang!"

"Chiến đấu hoàn! Vô Lực!"

"Chiến đấu hoàn! Trường Mao!"

Một bóng dáng nhỏ gầy nhút nhát sợ hãi đứng trước triệu hồi trận của ba Phó Viện trưởng! Diên cuồng ném ra những đan dược không biết tên!

"Nhanh chạy đi, đồ đệ ngốc!"

Trong đôi mắt màu lam vẫn đục của Pháp Y lão nhân phản chiếu thất thái cực quang và khắp trời hỏa diễm, bắp chân của hắn không có tiền đồ run rẩy, giống như ngay lập tức sẽ xụi lơ ngã xuống, nhưng thân thể nhỏ gầy như vậy, giữa bốn phương tám hướng đều là triệu hồi trận và chiến thú lại khiến người ta có cảm giác vô cùng cao lớn!

Khi những đan dược chiến đấu của hắn rơi trên người mấy chục chiến thú mạnh mẽ đang bao vây Yêu Nhiều, thật sự khiến tốc độ di chuyển của chúng chậm lại!

Tuy chỉ chậm hơn mấy giây cũng đã mở ra một cánh cửa hi vọng khác cho Yêu Nhiều đã sức cùng lực kiệt!

"Pháp Y! Ngươi muốn chết! Ngươi có biết làm như vậy sẽ có hậu quả gì không!" Một Phó Viện trưởng nhìn thấy Chiến Lang của mình vấp ngã bởi lòng bồm đột nhiên dài ra, gấp đến độ dặm chân! Bây giờ Ma nữ đã giết Thế tử thành Quang Minh, đạo sư của học viện còn bảo vệ nàng, lão đầu thần kinh Pháp Y kia muốn kéo theo nhóm người Viện trưởng cùng chết sao!

"Người không phải nàng giết! Hơn nữa, nàng là đồ đệ duy nhất của ta!" Pháp Y ngoan cường hắng giọng gào lớn, giọng nói lại run rẩy tới vỡ ra.

Bóng lưng Pháp Y lão đầu mặc trường bào lĩnhPhanle'quýdon rách nát dần trở nên mơ hồ! Yêu Nhiều sờ mặt mình, phát hiện hóa ra mình vẫn còn sức lực để khóc. Không nghĩ tới lúc này Pháp Y lão đầu vẫn giúp nàng! Nàng hung hăng bóp chặt tấm da dê của Hiệp hội được sư đã nhấn nhúm khi chiến đấu kịch liệt trong ngực.

Nguyên Phuong và Chiến Hồ bị Thanh Sơn và Ngõa Luân hung hăng đập ngã xuống đất, lại vẫn liều chết ôm lấy thân thể to lớn của chiến thú, không để chúng nó tấn công Yêu Nhiều, bọn họ chỉ kịp hô lên một câu:

"Chạy nhanh!"

"Đi nhanh, nha đầu!"

Bóng dáng nhỏ gầy của Pháp Y dưới sự bạo phá của hỏa diễm và lốc xoáy lung lay sắp đổ! Hấn lớn tiếng gào thét với Yêu Nhiều! Ánh mắt đỏ hồng của hấn dọa Yêu Nhiều nháy dưng.

Hấn vốn tưởng rằng tiểu đồ đệ này có thể tỏa sáng rực rỡ ở đại hội Dược sư Đế đô! Hấn vốn tưởng rằng tiểu đồ đệ này có thể kế thừa y bát của hấn, trở thành Đại Dược sư nổi bật!... Dù trong hàng vạn giả thuyết, hấn cũng không hề nghĩ tới loại kết cục này!

"Cho dù nàng là ai! Nàng là đồ đệ của ta! Lão nhân liều mạng!" Thời khắc này dường như tuổi trẻ đã sớm mất đi lại trở về trong cơ thể lão nhân nhỏ bé này một lần nữa. Hấn điên cuồng hoạt động hai tay:

"Chiến đấu hoàn! Nổ cho ta!"

Bất luận hỏa lực của đám người Phó Viện trưởng mạnh mẽ như thế nào, không có Võ giả, không phải triệu hồi sư cấp bảy có thể thực thể hóa nguyên tố, chỉ cần chiến thú của bọn hấn bị nhốt, trong lúc này không ai có thể đột phá công kích ngàn vạn chiến đấu hoàn của Pháp Y lão nhân!

Yêu Nhiều khê cần môi, khắc ghi bóng dáng run rẩy lại vững vàng của Pháp Y lão nhân trong chiến hỏa!

"Cảm ơn các ngươi!"

Yêu Nhiều xoay người nhanh chóng rút lui! Lúc này nếu nàng lại chần chừ không đi sẽ thật sự chính là vô sỉ chà đạp sự cố gắng trả giá bằng máu của bằng hữu!

Không thể bị bắt! Không được chết! Nếu thế thì tất cả những gì họ làm vì mình đều uổng phí!

Lúc này không phải là hèn nhát bỏ chạy! Nàng tuyệt đối sẽ không phụ lòng bọn họ! Rồi sẽ có một ngày, nàng triệt để rửa sạch sỉ nhục ngày hôm nay!

Câu nói trước khi thiếu nữ rời đi vẫn còn quanh quẩn thật lâu trong đầu Bạch Dạ Nhất:

"Rốt cuộc ai mới là người có tội? Không phải ngươi đã nói tuyệt đối sẽ không thương tổn ta sao?"

Giọng điệu giễu cợt, khoe môi đỏ tươi đó đã phá vỡ tín niệm thành kính của Quang Minh Thánh tử này đối với Quang Minh pháp tắc!

"Yêu Nhiều... Không phải vậy... Ta nhất định..." Trong lòng Bạch Dạ Nhất quặn đau, hấn còn muốn giải thích, vừa rồi không phải hấn muốn thương tổn nàng, chỉ là thiếu nữ đã nhẹ nhàng rời đi sao có thể dừng bước liếc nhìn "địch nhân" là hấn.

....

Thời gian nửa nén hương qua đi, Yêu Nhiều cắt đuôi đám người cướp đường mà chạy, không chạy về phía cửa lớn học viện Xuất Vân mà một lòng nhớ tới giao dịch với lão bạch tuộc.

Cũng không phải nàng tham bảo tới mức không cần mệnh, mà nàng biết rõ những đan dược kia của Pháp Y lão đầu không kéo dài được bao lâu.

Trong lòng Yêu Nhiều thỉnh thoảng nhảy loạn: Ra khỏi cửa lớn học viện chính là trung tâm thành Bạch Vân đông người, ddlequysdonnếu lúc này điên cuồng chạy ra, tùy tiện có người hô lớn một tiếng: "Đó là Ma tộc!", vậy tuyệt đối sẽ thu hút tất cả cao thủ trên đường, thậm chí nàng sẽ phải chịu sự truy sát của Thành chủ thành Bạch Vân- triệu hồi sư cấp Linh Chủ. Đây tuyệt đối không phải là hành động sáng suốt!

Lúc này chỉ có lấy được Thủy châu, che giấu Ám thuộc tính đã không thể ức chế trên cơ thể!

Càng trong nguy hiểm Yêu Nhiều càng bình tĩnh đến đáng sợ, sử dụng phương pháp trái ngược thì may ra mới có thể thoát khỏi nguy cơ lần này!

Nàng nhảy vào hồ nước lạnh lẽo, linh hoạt bơi về phía cung điện dưới nước!

Chỉ là Yêu Nhiều cũng không ngờ được, tuy nhóm đệ tử cấp thấp đã được sơ tán, nhưng một số đạo sư vẫn còn đang ở một số nơi trong học viện sẵn sàng đón địch, mà được sắp xếp ở bờ hồ học viện chính là Ma Kiểm đã nhớ kĩ Yêu Nhiều!

"Ha! Thiếu nữ ném ta vào hầm phân ngửa vậy mà lại là Ma tộc, lại còn tránh được sự truy sát của Ma Lý thúc thúc! Lần này ta lập công lớn!" Ma Kiểm trốn sau gốc cây không dám đối kháng trực tiếp với "Ma tộc" cao cấp, một khắc trước khi Yêu Nhiều nhảy vào hồ nước lập tức xoay người chạy đi báo tin!

Trong hội trường lớn, Ma Lý ném Pháp Y lão đầu xuống đất, tức giận gào thét: "Pháp Y! Ngươi chờ sự trừng trị nghiêm khắc nhất của Đế quốc đi!"

"Ma Lý thúc thúc! Ma tộc đã nhảy vào hồ nước của học viện!"

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 29: Lão Bạch Tuộc Tặng

"Lão bạch tuộc! Ta tới trao đổi đồ đây!"

"Yêu Nhiều giờ cao năm đoá Thánh Vực Tuyết Liên đứng ở cửa chính chủ điện của cung điện dưới đáy nước! Mùi thơm thánh khiết theo gió chậm rãi truyền vào trong chủ điện màu xám trắng!"

Mà lão bạch tuộc nhiều ngày không thấy nghe thấy mùi hoa trong nháy mắt hiện lên! Thân thể vĩ đại kia nhất thời xuất hiện trước mặt Yêu Nhiều, nước miếng từ khoe môi trực tiếp chảy xuống cằm!

"Thật sự là năm đoá Tuyết Liên! Chắc chắn chắc chắn!"

Trong mắt lão bạch tuộc lóe lên tia sáng tham lam.

Thật không ngờ thiếu nữ nhân loại nhỏ nhỏ này vậy mà lại tìm được năm đoá Thánh Vực Tuyết Liên trong thời gian ngắn như vậy! Mạnh hơn mấy học viên trước không ít! Mặc kệ năng trộm hay cướp đoạt, hàng thật giá thật là được!

"Quả cầu thủy tinh này cho ngươi!"

Nhìn thấy Tuyết Liên chữa thương ngay trước mắt, lão bạch tuộc cũng nghiêm túc, xúc tu vươn ra tháo Thủy linh châu từ đỉnh chủ điện xuống, ném vào trong lòng Yêu Nhiều, vui mừng nhận lấy Thánh Vực Tuyết Liên nhét vào miệng!

Một cỗ lực lượng trừ ma nháy mắt xuyên qua thân thể của lão bạch tuộc, tuy không đủ để chữa khỏi hoàn toàn miệng vết thương đã thối rữa, nhưng cũng đã giảm mạnh sự thống khổ!

Yêu Nhiều nắm chặt Thủy linh châu, tâm tình vô cùng phức tạp, nếu lấy được viên Thủy linh châu này sớm hơn một ngày, có lẽ khi thí nghiệm thuộc tính âm lực đã không khỏi động! Đáng tiếc trên đời này không có thuốc hồi hân, lúc này nàng chỉ có thể đặt mục tiêu bảo vệ tính mạng lên vị trí đầu tiên!

"Bạch tuộc tiền bối, ngài có thể cho ta mượn dùng nơi này một chút không, ta muốn nán lại cung điện này tới khi trời tối!"

Tuy nguy cơ đã tạm thời giải trừ, nhưng bây giờ Yêu Nhiều cực kỳ lo lắng cho sự an nguy của Pháp Y, Nguyên Phương và Chiến Hổ, không biết kết cục khi bọn họ trợ giúp Ma tộc là như thế nào? Còn có tiểu Thế tử thành Quang Minh vậy mà lại chết trong lúc hỗn loạn, món nợ này coi như tính trên đầu nàng, Thành chủ thành Quang Minh phần nộ cũng không đơn giản như chuyện gia gia tức giận hài tử!

"A, không được..." Lão bạch tuộc vừa nhấm nháp Tuyết Liên vừa chậm rãi trả lời.

"Trốn cũng vô dụng, đám người mà ngươi cướp đồ kia đã xuống nước giết tới đây rồi! Ta nói sao ngươi có thể có được Thánh Vực Tuyết Liên nhanh như vậy, hóa ra là cướp của một triệu hồi sư Quang hệ có bảo vật phụ ma Địa cấp... Chắc chắn... Còn có ba Phó Viện trưởng, một tên mặt rỗ, một tiểu cô nương tóc xanh,... Ha ha, ngươi rất lợi hại, vậy mà lại trêu chọc nhiều người như vậy!"

Hai mắt lão bạch tuộc giống như xuyên thấu qua làn nước u ám, rõ ràng nhìn thấy sáu người nhảy xuống nước, hẩn nghiêng ngả nhìn khuôn mặt dần dần trắng bệch của Yêu Nhiều, trên mặt hiện lên nụ cười gian xảo hiểu rõ chân tướng.

"Tiểu cô nương, cướp của nhiều người như vậy, trên người ngươi còn có Thánh Vực Tuyết Liên phải không?"

Yêu Nhiều đã sử dụng hết mọi kỹ năng không ngờ rằng truy binh đuổi tới nhanh như vậy! Đang vắt óc suy nghĩ phải làm thế nào, nghe thấy câu hỏi đầy ám chỉ của lão bạch tuộc, đột nhiên ánh sáng trong mắt tăng vọt!

Đúng vậy! Lão bạch tuộc này chính là Thần thú tám sao!

"Vẫn còn một ít Tuyết Liên, ngươi có thể giúp ta giữ chân bọn họ?" Yêu Nhiêu ngẩng đầu lên, trong giọng nói lại không có sự bối rối lão bạch tuộc mong muốn, nếu lão bạch tuộc hỏi như vậy, mục đích hai bên hiểu mà không nói.

Quả nhiên là tiểu hồ ly! Nhất thời trong lòng lão bạch tuộc dâng lên sự tán thưởng, quả thực có tư cách bàn giao dịch với Vua bạch tuộc như ta!

"Ngươi có bao nhiêu?" Lão bạch tuộc không nhanh không chậm nói, nó biết thời gian càng lâu, con bài chưa lật của tiểu nha đầu càng yếu!

"Như vậy có đủ không!"

Lúc này đã không thể che dấu bí mật của Vòng Ngự Thú nữa, Yêu Nhiêu một lần lấy ra mười đóa Thánh Vực Tuyết Liên từ không gian trong Vòng Ngự Thú! Mùi thơm thánh khiết kia nhất thời khiến lão bạch tuộc chảy nước miếng ròng ròng!

Chỉ là câu trả lời của lão bạch tuộc lại lĩnh PHanle'quydon ra ngoài sự đoán của mọi người: "Tuy ta rất muốn những đóa hoa này, chỉ tiếc là ta không thể giúp ngươi đánh đạo sư của học viện, nếu không lão Bối Ninh sẽ tức giận." Cái đầu lăm lăm tím đỏ trắng xám xỉ của lão hiện lên ý cười gian trá: Dù sao tiểu nha đầu cũng sẽ bị người bắt đi, lừa nài mang Tuyết Liên ra nài cũng ngu ngốc bày ra rồi, còn không phải là lễ vật miễn phí cho ta, tiểu cô nương còn quá non!

Xúc tu mềm mại không xương của lão bạch tuộc nhanh như chớp vurun về phía Tuyết Liên!

Hừ! Đã sớm đoán được con bạch tuộc nhà ngươi không có lòng tốt, cho rằng ta đang sa sút sẽ không đề phòng người khác sao! Yêu Nhiêu nhướng mày, hồ lớn một tiếng: "Sửu Sửu!"

Một bóng dáng màu vàng lập tức chui ra từ nền đất: "Phốc phốc phốc..." Nhảy mất đánh nát Tuyết Liên đang bày dưới đất!

Không sai! Chính là Mẩu Đon mà Yêu Nhiêu dùng Vòng Ngự Thú khế ước! Chiến thú hệ Thực Vật cắn nuốt tinh hoa thực vật, đó không phải là chuyện quá đơn giản sao! Nhận được mệnh lệnh của chủ nhân xinh đẹp, Sửu Sửu hoàn toàn không cho lão bạch tuộc cơ hội cướp đoạt, đánh nát tất cả Tuyết Liên hút vào trong bụng!

"A! Được cứu mạng của ta!" Về mặt lão bạch tuộc kinh ngạc!

Đã sớm lường trước ám chiêu của lão bạch tuộc, Yêu Nhiêu chính là muốn hy sinh mười đóa Tuyết Liên đổi lấy hiệu quả chấn nhiếp!

"Ngươi đã lãng phí một cơ hội, ta còn có một trăm đóa Thánh Vực Tuyết Liên! Ngươi có còn muốn nữa hay không!" Ngay trong sự khiếp sợ của lão bạch tuộc, Yêu Nhiêu lại tung ra một trái bom nữa!

"Muốn! Ta muốn! Muốn! Muốn! Muốn! Ngươi đừng tiếp tục lãng phí nữa!"

Thật không ngờ tiểu cô nương nhìn có vẻ nhu nhược này lại có thủ đoạn bá đạo như vậy, không tiếc đại giới dùng mười đóa Tuyết Liên vô giá quyết đoán chấn nhiếp ý nghĩ mưu lợi của mình, lão bạch tuộc nhìn được phẩm trân quý kia vậy mà lại bị một gốc cây màu vàng chiến thú hệ Thực Vật một sao phở thông lãng phí, đau lòng muốn chết! Tiểu yêu nghiệt này lợi hại!

"Ta dùng sách vũ kỹ làm tiền đặt cọc."

Nhất thời lão chuông cá đổi thành ánh mắt kính sợ nhìn Yêu Nhiêu, không biết rút ra một cuốn sách ỏ vàng từ chỗ nào đặt dưới chân Yêu Nhiêu, lấy vật quý trọng này bày tỏ lòng thành.

"Tuy ta có ước định không thể ra tay với đạo sư của học viện, chỉ là ta có một thứ đồ tốt, có thể trợ giúp ngươi thoát đi!"

Sợ chính mình bày tỏ chưa đủ chân thành, dđlęquysđôn tiểu yêu nghiệt lại đánh nát Tuyết Liên, tốc độ nói chuyện của lão bạch tuộc lập tức tăng nhanh gấp ba, vừa nói vừa cung kính lấy ra một tấm da dê vẽ phù Trứ Ma từ dưới thân.

"Đây là vật phẩm cao cấp dùng một lần, quyền trục truyền tống! Ngươi nắm trong tay bóp nát có thể bị ma lực truyền tống đến nơi an toàn! Thoát khỏi sự đuổi giết của nhóm người sâu bọ kia!"

Đang nói, một xúc tu của lão bạch tuộc chỉ về phía sau lưng Yêu Nhiêu, hóa ra ba Phó Viện trưởng cầm đầu là Ma Lý, Bạch Dạ Nhất, đạo sư mặt đỏ Ma Kiếm báo tin, thậm chí còn có Mỹ Lam không biết bối cảnh đã xuyên qua thủy kết giới, thờ hồn hèn đuối tới cung điện dưới đáy nước!

"Vua bạch tuộc! Ngươi tuyệt đối không được trợ giúp Ma tộc này!" Ma Lý vừa chạy vừa thờ hồn hèn quát!

"Ta không giúp nài, ta chỉ đang tiến hành trao đổi nhiệm vụ cấp S!" Lão bạch tuộc chớp mắt với Yêu Nhiêu.

Địch nhân đã gần sát, không có thời gian suy đoán những lời của lão bạch tuộc là thật hay giả, dù sao cũng là chết, Yêu Nhiêu cắn răng, lấy ra một trăm đóa Tuyết Liên từ Vòng Ngự Thú, đồng thời tiếp nhận cuộn da dê từ lão bạch tuộc, hung hăng bóp nát!

Theo sự vỡ nát của quyền trục truyền tống, một ma trận hoa lệ hiện lên dưới chân Yêu Nhiêu, nhất thời bóng dáng nho nhỏ của nàng biến mất ngay trước mắt mọi người!

"Người..." Ma Lý quả thực giật không kiềm được, đây đã là lần thứ hai Ma nữ này chạy thoát ngay trước mặt mình!

"Người cái gì mà người!" Lão bạch tuộc vui sướng nâng lên Tuyết Liên rải rác trên mặt đất, thuận tiện liếc nhìn sắc mặt màu đỏ tím của Ma Lý: "Các người cũng không phải không biết, bản sách 'Vũ kỹ' kia của ta chỉ là một quyển giấy vàng vẽ nòng nọc, nha, truyền tống trận vẫn còn, vẫn có thể truyền tống hai người nữa, đối phó một tiểu Ma nữ, tùy tiện một người trong các người là được nha!" Lão bạch tuộc chậm rãi cẩn thận cất kỹ Thánh Vực Tuyết Liên, tin tưởng mười phần nói.

Hóa ra lão gia hỏa này cho Yêu Nhiều quyền trực truyền tống ba người! Trắng trợn ngoan độc âm Yêu Nhiều một phen!

Bị lão bạch tuộc nhắc nhở, lúc này mọi người mới phát hiện, tuy không thấy Ma nữ nữa, nhưng chỗ nàng vừa đứng vẫn còn truyền tống trận! Quả nhiên vẫn có thể truyền tống thêm hai người nữa!

Nhất tòi ánh mắt mọi người nhìn về phía truyền tống trận nóng rực lên, mỹ danh trừ ma này, tới cùng sẽ rơi xuống trên đầu người nào?

Lúc này chỉ có Mỹ Lam ngẩng đầu nhìn đỉnh chủ điện, vẻ mặt hoảng sợ: "Hạt châu kia không còn nữa!"

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 30: Chương 30

"Đây là nơi quý quái nào vậy!"

Bị ma pháp trận truyền tống vút lên cao, ngã ngồi trong bùn lầy, Yêu Nhiều đau đến muốn chửi người!

Xem ra lại bị lão bạch tuộc kia tính kế rồi! Đây mà là địa phương an toàn cái gì! Âm trầm đến dọa người!

Yêu Nhiều ngẩng đầu nhìn trời, rõ ràng hẳn là vào giữa trưa, ánh mặt trời nóng bỏng lại không thể xuyên qua tầng tầng chướng khí trên đỉnh đầu, bốn phía tối đen, bụi cây cao lớn đến dọa người. Không khí cũng lạnh lẽo đến mức hàm răng run lập cập, không khí vào phổi, mang theo mùi thối nát của tử vong.

Có thể cảm giác được, nơi này Âm nguyên tố vô cùng dày đặc! Âm trầm chi địa! Thai nghén ác linh!

Sau giây phát lạnh, nhất thời Yêu Nhiều có loại ảo giác bị dã thú cường đại theo dõi, giống như nơi nào đó die ndan lequ ydo n trong bóng tối đang ẩn nấp một ác thú đói khát mở ra răng nhọn hướng về nàng, sẽ đột nhiên xuất hiện bất cứ lúc nào, xé nàng thành thịt vụn! Loại trực giác nhạy cảm này nói cho nàng: Tuyệt đối không nên ở lâu tại chỗ này!

Ngay khi Yêu Nhiều vừa đứng vững thân thể, bên trong ma pháp trận truyền tống còn chưa biến mất trên mặt đất lại có hai người hùng hổ nhảy ra!

Ma Lý và đạo sư Ma Kiếm cũng không chú ý hoàn cảnh bốn phía, từ khi hai người bị truyền tống đến khu rừng hắc ám này, trong mắt bọn họ cũng chỉ tập trung vào con dê con sắp bị làm thịt! Thiếu nữ Ma tộc ẩn núp trong nhân loại!

"Ha ha! Ta xem lần này người trốn chỗ nào!"

"Ma nữ! Chịu chết đi!"

Viêm Hỏa Cự Xà của Ma Lý nhanh chóng phun lửa, trong nháy mắt đã đốt sáng rừng rậm u ám!

Con mịa nó! Lão bạch tuộc! Tên lừa đảo nhà người! Nhìn thấy hai người này nhất thời Yêu Nhiều đã hiểu rõ huyền cơ trong quyển trực truyền tống!

Vừa hỗ trợ bắt được Ma tộc, vừa lừa được Thánh Vực Tuyết Liên! Từ đầu tới cuối chỉ biết gạt người không thèm chớp mắt Vua bạch tuộc, nàng hận bây giờ không thể lập tức trở lại đáy hồ của học viện nướng lão bạch tuộc vô sỉ thành bạch tuộc viên nướng!

Thứ đồ chết tiệt!

Yêu Nhiều chăm chú nhìn hai người đang hung dữ nhào về phía mình, biết kiếp sống chạy trốn chết bi thảm của mình còn lâu mới kết thúc!

Đây là một cuộc chiến lâu dài, cho dù không phải hai người này, nhóm người luôn tự xưng chính nghĩa của trận doanh Quang Minh cũng sẽ dán tên nàng trên tường thành, sau này cao thủ lĩnh PHanle'quydon khắp nơi đều sẽ chú ý tìm kiếm một thiếu nữ hắc ám tóc quăn, đây là vận mệnh sau này của nàng, không ai có thể cứu vớt nàng, trừ phi chính nàng một lần lại một lần chiến thắng được sự đuổi giết điên cuồng của những người này!

Trên lò đan nhỏ đã có vết nứt, đoán chừng nếu dùng thêm lần nữa sẽ hoàn toàn nát vụn, Yêu Nhiều lập tức quyết định, đặt tay lên vòng Ngự Thú, trong

lòng khẽ nói: "Sửu Sửu! Nhờ vào người, trời buộc!"

Dây leo như xà vũ, dưới sự che dấu của bóng tối nhanh chóng trườn về phía hai người đang nhào tới.

"Phịch!" Trong nháy mắt đạo sư Ma Kiếm đã bị thuật trời buộc của chiến thú Mẫu đơn "Sửu Sửu" trời chó gặm bùn. "Đây là chiến thú quý quái gì!" Hắn tức giận mắng.

"Chỉ là hệ Thực Vật, sợ cái gì!" Ma Lý hoàn toàn không để mắt đến Sửu Sửu, bay về phía Yêu Nhiều, toàn thân giống như phủ lên một lớp hỏa diễm! Không hổ danh là siêu cấp cường giả cấp năm, vậy mà có thể điều khiển chiến thú tạo vòng bảo hộ bên ngoài cơ thể!

Hệ Thực Vật sợ nhất là lửa, cảm thấy sinh mệnh của Sửu Sửu dưới ngọn lửa của Ma Lý lập tức suy nhược, chột vật chạy trốn, lòng Yêu Nhiều nóng như lửa đốt! Vội vàng triệu hồi Sửu Sửu về trong vòng Ngự Thú, hoàn toàn không quan tâm gạt đi những nhánh cây hỗn độn cào ra những vết thương trên người nàng.

Ít nhất, vẫn lại phóng ra một lần nữa thôi!

"Ma nữ! Chịu chết đi!" Ma Lý chỉ huy Viêm Hỏa Cự Xà há mồm to như bồn máu hướng về phía cái cổ non mịn của Yêu Nhiều!

"Phá Thiên Chi! Lại bạo cho ta!"

Khu rừng này thật sự là một nơi tuyệt hảo để thu thập Âm nguyên tố, dù ba đường kiếm khí trong

một ngày của Yêu Nhiều đã dùng hết, lúc này vậy mà cũng vượt qua cực hạn của thân thể, phát ra đường thứ tư!

Hì vọng có thể cắt ngang sự chỉ huy của Ma Lý đối với Viêm Hỏa Cự Xà!

Nhìn kiếm khí hắc ám bay vút về phía mình, Ma Lý cũng không thèm trốn, một tay nhắc đĩa châu vô dụng bị trượt chân lên ngăn lại!

"Phốc!" Trước ngực Ma Kiếm xuất hiện một lỗ máu không lồ, hắn không thể tin được nhìn thúi thúi của chính mình.

"Vì...sao?"

Rồi sau đó lại giống như vứt bỏ một cây cỏ mục rữa, tiện tay vứt bỏ thi thể của Ma Kiếm vào trong bụi cỏ, khi triệu hồi sư cao cấp đang không chế chiến thú tuyệt đối không thể bị cắt ngang, nếu không sẽ bị linh lực phản phệ, chỉ là Ma Lý không muốn đánh mất cơ hội tuyệt hảo để giết chết Ma nữ này!

Viêm Hỏa Cực Xà vây Yêu Nhiêu trong một không gian nhỏ hẹp, Phó Viện trưởng Ma Lý vừa mới hạ sinh cháu ruột lãnh khóc vô tình giờ tay trái lên kết ấn.

Vì Ma tộc nay ngay cả cháu ruột hần cũng đã hạ sinh, Ma tộc này không thể không chết!

Lúc này linh lực của Ma Lý cuộn cuộn vô hình va chạm lực lượng hắc ám ở bốn phía, khí thế của triệu hồi sư cấp năm cao cấp khiến nhóm ma vật ẩn dấu trong bóng đêm ngay cả thờ cũng không dám thờ mạnh!

Trong đôi mắt của Yêu Nhiêu phản chiếu lại ngoại trừ u ám vô tận, còn có bàn tay gầy gò tùy thời cũng có thể nhẹ nhàng bóp nát cổ nàng! Lúc này bàn tay kia chính là trời, chỉ cần lật tay là có thể đoạt đi sinh mệnh của nàng!

Đây là thực lực! Thực lực tuyệt đối để cường giả miệt thị kẻ yếu! Không cho phép bất luận sự phản kháng hay nghi ngờ nào!

Ngay sau lưng Ma Lý, chướng khí pháp phên trên không trung đột nhiên kịch biến!

"Ầm ầm!" Một tia chớp cực lớn nổ vang trong không trung! Khắp nơi ma vân cuồng vũ!

"Này... Đây là thế nào!" Ma Lý đột nhiên ngừng lại, bất đắc dĩ gương ép ngừng lại hình phạt đối với Ma nữ, thế này hần với phát hiện lực lượng Âm nguyên tố tràn ngập trong rừng rậm đang dùng tốc độ sét đánh nhanh chóng tập kết thành ma vân, tia chớp nổi lên bốn phía che lấp mặt trời!

"Phi! Vậy mà lại là quý đạo chi địa (nơi thích hợp cho ma quý)! Rừng rậm âm u thương phẩm! Thật gặp quý rồi!" Ma Lý tức giận gào thét! Trong lòng dâng lên một chút bối rối vốn không nên xuất hiện!

"Tiểu tạp toái nhà người nói ta là quý sao!" (tạp toái: ý kiểu như hư hỏng, xấu xa)

Ngay sau khi tiếng mắng của Ma Lý vang lên, một giọng nói âm dương quái khí (kỳ quái) đột ngột vang lên trong ma vân!

Xen lẫn trong giọng nói là cảm xúc tuyệt đối không có ý tốt!

Người thứ ba! Ngoại trừ Yêu Nhiêu và Ma Lý đứng đối diện nhau, trên chiến trường vậy mà lại xuất hiện người thứ ba! Gàn như vậy cũng không bị Ma Lý phát hiện!

Từ khi bóng người phía sau ma vân đi vào tầm mắt của Yêu Nhiêu, trái tim của Yêu Nhiêu vẫn "thình thịch" điên cuồng đập, so với khi Ma Lý vươn tay đánh về phía mình còn hỗn loạn hơn, tim đập dường như muốn vọt ra khỏi cổ họng!

Chính là cảm giác này! Cảm giác bị ác thú khát máu điên cuồng theo dõi khi vừa đặt chân đến rừng rậm này! Đây mới chân chính là tì vong! Khiến cho người ta không thể có dù chỉ một chút mong muốn may mắn!

Yêu Nhiêu liền mạng duy trì hô hấp không cho loại uy

áp cường đại mà tà ác này không chế tinh thần lực của mình, trái ngược ddlequydon với sự bình tĩnh của Yêu Nhiêu, ý chí của Ma Lý lại ngoài ý muốn mà vô cùng yếu ớt, gần như là trong nháy mắt khi ma vân xuất hiện tâm thần đã hoàn toàn đổ vỡ!

"A a a a a a! Người là ai! Không được! A a a a a...."

Chuyện này không thể trách hấn, bởi vì người càng cường đại càng lĩnh hội được sâu sắc hơn năng lực tà ác sâu không lường được của người tới! Ngón tay Ma Lý run rẩy chỉ vào bóng người trong ma vân, miệng sùi bọt mép, ngay cả một câu đầy đủ cũng không thể nói nên lời.

"Tiểu tạp toái, người quá ồn ào!"

Đường như bóng đen cực kỳ không kiên nhẫn, bàn tay tùy ý vung lên, chỉ nghe "phụt phụt", não của Ma Lý đã vỡ nát bắn ra tung tóe.

Không nhìn thấy bóng người hắc ám ra tay như thế nào, nhất thời dạ dày Yêu Nhiêu quay cuồng, sắp nôn ra.

Không phải chưa từng thấy giết người, chỉ là thủ pháp giết người trực tiếp đầm máu như vậy vẫn là lần đầu tiên nàng nhìn thấy. Giống như ngã xuống không phải là con người, mà là một sự tồn tại còn ti tiện nhỏ bé hơn một con kiến!

Đó là Ma Lý- triệu hồi sư cấp năm cao cấp! Trong một ngày vài lần lúc nàng vào tuyết cảnh mặc sức hành hạ, là cường giả tuyết đối mà trong mấy chục năm nàng cũng không có hy vọng vượt qua! Lại bị bóng người

trong ma vân vung tay liền dễ dàng nghiền thành bã! Đây không phải trò đùa lớn sao!

Nếu đôi thì tiếp theo của nàng là bóng người cường đại đến biến thái trong ma vân, vậy nàng tình nguyện để tên Ma Lý đáng ghét kia sống lại!

Bạn đang đọc truyện *Triệu Hồi Sư Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 31: Chương 31

Hoàng Tam Trụ là đệ tử nội môn của Ma Vân Tông, lần này đến phiên hắn làm "Người giữ cửa" trong mười năm này.

Cái gọi là "Người giữ cửa" là một nhiệm vụ rất nhẹ nhàng rảnh rỗi, bởi vì nhóm sư huynh đệ tu luyện bên ngoài ngoại trừ có cấp bậc vô cùng tôn quý thì sẽ không có quyền lực và thực lực sử dụng truyền tông trận chuyên dụng để trở về tông.

Cho nên trong mười năm này, Hoàng Tam Trụ chỉ có thể chán đến chết cánh giữ ở phía trước truyền tông trận tu luyện Âm thuộc tính, ngẫu nhiên nghĩ tới đoạn thời gian điên cuồng thời niên thiếu của mình vì lần đầu thức tỉnh Âm thuộc tính mà bị trận doanh Quang Minh đuổi giết.

Mãi đến một khắc khi Ma Vân Tông mở cửa với hắn, hắn mới biết được bản thân cũng không cô đơn, hóa ra có rất nhiều người có thân thể Âm thuộc tính trên Chu Tước đại lục, bọn họ đều bị "Quang Minh sĩ" (sĩ ở đây chỉ người tốt) phán định là "Ma tộc hắc ám" ẩn núp trong nhân loại, bị cưỡng ép phải che giấu tung tích tụ tập ở thành trì tối tăm không thấy ánh mặt trời.

Đúng vậy, tông phái của Hoàng Tam Trụ chính là một tông phái chuyên thu dụng nhân loại "Âm thuộc tính", không việc xấu xa nào không làm, yêu tà đến cực điểm, là tông phái hắc ám trong lòng đất khắp nơi đối địch với trận doanh Quang Minh- Ma Vân Tông!

Khi Hoàng Tam Trụ đang đắm chìm trong hồi ức vô biên vô hạn, truyền tông trận chuyên dụng bên cạnh hắn lại khê nổ vang, âm thanh tựa như cửa gỗ khiến người ta sợ hãi nhất thời dọa hắn nhảy dựng!

Ai trở về tông vậy?

Ánh sáng rực rỡ hiện lên, trên ma trận to lớn xuất hiện hai bóng mờ, một lớn một nhỏ, hóa ra là một người bất nam bất nữ đang xách một thiếu nữ đầu ô gà mười mấy tuổi.

"Ma vân che trời, ma ngự tứ phương! Huynh đệ! Hoan nghênh về tông!"

Hoàng Tam Trụ máy móc vươn tay phải giờ quá đỉnh đầu, tuy trong mười năm hắn cũng chỉ dùng thủ thức tiếp khách này mấy lần, lại chưa bao giờ cảm thấy không quen.

Oa! Nữ...nam nhân này sao lại lạ mặt như vậy? Hắn theo quán tính mà nhìn xuống hoa văn hình mây dùng tơ hồng thêu trên góc áo của nhân yêu này. (nhân yêu: bất nam bất nữ)

"Một đóa, hai đóa, ba đóa,...."

Đếm một lần nở hôi lạnh trên đỉnh đầu Hoàng Tam Trụ càng nhiều, hắn là đệ tử nội môn đánh số ba trăm sáu tám, nhập môn đã bốn mươi hai năm, cho đến hôm nay trên y phục cũng chỉ thêu hoa văn bốn đóa ma vân.

Mà hoa văn trên áo đôi phương, lại có mười đóa!

Đếm nhanh đến mười! Hoàng Tam Trụ trực tiếp mềm chân quỳ rạp xuống đất, cả người run cầm cập, so với vừa rồi tựa như hai người.

Mười đóa! Đó là dấu hiệu của cấp bậc trưởng lão! Mà phía sau mười đóa ma vân còn có thể nhìn thấy rõ ràng một chữ "Đông" dùng chỉ bạc thêu nên!

Đông Minh Đại trưởng lão năm mươi năm chưa từng xuất hiện đã trở về! Nhân vật chỉ từng xuất hiện trong truyền thuyết kia!

"Đại... Đại trưởng lão cát tường!" Hoàng Tam Trụ lắp bắp đến răng nanh run lên! Dù thế nào cũng thật không ngờ có ngày bản thân có thể có vận khí vì

Đại trưởng lão đón gió!

"Xin hỏi? Vị này chính là nữ tử Đại trưởng lão dùng để ẳm giường sao?"

Hoàng Tam Trụ chỉ vào Yêu Nhiêu nịnh nọt hỏi han, tuy đã bị thân phận của Đông Minh Đại trưởng lão dọa không nhẹ, hấn vẫn lại không thể kiềm được mà đánh giá thiếu nữ thêm vài lần, tâm tư tựa như con quỷ nhỏ luyên thuyên nơi đầu đường cuối ngõ, bắt đầu trở thành bà tám.

Đông Minh Đại trưởng lão uy chấn bát phương sao lại có loại yêu thích này, nhìn xem cái đầu ồ gà của thiếu nữ, nhìn xem khuôn mặt đầy mụn nước!

Chắc chắn! Suy nghĩ bát quái của Hoàng Tam Trụ đã bay xa nghìn dặm, loại ham mê này của Đại trưởng lão phải ghi nhớ cho kỹ, sau này Hoàng Tam Trụ ta dựa vào dáng hiển xấu nữ cũng có thể thăng chức rất nhanh, oa ha ha ha!

"Không, đây là đồ đệ ta mới thu."

Đông Minh âm dương quái khí (quái gờ) hoàn toàn không để ý vẻ mặt trộm mìnng thầm của Hoàng Tam Trụ, nhìn về phía Yêu Nhiêu

*lộ ra một nụ cười cổ quái, đại khái là muốn biểu đạt sự
hiền lành, chỉ là loại hiền lành này có phần làm người ta
sớn gai ốc.*

*"Vâng! Sư phó thân ái của ta! Sư phó thật vĩ đại! Vậy
mà lại có tông phái lớn như vậy!"*

*Trên mặt Yêu Nhiêu hoàn toàn không có vẻ kinh hoàng,
ánh mắt nhìn xung quanh đánh giá, hưng phấn tị nộ
thiếu nữ ngu xuẩn bị người ta bán còn phụ giúp đếm tiền.*

*Rốt cuộc quan hệ sư trò quái lạ này là chuyện gì, vì sao
Đông Minh tà ác lại không giết Yêu Nhiêu? Chuyện
này vẫn phải bắt đầu kể từ mười phút trước khi Yêu
Nhiêu mới xuất hiện trong rừng rậm!*

*Đại trưởng lão Ma Vân Tông Đông Minh tu luyện tại
âm trầm chi địa, đời này ghét nhất là bị người khác quấy
rầy.*

*Ảnh hưởng đến sự tu luyện của hấn, ừm, tất cả đều
mở ngực moi bụng!*

*Vốn hấn đã nghĩ như vậy, mãi đến khi thấy kiếm khí thiếu
nữ kia đánh về phía triệu hồi sư!*

Nhất thời trong mắt của Đông Minh bộc phát ra ánh sáng tham lam khi đã thú tìm được thịt tươi ngon miệng!

Người khác không nhìn ra, hẳn còn không nhìn ra? Đó chính là vũ kỹ Âm thuộc tính! Tuyệt thế kiếm khí dùng lực lượng Âm thuộc tính làm cơ sở! Cho dù Đông Minh thân là Linh Chui cấp bảy cũng mất thềm không thôi! Dùng thân thể có thể ngưng tụ kiếm khí! Đây là vũ kỹ cấp bậc nào! Tuyệt đối còn hiếm có hơn huyền thú hệ Âm!

Bảo bối này cũng không thể để những triệu hồi sư khác bắt đi!

Đông Minh lập tức hiện thân, giãy sát (giết chết ngay lập tức) Ma Lý sau đó "hiền lành" "mời" thiếu nữ này trở thành đệ tử của mình.

Đừng hiểu lầm, Đại trưởng lão Đông Minh này cũng không phải kẻ dễ chọc, không mạnh mẽ ép hỏi vũ kỹ của Yêu Nhiều ngay lúc đó, đơn giản là bởi vì trong Ma Vân Tông còn truyền thừa một loại bí pháp đoạt xá tà ác.

Bí pháp tên là "Thôn Phệ" (cắn nuốt), đây là cấm thuật hắc ám cổ xưa dùng vật sống hiến tế để mở ra, có thể trực tiếp lấy được toàn bộ lực lượng của một người sống, chuyển cho người còn lại. Nghe thấy tên đã có thể biết được loại cấm thuật này vô cùng tàn nhẫn huyết tinh, tàn nhẫn đến mức Đại Trưởng lão Đông Minh giết người như ngóe không tới lúc vạn bất đắc dĩ cũng không muốn tùy ý sử dụng.

"Chỉ cần thiếu nữ này ngoan ngoãn giao ra hồn đầu thì

Còn cần nhiều tài năng, ngẫm ngẫm gẫm là cần năng lực của vũ kỹ, cho nàng đường sống và địa vị cũng chỉ là việc nhỏ."

Nghĩ như vậy Đông Minh cố gắng khiến vẻ mặt của mình càng giống một sư phụ hiền lành.

Nhìn gương mặt hung dữ bất nam bất nữ, trong lòng Yêu Nhiêu tràn đầy buồn nôn!

Đó đâu phải là "lời mời" thiện ý? Rõ ràng chính là "áp chế" không cho phép phản kháng!

Ngón tay nhọn hoắt vừa cắt đầu Phó Viện trưởng Ma Lý như cắt dưa đang đặt trên mạch môn của nàng, Yêu Nhiêu dám dùng mười cái mạng của mình bảo đảm, chỉ cần lúc đó nàng nói nửa chữ "không", cánh tay phải của bản thân đã sớm tách ra khỏi thân thể!

Được rồi! Nếu trong mắt người ta còn hữu dụng, vì bảo tở ta và các người là đồng loại mà không phải địch nhân, vậy từ giờ trở đi, ta hóa thân thành ma nữ tà ác chân chính!

Tầm mắt Yêu Nhiêu rơi trên người Hoàng Tam Trụ đang quỳ rạp trước người Đông Minh, người này toàn thân đều là mùi máu, phỏng chừng cũng là ác ma giết người không chớp mắt, nhất thời ánh mắt nàng tràn đầy sát ý.

"Ầm!" Một đập bất ngờ đá vào khuôn mặt lớn như cái bánh mì của Hoàng Tam Trụ, mượn sức nặng thân thể, hung hăng đập cái đầu lớn như cái đầu của hắc nện trên sàn nhà phía sau. Nhất thời mặt Hoàng Tam Trụ tràn

đầy máu!

"Người đang làm gì!" Trong âm điệu lắt nam lắt nữ của Đông Minh ẩn chứa sự tức giận, quả nhiên nha đầu này muốn phản kháng, nếu đã không muốn ăn mềm, hừ, vậy cũng đừng trách ta không khách khí!

"Sư phụ!" Yêu Nhiêu thay đổi một vẻ mặt khác, lập tức nhắc chân khỏi khuôn mặt đã bị hủy dung của Hoàng Tam Trụ, phong tình vạn chủng lắc eo thon nhỏ đi tới phía trước kéo tay Đông Minh.

"Vừa rồi nữ tài tử chết dẫm này vậy mà lại dám nói xấu người bất cóc thiếu nữ làm ám giương, đây không phải là trần trụi khiêu khích dung mạo anh minh thần võ, uy áp khí cái sơn hà của người sao! Với phong độ của sư phụ, không biết có bao nhiêu mỹ nữ giai nhân trên thế gian này chờ mong sư phụ chọn lựa, sao có thể tha thứ nô tài chết dẫm này chửi lời, loại người ngoài miệng mọc lông này, trực tiếp mang cho sói ăn cũng không đáng tiếc!"

A...! Hóa ra thiếu nữ này đột nhiên ra tay là có tâm tư này, lúc này Đông Minh mới cúi đầu nhìn kỹ, trong đôi mắt tương như nhu nước của tiểu nha đầu này, vậy mà lại lóe lên ánh sáng tàn nhẫn và máu tanh của ác ma.

Ha ha ha! Không tệ, có thể dạy dỗ, rất có khí phách của lão phu năm đó! Nội tâm vô cùng lãnh khốc của Đông Minh nhìn thấy ánh mắt tàn nhẫn này, đột nhiên cảm thấy tính cách ác liệt của nha đầu này rất hợp khẩu vị của chính mình.

